

POUKA
za
MLADE
2016.

4. tromesečje



KNJIGA O JOVU

KNJIGA O JOVU

POUKA ZA MLADE

Oktober, november, decembar 2016.

Sadržaj:

| | |
|--------------------------------------------|-----|
| 1. Kraj | 4 |
| 2. Velika borba | 13 |
| 3. »Eda li se uzalud Jov boji Boga?« | 22 |
| 4. Bog i ljudska patnja | 31 |
| 5. Proklet da je dan | 40 |
| 6. Nezaslužena kletva? | 49 |
| 7. Božanska kazna | 58 |
| 8. Nevina krv | 67 |
| 9. Nagoveštaji nade | 76 |
| 10. Elijujev gnev | 85 |
| 11. Iz vihora | 94 |
| 12. Jovov Otkupitelj | 103 |
| 13. Jovov karakter | 112 |
| 14. Jovove pouke | 121 |

KNJIGA O JOVU

Broj 4/2016.

Naslov originala:

The Book of Job

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

300 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 24. do 30. septembra 2016.



Kraj

*»Isus joj reče: Ja sam Vaskrsenije i Život;
koji vjeruje Mene ako i umre življeće.«*

(Jovan 11,25)

Boreći se sa pospanošću, uzimam još jednu kratku priču sa gomile đačkih radova iz engleskog jezika koje ocenjujem. U sebi razmišljam: *Evo još jedne avanturističke priče sa plitkim likovima i zapletom koji borbu između dobra i zla definiše po ugledu na ono kako se Tom Kruz obračunava sa poslednjim zlikovcem kojeg je Sindikat oslobodio.* Negde usred uvodne rečenice u stilu »bilo je to jedne mračne, olujne noći« glava počinje da mi pada.

Trgnuvši se iznenada, ugledam nekog čoveka u sandalama i teškom, vunenom, grubo šivenom ogrtaču kako mi prilazi i stavlja na moj sto stari, iskrzani pergamentni svitak.

»Ko si ti?« – jedva uspevam da promrmljam. Ne progovorivši ni reč, on se jednostavno okreće i napušta prostoriju. Radoznao, uzimam svitak i počinjem da ga ocenjujem. (Nije li to ono što se i očekuje od jednog profesora engleskog jezika kad god mu neko da nešto da pročita?)

Uvod je vrlo dramatičan. Možete li imati uzbudljiviji zaplet nego kada se vrhunski heroj i krajnji zlikovac, Bog i sotona, bore za vlast nad ovim svetom?

Dok prelazim na razradu priče, dramatična ironija te kosmičke bitke koja se odigrava u životu jednog običnog čoveka kao da oživljava preda mnom.

Dok se čitav Jovov život urušava, on preklinje Boga ne samo da mu uzme život, već i da vrati vreme unatrag, da ga vrati u utrobu njegove majke, i učini kao da nikad nije ni postojao. U tom trenutku uviđam da svi ljudi koji nevini stradaju mogu da se poistovete sa tom pričom.

Konačno, vidim tog čoveka koji se molio za zaborav kako na trenutak sagledava kosmičku stvarnost u ličnom susretu sa Bogom. Dok Jov ponizno stoji pred svojim Tvorcem, zadovoljivši se tim odnosom umesto odgovora, zapanjen sam koliko je ta knjiga zapravo duboka.

Ali, onda počinjem da čitam zaključak i on mi izgleda tako neprimereno, tako plitko, posebno tekst O Jovu 42,15 gde se naglašava koliko su lepe bile njegove nove kćeri. Na neki način, zaključak kao da potvrđuje argumente Jovovih osuđivački raspoloženih prijatelja koji su smatrali da se ispravno ponašanje uvek nagrađuje uspehom.

Dakle, šta da kažemo o kraju priče? Da li je on dodat naknadno samo zato što je neki urednik smatrao da je knjiga suviše mračna i da joj je potreban srećan završetak? Da li je ta knjiga u potpunosti alegorijska? Da li taj završetak u stvari predskazuje konačnu obnovu do koje će doći? Ili je to doslovna knjiga – i zato što je Bog ljubav, On želi da napredujemo, naročito ako zauzmemo ponizan stav pred Njim i pred drugima? Na kraju krajeva, Bog nije blagoslovio Jova uspehom pre nego što je on oprostio svojim zlobnim prijateljima i molio se za njih (O Jovu 42,10).

Dakle, koja je moja ocena? Za sada ću je označiti kao nedovršenu dok ne shvatim njen kraj.

LOGOS (1. Mojsijeva 4,8; 1. Samuilova 4,18; 2. Samuilova 11,6-17; 2. Dnevnika 35,20-24; 0 Jovu 42,10-17; Matej 14,6-10; Jovan 11,25; Dela apostola 7,51-60; Efescima 1,7; 6,12)

Zašto patimo? (O Jovu 4,7.8; Luka 13,4.5)

Knjiga o Jovu bavi se nekim značajnim pitanjima uobičajenim u hrišćanskom iskustvu. Najčešće postavljeno pitanje verovatno je: »Zašto patimo?« Jovovi prijatelji su verovali da postoji direktna veza između našeg ponašanja i Božjih blagoslova ili prokletstava. Ako patite i stradate, onda ste učinili nešto loše čime ste to zaslužili. S druge strane, nikad se ništa loše ne dešava dobrim ljudima. Međutim, Bog to direktno osporava na kraju Knjige o Jovu kada kaže da je ljut na Jovove prijatelje koji nisu govorili istinu. Međutim, u Evanđelju po Luki 13,4.5 čitamo da su se ljudi u Isusovo vreme još uvek držali tog verovanja, iako se tako jasno tvrdi da je to zabluda. Nažalost, takvo verovanje je i danas uobičajeno.

Srećom, Bog nam ne daje ono što smo zaslužili.

U Knjizi o Jovu dobijamo redak uvid u nebesku stvarnost i saznajemo koji je pravi razlog našeg stradanja i patnje. Jov nije stradao zbog svog lošeg ponašanja i neverstva Bogu. Njegovo stradanje bilo je rezultat optužbi neprijatelja koji krade, ubija i uništava u sudbonosnoj borbi protiv Boga i Njegovog naroda (Jovan 10,10). Ako je razlog za njegovo stradanje i postojao, bilo je to upravo zbog njegove vernosti Bogu, a ne obrnuto.

Zašto služimo Bogu? (1. Mojsijeva 4,8; 2. Samuilova 11,6-17; Matej 14,6-10)

Sotonina glavna optužba bila je da Jov služi Bogu samo zato da bi uživao Njegove blagoslove i zaštitu. Neki biblijski stihovi zaista se mogu protumačiti u tom smislu: ako ste dobri i verni Bogu, možete očekivati blagoslove i zaštitu od patnji (videti 5. Mojsijeva 28; Psalm 1,1; Priče Solomonove 11,6). Međutim, morali biste da zanemarite mnoge druge delove Pisma da biste održali to tumačenje. Mogli biste da pročitate poslednje poglavlje Knjige o Jovu kao dokaz da je Jovu njegova vernost Bogu donela nagradu. Ali, priča nije baš tako jednostavna. Da bi Knjigu o Jovu stavili u tu teološku paradigmu, morali biste da zanemarite njegove ranije patnje. I pored »srećnog završetka«, Jovovih prvih desetoro dece i dalje je bilo mrtvo, a i on sam je na kraju umro.

Na osnovu priče o Jovu, kao ni na osnovu mnogih drugih biblijskih priča, ne možemo izvesti zaključak da su dobri ljudi uvek blagosloveni i zaštićeni, a da loši ljudi to nisu. Pogledajte sledeće izveštaje:

1. Avelj, prva ubijena osoba, stradao je samo zbog ljubomore – zato što je Bog prihvatio njegovu žrtvu (1. Mojsijeva 4,8).
2. Uriju, pravednog čoveka i jednog od Davidovih junaka, ubio je upravo David, Božji pomazanik, car Izraela (2. Samuilova 11,6-17).
3. Jovan Krstitelj i Stefan bili su posvećeni Božji ljudi koji su ubijeni zato što su govorili nepopularnu istinu (Matej 14,6-10; Dela apostola 7,51-60).

Neke druge je malo teže okarakterisati kao »dobre« ili »loše«:

1. Sveštenik Ilije, čovek koji je odgajio Samuila kao moćnog Božjeg čoveka i velikog duhovnog vođu, a ipak propustio da se suprotstavi lošem ponašanju sopstvenih sinova, umro je na banalan način, tako što je pao sa stolice na leđa (1. Samuilova 4,18).
2. Car Josija, poznat po velikoj religioznoj i duhovnoj reformi koju je pokrenuo, čime je mnoge ljude vratio Bogu, poginuo je u bici pokušavajući da spreči jednog stranog vladara da poslušna Božju volju (2. Dnevnika 35,20-24).

U svetlosti ovih primera, retoričko pitanje Jovovog prijatelja Elifasa: »Ko je prav poginuo?« (O Jovu 4,7), očigledno je pogrešno. I oni koji su dobri i služe Bogu, umreće kao i oni koji su zli.

Zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima? (Isaija 53,5)

Treće pitanje: »Zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima?«, koje dolazi u paru sa pitanjem: »Zašto se dobre stvari dešavaju lošim ljudima?«, zasnivaju se na uverenju da nismo primili blagoslove i zaštitu za koje smo mislili da ih zaslužujemo ili da su nam obećani. Ta pitanja počivaju na istoj osnovnoj pretpostavci o direktnoj vezi između našeg ponašanja i Božjih blagoslova.

Međutim, oba pitanja gube smisao kada shvatimo da nema dobrih ljudi. »Nijednoga nema pravedna« (Rimljanima 3,10). Isaija kaže: »Svi mi kao ovce zađosmo, svaki od nas se okrenu svojim putem« (Isaija 53,6). Sva dobra dela za koja smatramo da zaslužuju priznanje, u stvari su bezvredna (Isaija 64,6). Kada bi Bog lošim ljudima (nama) dao ono što smo zaista zaslužili, ne bismo dugo opstali. Jedino što mi možemo da zaslužimo jeste smrt: »Jer je plata za grijeh smrt« (Rimljanima 6,23).

Srećom, Bog nam ne daje ono što smo zaslužili. »Ne postupa s nama po grijesima našim, niti nam vraća po nepravdama našim« (Psalam 103,10). Umesto toga, On je umro za nas i dao nam najveći blagoslov – večni život (Rimljanima 5,6.7). S obzirom na naše stanje, prava pitanja glase: »Zašto se dobro dešava lošim ljudima (nama)?«, i »Zašto su loše stvari morale da se dogode jedinoj dobroj Osobi (Isusu)?« Prema tome, iako svi umiru, za one koji prihvate Njegov dar, smrt je samo prelazno stanje pre večnog života. »Ja sam Vaskrsenije i Život; koji vjeruje Mene ako i umre življeće« (Jovan 11,25).

Neki ljudi padaju u istu teološku zamku u koju su upali Jovovi prijatelji kada je reč o tom daru. Neki služe Bogu, svesno ili nesvesno, da bi bili spaseni. Velika promena u našem odnosu sa Bogom nastaje onda kad, umesto da Mu služimo da bismo bili spaseni, počnemo da Mu služimo zato što smo spaseni.

ODGOVORITE

1. Kako se Jovov odnos sa Bogom menja u toku priče?
2. Ako bi neko vama postavio pitanja o kojima smo prethodno raspravljali, kako biste odgovorili?

Božji prijatelji imaće iskušenja i žalosti na ovom svetu, ali imaće i radosti – i na ovom svetu i u budućem.

»Premda će velika i konačna nagrada uslediti tek prilikom Hristovog dolaska, verna služba Bogu od sveg srca donosi nagradu još u ovom životu. Radnik često mora da nailazi na smetnje, suprotstavljanja i gorko razočaranje koje razdire srce. On možda neće doživeti da vidi plodove svojih napora. Ali i pored toga, on nalazi blagoslovenu nagradu u svom radu. Svi koji se u potpunosti predaju Bogu u nesebičnom zalaganju za ljudski rod, postaju saradnici Gospoda slave. Ova misao zaslađuje sve teškoće i mučne napore, krepi volju i jača duh za sve što snađe čoveka.«¹

»Nagrada će uskoro biti dodeljena – osvanuće večni dan.«

»Crkva se sada bori. Sada smo suočeni sa svetom koji je u tami... Međutim, dolazi dan kada će borba biti završena i pobeda izvojevana. Božja volja treba da bude sprovedena na Zemlji kao i na Nebu. Spaseni narod neće poznavati drugi zakon osim zakona Neba. Svi će postati srećna, ujedinjena porodica, odeveni u odelo slave i zahvalnosti – odelo Hristove pravde... Nad ovim prizorom jutarnje zvezde pevaće zajedno, a Božji sinovi uzvikivaće od radosti, dok će Bog i Hristos zajedno objavljivati: 'Neće više biti greha, niti će više biti smrti'.«²

»Stajati na pragu večnosti i slušati uzvišenu dobrodošlicu upućenu onima koji su u ovom životu saradnju sa Hristom i stradanje za Njega smatrali prednošću i čašću, biće neponovljivo iskustvo...

(Božja deca) će se sjediniti u proslavljanju Onoga koji je umro da bi ljudska stvojenja mogla imati život koji se može uporediti sa Božjim životom. Borba je prošla. Sva stradanja i borbe došle su svome kraju. Pesme pobede ispunjavaju Nebo, dok otkupljeni stoje oko Božjeg prestola. Svi prihvataju radosnu pesmu 'Dostojno je Jagnje zaklano', koje nas je iskusilo Bogu.«³

»Budi strpljiv, hrišćanski vojnici. Još samo malo i doći će Onaj koji treba da dođe. Noć zamornog čekanja, straženja i žalosti je na izmaku. Nagrada će uskoro biti dodeljena – osvanuće večni dan.«⁴

ODGOVORITE

1. Da li upravo sada prolazite kroz neki težak period u svom životu? Da li vas nešto muči u priči o Jovu? Da li pronalazite utehu u njoj?
2. Jov je bio Božji prijatelj. Da li ste to i vi? Kako znate?

Kristi Jingling Gis, Loma Linda, Kalifornija, SAD

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 305, 306.
 2. Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 504, 506 orig.
 3. Isto, str. 506, 507 orig.
 4. White, *The Review and Herald*, October 25, 1881.

Završetak Knjige o Jovu – ono kada je Bog obnovio njegovo bogatstvo – kao da protivreči čitavom sadržaju priče, koji zapravo predstavlja raspravu o tome šta je ispravno – tradicionalno gledište da Bog nagrađuje pravedne i kažnjava zle, ili gledište da se Bog i prema dobrima i prema zlima odnosi na isti način. Pošto je sotona naneo Jovu ogroman gubitak, fizičku i mentalnu patnju, Jovova tri prijatelja podržavaju tradicionalno shvatanje da Jov mora da je strašan grešnik koga je Bog opravdano kaznio. Jov odbacuje takav stav i tvrdi da je pošten, te zastupa gledište da Bog na isti način postupi prema pravednima i zlima. U uvodu priče narator, kao i Bog, potvrđuje da je Jov pravedan. Koje je gledište onda ispravno?

Na kraju, Bog vodi Jova u obilazak, pokazujući mu na koji način se On sam suočava sa zlom – sa tamom, morem, životinjama (i grabljivcima i plenom), behemotom (slonom, krokodilom) i levijatanom (raznim bliskoistočnim simbolima hosa i zla). On pokazuje kako se brine za životinje – za grabljivce, kao i za njihov plen – uspostavljajući na taj način pravdu koja se zasniva na stvaranju – kosmološku pravdu. Prema kosmološkoj pravdi, Bog se podjednako brine za sva svoja stvorenja, kao odgovorni roditelj prema svojoj deci, bez obzira da li su ona dobra ili loša. Dakle, Bog tvrdi isto što i Jov – da On prema pravednima i zlima postupi na isti način. Upravo zato zli nanose patnju pravednima*.

Nakon što je Jov izložio svoj slučaj pred Njim, Bog ukorava njegova tri prijatelja zato što nisu govorili istinu o Njemu kao Jov. Kada se Jov pomolio za svoje prijatelje, Bog je obnovio njegovo bogatstvo. Ali, ako Knjiga o Jovu odbacuje tradicionalno gledište o božanskoj nagradi i kazni, zašto se ona ipak završava nagradom?

Odgovor se, verujem, nalazi u pomnom ispitivanju teksta O Jovu 42,10: »Gospod povrati što bješe uzeto Jovu pošto se pomoli za prijatelje svoje; i umnoži Gospod Jovu dvojinom sve što bješe imao«. To nije dodeljivanje nagrade, već Bog jednostavno radi isto što i uvek – isto ono što i nas poziva da radimo – da pretvaramo zlo u dobro, da patnju drugih pretvaramo u hvalu, da menjamo okolnosti u koje su ljudi zapali, kako bi oni mogli da napreduju.

ODGOVORITE

1. Kako vi vidite Božju pravdu? Kako je vide vaši prijatelji i porodica? Šta mislite kako je svet vidi?
2. Na koji način se to što Bog na kraju obnavlja Jovovo bogatstvo može uskladiti sa Božjom kosmološkom pravdom opisanom u današnjoj pouci?

Džin Šeldon, Angvin, Kalifornija, SAD

* Za više dokaza, videti: Linda Jean Sheldon, »The Book of Job as Hebrew Theodicy: An Ancient Near Eastern Intertextual Conflict between Law and Cosmology« (Ph. D. diss., University of California, Berkeley, and Graduate Theological Union, 2002), pp. 210–250.

Onog leta kada je mojoj majci dijagnostikovao kancer u završnom stadijumu i kada sam počela da osećam simptome jedne teške, hronične bolesti, shvatila sam da moj život ipak neće imati bajkovit kraj. Ali iako nakon toga nisam živela »zauvek srećno«, otkrila sam način da živim zauvek radosno.

Neka vam postane navika da svoje svakodnevne molitve počinjete izrazima zahvalnosti..

Usredsredite se na nebesko. Tokom poslednjih sedmica života moje majke zajedno smo slušale njene omiljene CD-ove sa pesmama o nebu. Do današnjeg dana obuzimaju me snažna osećanja kad se setim tih njenih poslednjih sedmica mira. Ona je svoje poslednje dane provela zamišljajući kako će to izgledati kad se bude srela sa Isusom licem k licu. I ništa na ovom svetu nije moglo da joj oduzme tu radost.

I sada kada se obeshrabrim, znajući da će ostatak mog života biti ispunjen nepodnošljivim bolom, ja sledim primer svoje majke. Naravno, meni možda preostaje još nekoliko decenija nelagodnosti, ali šta je to u poređenju sa večnošću u kojoj ćemo biti oslobođeni bolesti? Stoga, evo nekoliko saveta.

Živite sa zahvalnošću. Bog svakom svom detetu daje darove koji im donose radost na njihovom životnom putovanju. Međutim, od nas zavisi da li ćemo prihvatiti te darove i da li ćemo ih ceniti.

Ponekad je upravo ono što čini da se osećamo loše samo sporedni efekat Božjih blagoslova. Moj sin me je tome naučio još kao predškolar. Dok smo se vozili kući jednog dana, bila sam veoma zabrinuta zbog troškova koji su me očekivali, jer mi je budžet bio naročito oskudan nakon kupovine novog automobila. Iznenada, moj sin me je prekinuo u tim razmišljanjima. »Mama, možemo li da se pomolimo? Želeo bih da se zahvalim Isusu za ovaj auto.« Oči su mi zasuzile kada sam shvatila da je on uočio blagoslov koji je meni promakao.

Neka vam postane navika da svoje svakodnevne molitve počinjete izrazima zahvalnosti (1. Solunjanima 5,18). Ako ne možete da se setite ničega na čemu treba da budete zahvalni, tražite od Boga da vam pomogne da uočite Njegove darove.

Budite blagoslov. Na početku moje bolesti, jedan od mojih najvećih strahova bio je da neću više biti u stanju da služim Bogu. Ali onda sam upoznala neke gospođe koje su imale veće zdravstvene probleme od mene. One su radosno govorile o Bogu dok su međusobno razmenjivale neke od svojih religioznih knjiga. Tada sam shvatila da On može da upotrebi svakoga ko to želi.

Ako upravo sada prolazite kroz iskušenje, Bog može da vas upotrebi na poseban način. Kada drugi budu videli da ste nasmejani i da govorite o nadi i radosti, i sami će biti nadahnuti da se sa sopstvenim izazovima suoče sa istom nebeskom snagom koju vide u vama.

ODGOVORITE

1. Kako se možete usredsrediti na ono što je nebesko?
2. Koje ste blagoslove dugo previđali?
3. Kako možete iskoristiti svoje lične okolnosti da biste bili na blagoslov drugima?

Lori Petibon Fačer, Klivlend, Tenesi, SAD

Jov je živeo blagoslovenim životom. Razgovarao je sa Bogom kao sa prisnim prijateljem sve dok jednog dana čitav njegov uređeni svet nije eksplodirao pretvorivši se u mrak i haos. Ali, u trenutku kada je Jovu bio najpotrebniji, Bog kao da je ćutao! Bolna pitanja zarila su se u dotadašnje kao stena čvrsto poverenje u njegovog Dobrog Prijatelja.

Izgleda da ono što je Jova najviše ožalostilo nije bio gubitak porodice, slugu, prijatelja i materijalnih dobara, mada je i to bilo neopisivo teško. Ono što mu je nanosilo najveći bol ipak je bilo Božje ćutanje.

Jov nije mogao da pročita ostatak svoje priče kao što mi to možemo, a ostatak priče obuhvata vaskrsenje koje sa sobom donosi isceljenje i obnovljenje. Uprkos bolnim pitanjima kojima je obasuo Boga, Jov je još uvek verovao da Bog može da mu pruži odgovor. Odlučno se suprotstavio konvencionalnoj teološkoj mudrosti svog vremena. A onda mu je, konačno, Bog odgovorio – kroz grmljavinu, usred žestoke oluje. Da! Bog je zaista odgovorio Jovu! Bog je zaista govorio sa njim! Najzad!

A nakon što se pomolio za svoje prijatelje, Gospod mu je dao »dvojinom sve što bješe imao. I dođoše k njemu sva braća njegova i sve sestre njegove i svi pređašnji znanci njegovi, i jedoše s njim u njegovoj kući i žaleći ga tješiše ga za sve zlo što bješe Gospod dopustio na nj, i dadoše mu svaki po novac i po grivnu zlatnu« (O Jovu 42,10.11).

Da. Svi su došli da to proslave. Odnosi su bili obnovljeni – i oni su živeli srećno i zadovoljno do kraja života! A to »do kraja života« potrajalo je još nekih 140 godina. Jov i njegovi mili i dragi pomrli su pre Isusovog povratka. A kada se On bude vratio, Jov će ponovo moći da se sretne sa Bogom i da nastavi razgovor koji je dvaput prekinut na tako grub način. Kakva fantastična uteha!

ODGOVORITE

1. Jovove patnje bile su strašne. I naš bol, kada prolazimo kroz teške situacije, može biti isto tako jak. Koji deo priče o Jovu je, po vama, od najveće koristi i zašto?
2. Šta vama lično znači stih za pamćenje za ovu sedmicu (Jovan 11,25)? Mislite li da uzdanjem u Isusa kao u svog Prijatelja možete da doživite vaskrsenje i život, ovde i sada? Zašto to mislite?

Patricija Munci, Saford, Arizona, SAD

ZAKLJUČAK

»Evangelje prosperiteta« je popularan teološki koncept u današnjem društvu. Prema tom učenju, Bog će vas blagosloviti – naročito finansijski – ako ste Mu verni, ako velikodušno dajete priloge crkvi, i ako ste u svakom pogledu »dobar hrišćanin«. Srećom, Bog ne radi na takav način! On nam ne uzvraća na osnovu onoga što zaslužujemo! Smrću Njegovog Sina, Isusa Hrista, dobili smo najveći mogući dar – nadu dok smo na zemlji i sigurnost da Neko zaista ima kontrolu nad ovom planetom. Oslobođeni smo straha od smrti, i konačno, imamo obećanje da ćemo zauvek živeti sa Isusom.

RAZMOTRITE

- Napišite pesmu koja opisuje Jovovo kušanje i Božji konačni blagoslov. Dodajte i deo koji se odnosi na naša lična iskušenja i način na koji dar spasenja menja naš ugao posmatranja. Na kraju je pročitajte u svom subotnoškolskom razredu ili u grupi za proučavanje Biblije.
- Napravite listu iskušenja kroz koja ste prošli. Pored svakog od njih napišite kako vam se Bog otkrio preko tog iskušenja. Ako tek treba da Ga sagledate u izvesnoj situaciji, molite se naročito za to da vam Bog pokaže kako će tu situaciju upotrebiti sebi na slavu.
- Kupite cveće ili pripremite obrok za nekog prijatelja koji prolazi kroz naročito težak period. Ohrabrite ga obećanjem da nas već ovde čeka bolje sutra, a na kraju nebo! Imajte na umu da je ponekad najbolje što nekome možete ponuditi upravo uvo spremno da sasluša.
- U svojoj crkvi osnujte molitvenu grupu za one koji pate. Ako poznajete ljude kojima je potrebno posebno ohrabrenje i ljubav, pozovite ih da vam se pridruže.
- Provedite neko vreme u prirodi, u razgovoru sa svojim Stvoriteljem. Tražite da očisti vaš um od laži kojima vas đavo obasipa onda kada vam je teško.
- Opišite u svom dnevniku na koji način vas, po vašem mišljenju, Bog upravo sada kuša. Iskreno iznesite svoja osećanja u vezi s tim. Molite se i tražite od Boga da vam otkrije kakav ima plan za vas dok prolazite kroz teške trenutke.
- Napravite zbirku biblijskih tekstova koji vas upućuju na Boga u teškim trenucima. Čitajte ih kada se borite, ili kada vam je potreban mir i uteha.
- Uključite se u službu za siromašne, za beskućnike, ili teške bolesnike. Omogućite sebi da steknete širu perspektivu kada je reč o ljudskoj patnji i načinima na koje možete bar malo da je olakšate.

POVEŽITE

Isaija 58.

Ellen G. White, *Our High Calling*, pp. 324.

Edwin and Margaret Thiele, *Job and the Devil*. Pacific Press, 2014.

Alison Sosedo, *Dejton, Ohajo, SAD*

Pouka 2

Od 1. do 7. oktobra 2016.



Velika borba

*»Anđeo Gospodnji reče sotoni: Gospod da te ukori, sotono.
Gospod da te ukori, koji izabra Jerusalim.
Nije li on glavnja istrgnuta iz ognja?.«
(Zaharija 3,2)*

»I premda ovaj svet, pun đavola, preti da nas uništi, mi se ne bojimo, jer je Božja volja bila da Njegova istina trijumfuje kroz nas. Knez tame se žesti, ali mi ne drhtimo pred njim. Njegov gnev možemo podneti, jer, gle, njegova propast je sigurna, samo jedna reč je dovoljna da ga obori.«¹ Te reči zapisao je veliki reformator, Martin Luter, nakon što je zakucao svojih 95 teza.

Kada gledamo mimo svojih sadašnjih patnji, vidimo nadu koju imamo u Hristu.

Niko nije pošteđen đavoljih smicalica. Pa ipak, preterana samouverenost često nas navodi na pomisao da, za nas, teška vremena nikad neće doći. Upravo tada upadamo u sotoninu zamku i upuštamo se u opasnu igru u kojoj ćemo sigurno izgubiti. Sotona je uporan. On je čekao sa napadom na Isusa sve dok ovaj nije proveo četrdeset

dana u pustinji bez hrane i vode. Ni sa nama nije drugačije. On nas kuša navodeći nas da poverujemo u svoju snagu. Ali, ako se oslanjamo na Božju Reč, i ako silom Svetog Duha, naša vera jača u Reči, moći ćemo u Božje ime da oteramo đavola, i on će pobeći.

Jov, poznat širom zemlje Uz kao bogat čovek, poštovan u nebeskim dvorovima kao neko dobar i pravedan, postao je sotonina meta i kandidat za preranu smrt. Tako je Jov izgubio svoju decu, svoje prihode i svoje zdravlje – sve jedno za drugim. Čak su mu i njegova žena i najbliži prijatelji naneli veliki bol. Dok je tako, sav u čirevima, trpeo nesnosan bol, činilo se da mu je smrt neizbežna. Ali očima vere Jov je video Isusa, svog Iskupitelja (O Jovu 19,25-27; Jevrejima 11,1). Pošto je Isus prinio konačnu žrtvu na krstu, i mi bi trebalo da pokažemo spremnost da damo svoj život za Njegovo delo.

Nesreće se dešavaju svuda po svetu. Međutim, kada usmerimo svoj pogled ka Isusu, vidimo obnovljeni život na zemlji i krunu koja nas čeka na nebu. Kada gledamo mimo svojih sadašnjih patnji, vidimo nadu koju imamo u Hristu. Kada podignemo svoj pogled ka gorama (Psalam 121,1), vidimo kako nas Hristos podiže i privlači sebi (Jovan 12,32). Posmatrajući Njega, mi se menjamo u Njegovo obličje. Tada možemo sa pouzdanjem reći: »Ta reč prebiva iznad svih zemaljskih sila, ali ne njihovom zaslugom. Duh i darovi nam pripadaju kroz Onoga koji uz nas stoji. Neka sva dobra, sve rodbinske veze prođu i nestanu, pa i ovaj smrtni život. Telo mogu da ubiju, ali Božja istina ostaje. Njegovo carstvo je večno.«²

Donet Čembers, Čikago, Illinois, SAD

1. *Seventh-day Adventist Hymnal*, »A Mighty Fortress«, no. 506: »And though this world, with devils filled, should threaten to undo us, we will not fear, for God hath willed His truth to triumph through us. The prince of darkness grim, we tremble not for him; his rage we can endure, for lo! His doom is sure, one little word shall fell him... That word above all earthly powers, no thanks to them, abideth; the Spirit and the gifts are ours through Him who with us sideth; let goods and kindred go, this mortal life also; the body they may kill; God's truth abideth still, His kingdom is forever«.
2. Isto.

VOLITE, NE VOLITE?

DOKAZ (O Jovu 1,1.3.6-12.8; 2,3)

Ne

Smatra se da je Knjiga o Jovu napisana u vreme patrijaraha.¹ Književni kritičari se bore sa pitanjem da li da je svrstaju u poeziju, pripovetke, tužbalice, pravnu literaturu, ili dijalog u okviru velike borbe.² Čak i njeno autorstvo je sporno.³ I pored toga, kada se pažljivo proučava, Knjiga o Jovu je bogata značenjem.

Jovovo ime potiče od jevrejske reči 'Jyyov, što doslovno znači »progonjen, omražen«. ⁴ Biblija, naprotiv, opisuje Jova kao nekoga ko je »dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se oda zla« (O Jovu 1,1.8; 2,3). On je bio pravedan čovek, blagosloven bogatstvom i slavom. Kao takav, bio je »najveći od svih ljudi na istoku« (O Jovu 1,3).

Knjiga o Jovu se do detalja bavi jednim od najtežih životnih pitanja.

Priča o Jovu odvija se istovremeno u njegovom zavičaju, zemlji Uru, i u nebeskom carstvu. Takva postavka omogućava nam da steknemo uvid u to kako događaji u duhovnom svetu mogu da utiču na naše ovozemaljske prilike. U Knjizi o Jovu 1,6-12, sotona, čije ime znači »protivnik«, ⁵ optužuje Jova pred Bogom i insinuiru da je on veran samo zato što ga je Bog blagoslovio i zaštitio. Sotona optužuje Boga da mu je uskratio priliku da priđe Jovu. Dakle, Jovova ljubav prema Bogu dovedena je u pitanje.

Knjiga o Jovu se do detalja bavi jednim od najtežih životnih pitanja: Ako je Bog dobar i svemoćan, zašto dopušta da se loše stvari događaju ljudima koje voli? Dok čitamo ovu knjigu, možemo pasti u iskušenje da posumnjamo u Božju ljubav. Međutim, ako malo dublje pogledamo, otkrivamo da priča o Jovu ne samo što pokazuje koliko nas Bog voli, već i koliko je lepo to što mi imamo priliku da izrazimo svoju ljubav prema Njemu.

ODGOVORITE

1. Čitajte tekst O Jovu 1,6-12. Razmotrite u kom smislu je Jov bio istovremeno i blagosloven i omražen. Kakav je karakter Onoga koji blagosilja Jova, a kakav onoga koji ga mrzi? Videti: Isaija 14,12-14; Jezekilj 28,12-16.
2. Kako je Božja dobrota prema njemu dovela Jova u položaj da bude omražen?
3. Možete li prepoznati dešavanja u vašem životu koja vam pružaju priliku da pokazete kako su vaša ljubav prema Bogu i vera u Njega istinite?

Ailiana K. Denis, Bolingbruk, Illinois, SAD

Lorel Mekines, Berien Springs, Mičigen, SAD

1. »An Introduction to the Book of Job«, Bible.org, accessed September 8, 2015, <https://bible.org/article/introduction-book-job>.
2. Gregory W. Parsons, »Literary Features of the Book of Job«, Dallas Theological Seminary Bibliotheca Sacra 138 (551) (July, 1981) 213–29.
3. Charles R. Swindoll, »Job«, Insight.org, accessed September 8, 2015, <http://www.insight.org/resources/bible/job.html>.
4. »Job«, Behindthename.com, accessed September 8, 2015, <http://www.behindthename.com/name/job>.
5. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, »Satan«, p. 982.

Početak (O Jovu 2)

Drugo poglavlje Knjige o Jovu počinje okupljanjem saveta. Ne znamo kada je do tog okupljanja došlo, niti koji razlog stoji iza njega. Ne znamo čak ni gde se taj sastanak održao. Uglavnom pretpostavljamo da se to dogodilo na nebu, ali tekst to nigde izričito ne navodi. Jedina informacija koja nam je data odnosi se na one koji su mu prisustvovali: (1) anđeli, (2) Bog, ovaploćenje dobra, i (3) sotona, oličje zla.

Tekst opisuje susret dve suprotstavljene sile. I pored toga što se nalaze na suprotnim stranama, one ulaze u međusobni dijalog. O čemu bi dobro i zlo uopšte mogli da razgovaraju? Ako bi odgovor glasio: »O ljudima«, da li bi nam to pružilo neku utehu ili ne? Kada Mu je sotona dao odgovor o svom kretanju, upravo je Bog, Stvoritelj svemira (Nemija 9,6), Onaj koji je sam po sebi ljubav (1. Jovanova 4,8), uvukao Jova u tu raspravu. Zašto bi Bog to učinio? U toj kosmičkoj borbi, u sudaru džinova, čovek se našao u sredini, a da nije ni bio svestan kakav je smisao svega toga.

Ličnosti (O Jovu 1; Otkrivenje 12)

Jovan u svojoj knjizi Otkrivenje beleži viziju susreta između žene i aždaje. Žena se porađa, a aždaja to posmatra čekajući da se rodi dete, sin, kako bi ga uništila. Međutim, to joj ne polazi za rukom, i dete biva »uzeto k Bogu i prijestolu Njegovu« (Otkrivenje 12,5). Na nebu izbija rat i aždaja se sa svojim anđelima bori protiv Mihaila i njegovih anđela. Na kraju, Mihailo pobeđuje i zbacuje aždaju, staru zmiju, »koja se zove đavo i sotona« (Otkrivenje 12,9). Pošto je progan na zemlju, sotona progoni ženu i napada njeno potomstvo.

Jov ne razume šta se dešava. On Bogu postavlja pitanja, ali Ga ni na trenutak ne napušta.

Bilo bi pogrešno primeniti tekst iz Otkrivenja 12 na priču o Jovu. Međutim, princip koji je iznet u tom tekstu može da nam pruži uvid u Jovovu situaciju. Otkrivenje 12 pokazuje da će sve ono što je Bogu važno postati predmet napada. Dete

i žena iz Otkrivenja 12, kao i Jov, važni su Bogu i On ih voli. Samim tim, oni automatski postaju mete Božjih neprijatelja.

Jov je bio dobar čovek. Trudio se najbolje što je umeo. Možda je bio pomalo arogantan, ali uglavnom, bio je pravedan (O Jovu 1,1; 2,3). Pa ipak, i pored svih njegovih dobrih dela, zlo ga je snašlo. I to ne samo jedno, već čitav niz nesrećnih slučajeva. Premda je samo nedužni posmatrač, zbog svoje povezanosti sa Bogom, Jov postaje sotonina meta.

Jov ne razume. Iz svoje perspektive, on misli da je u nečemu pogrešio. Čak i njegovi prijatelji ponavljaju tu pogrešnu teologiju. Ali, nisu sva loša dešavanja rezultat loših dela. Ponekad, zapravo, često se loše stvari događaju pravednim ljudima.

Zaplet (1. Mojsijeva 3,1-5)

U 1. Mojsijevoj 3,1-5, Božji karakter našao se na sudu pred čitavim svemirom. Prema sotoninoj tezi, izvedenoj iz njegove lukave retorike, Bog je, na kraju krajeva, nepravedan i nepošten. Sotonini argumenti bili su tako ubedljivi da je uspeo da prevari trećinu nebeskih anđela (Otkrivenje 12,4). Još jedan uspeh postigao je kada je Adama i Evu ubedio da je Bog lažov. Čak i u raj, sotona je bio u stanju da stvori monstroznu sliku o Bogu. Pogrešno je prikazao Božji karakter učinivši da On izgleda kao sebični lažov: »Nećete vi umrijeti«, kazala je zmija ženi. »Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo« (1. Mojsijeva 3,4,5).

Ako je sotona u savršenom okruženju uspeo da ocрни Božji karakter, koliko lakše može to da učini u ovom palom svetu? On zna da u direktnom sukobu sa Bogom ne može da pobedi. Zato se okreće »protivniku« sa kojim može da izađe na kraj – Božjem stvorenju. Sotona zna koliko je Bogu stalo do Njegovih stvorenja, i da će, ukoliko ih pridobije za sebe, slomiti Božje srce. Čovečanstvo je samo pion u sotoninoj igri šaha – pion koga on koristi i žrtvuje u svom napadu na Cara.

Vrhunac i zaključak (Rimljanima 3,26)

Iako je na nepošten način izveden pred sud, Bog je dopustio da se to suđenje nastavi znajući da će na kraju biti opravdan. Njegov karakter sam sebe oslobađa svake optužbe, što konačno dovodi do osude pravog krivca (Jovan 12,31). Glavni dokaz o Božjem karakteru obešen je na krst kako bi mogao »da pokaže pravdu svoju u sadašnje vrijeme« (Rimljanima 3,26).

Cilj svakog sotoninog napada jeste da čovečanstvo odvoji od Tvorca. Kada je napao Jova, on se nadao da će Jov napustiti Boga. Jov ne razume šta se dešava. On Bogu postavlja pitanja, ali Ga ni na trenutak ne napušta. Na kraju, Bog se obraća Jovu i Jov priznaje da ne razume Božje puteve, ali prihvata da je Bog ipak Bog, i da On zna šta je najbolje. Velika borba usred koje smo se našli pretili da nas zauvek odvoji od Boga. Sporno pitanje nije zašto se to dešava, već da li ćemo mi dopustiti Bogu da bude Bog i uzdati se da On zna šta je najbolje. Da li smo spremni da sačekamo da On sam opravda svoje ime i karakter?

ODGOVORITE

1. Koji su još »dokazi« protiv Boga izneti kako bi se On prikazao kao nepošten i nepravedan?
2. Na koji način je sotona iskvario dela Božjeg stvaranja? (Ne samo ljudski rod.)
3. Šta treba da radimo dok čekamo da se velika borba završi?

Mark Antoni Rid, Berien Springs, Mičigen, SAD

U velikoj borbi postoje dve strane – oni koji služe Bogu i oni koji Mu ne služe. Jov je služio Bogu. Njegov život pokazuje da su Božje sluge sotonini neprijatelji.

»Onaj koji ispituje srca dao je svedočanstvo o Jovu, patrijarhu iz Uza: 'Nema onakvoga čovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla' (O Jovu 1,8).«¹

»Nesebičnost, načelo Božjeg carstva, načelo je koje sotona mrzi; on poriče i samo njegovo postojanje. Od početka velike borbe nastojao je da dokaže da su načela po kojima Bog postupa sebična, i na isti način ponaša se i prema svima onima koji služe Bogu. Pobiti sotonino tvrđenje, to je Hristovo delo i delo svih onih koji nose Njegovo ime.«²

Greh je ukorenjen u sebičnosti. Biblija beleži da je Jov bio savršen i pravedan čovek. To znači da je bio nesebičan. Život kojim je Jov živio predstavljao je svedočanstvo protiv sotone i njegovih optužbi protiv Boga.

»Isus je došao u liku čoveka da bi svojim životom prikazao šta je nesebičnost.«

Sotona je tvrdio da Jov služi Bogu samo zato što je zaštićen. Zbog njegovih optužbi, Bog je dopustio da Jov bude okušan. Jov je u svom kušanju bio simbol Hrista. Hristos je bio kušan i napadan od sotone, a ipak je pobedio.

»Isus je došao u liku čoveka da bi svojim životom prikazao šta je nesebičnost. Svi koji prihvataju ovo načelo treba zato da budu Njegovi

saradnici u ostvarivanju nesebičnosti u stvarnom životu. Izabрати dobro zato što je dobro; stati uz istinu bez obzira na stradanje i žrtve – 'to je nasljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od Mene, veli Gospod' (Isaija 54:17).³

Jovov primer pokazuje nam kako nečiji izbor da služi Bogu može izazvati bol i patnju u njegovom životu. Ipak, možemo naći utehu u saznanju da naše stradanje nije uzaludno. Ako ostanemo verni kao Jov, i mi ćemo moći da kažemo: »Kad me okuša, izaći ću kao zlato« (O Jovu 23,10).

ODGOVORITE

1. Kako možemo biti sigurni da smo na pobjedničkoj strani u velikoj borbi?
2. Kako možemo znati da su napadi koje trpimo rezultat izbora da živimo za Boga, a ne posledica loših odluka?

Jolanda Pju, Talahasí, Florida, SAD

1. Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 155 orig.

2. Isto, str. 154 orig.

3. Isto, str. 154, 155 orig.

UPRAVLJANJE NAŠIM EMOCIJAMA TOKOM KRIZE

PRIMENA (O Jovu 1,21)

Knjiga o Jovu je snažan primer velike borbe i dokaz da se loše stvari dešavaju i dobrim ljudima. Ona nam, osim toga, pokazuje i kako da se izborimo sa svojim emocijama tokom krize.

Priznajte problem. Teško je upravljati svojim osećanjima tokom krize, naročito ako se suočavate sa ličnim i finansijskim gubicima sa kakvim se Jov suočio. Biblija upozorava da nas naše emocije mogu navesti da grešimo (1. Mojsijeva 4,6; Priče Solomonove 29,11; Efescima 4,26). Međutim, to ne znači da ne treba da imamo nikavu motivivnu reakciju na ono što nam se dešava, niti da treba ignorisati probleme. Jov je priznao problem, tražio rešenje, i prošao kroz čitav niz emocionalnih stanja, od tuge do frustracije i gneva. Pa ipak, »uza sve to ne sagriješi Jov, niti reče bezumlja za Boga« (O Jovu 1,22).

Isus nas svakog dana poziva da svoje terete bacimo na Njega (Psalam 55,22; 1. Petrova 5,7). U nastavku se nalaze neki predlozi na koji način da to učinimo:

Budite iskreni prema Bogu. Ne samo da je Jov bio iskren prema Bogu, već je i Bog bio iskren prema Jovu (O Jovu 38,4). Iskrenost, međutim, ne znači da je Bog dužan da nam polaže račune o svemu što se dešava. Interesantno je da Jov zapravo nikad nije dobio potpuno objašnjenje za svoju patnju. Bog ga nije izvestio o svom razgovoru sa sotonom. Međutim, uprkos činjenici da nije bio odgovoran za nesreće koje su zadesile Jova, Bog mu je pružio nadoknadu za njegove nevolje. Možda u ovom životu nikad nećemo dobiti objašnjenje za ono što nam se dešava. Možda nikad nećemo primiti nadoknadu za sve kroz šta smo prošli. Međutim, Isus obećava da će oni koji pretrpe sa Njim do kraja primiti svoju nagradu (Matej 24,13; Otkrivenje 22,12).

Pomirite se sa svojim okruženjem. Kada dođe do krize, često se pojave rođaci, prijatelji ili posmatrači sa svojim objašnjenjima. Mnoga od tih objašnjenja mogu učiniti da se osoba koja pati oseća još gore. Jovu je njegova supruga predložila da prokune Boga (O Jovu 2,9). Jovovi prijatelji su nagoveštavali da on pati zato što je to zaslužio (O Jovu 4-23).

Imajte na umu da, dok patite, drugi ljudi možda posmatraju kako ćete se poneti u toj situaciji. Njihova vera možda zavisi od vaše reakcije. Na kraju priče, Bog opravdava Jova i ukorava njegove prijatelje zbog njihovih komentara. I upravo kada se Jov miri sa Bogom tako što se moli za svoje prijatelje, on počinje da doživljava isceljenje i obnovu (O Jovu 42,10).

ODGOVORITE

1. Kako možemo da upravljamo svojim emocijama?
2. Zašto je Bog želeo da se Jov moli za svoje prijatelje? Šta to govori o Božjem karakteru u svetlu velike borbe?

Nikolaj Grivs, Berien Springs, Mičigen, SAD

GORELI SMO, ALI NISMO SAGORELI

MISLJENJE (0 Jovu 1,6-12; Zaharija 3,2; Rimljanima 3,26; 5,3-5; 2 Korinćanima 7,1)

U biblijska vremena mnogi su verovali da ljudi pate zbog svojih greha. Vekovima kasnije, mnogi hrišćani i dalje to veruju. Tokom detinjstva, mnogi od nas su učeni da svet deluje po sistemu nagrade i kazne – da je sve što doživljavamo posledica dobrih ili loših stvari koje činimo. Zato dajemo sve od sebe kako bismo dobili »najvišu ocenu« u životu i izbegli nesigurnost. A kada mi, kao hrišćani, naporno radimo da bismo se popeli stepenicama uspeha, ali se umesto toga suočimo sa neočekivanim, nesrećnim događajima, zašto neki od nas postaju potpuno skrхани, pokazuju ogorčenost i sumnjaju u Božju dobrotu, pa čak i u Njegovo postojanje? To je jednostavno zato što naša vera počiva na poslovnom ugovoru koji Bog nikad nije načinio.

Mnogi vide hrišćanstvo kao poslovnu transakciju. Kada mi, ispovedajući veru, učinimo nešto za Boga, On je onda obavezan da nam uzvрати opštim prosperitetom. Nažalost, mi smo dopustili da se jedan takav, svetovni koncept o podeli dužnosti uvuče u naš duhovni život. A ako se Bog ne drži tih krutih pravila, mi počinjemo da mislimo da je On nepouzdan i da ne drži svoja obećanja. To je upravo ono što sotona želi da mislimo. Baš kao u Jovovo vreme, on nastavlja da dovodi u pitanje ljubav i odanost Božje dece, odlučan da dokaže da mi služimo Bogu samo zbog onoga što možemo da dobijemo od Njega, i uporno tvrdi da bismo, kad bi se ta ograda uklonila, prokleli Boga i napustili Ga. Za mnoge od nas to je istina. Jedan nemio potez od Boga, i mi odlazimo! Međutim, takav način razmišljanja otkriva površnu ljubav prema našem Ocu i samopravednost koja uživa u privilegijama.

Bog ne deluje po sistemu poena. Kada bi bilo tako, jedino bi Isus zaslužio život bez ikakve žalosti. Da, teško je trpeti bol. Ali, kako bismo znali šta je mir da nema oluje, šta je radost da nema tuge, šta je duhovna snaga da nema fizičke slabosti, i šta je oproštenje da nije bilo stradanja i smrti Hristove? Ovako smo goreli, ali nismo sagoreli (Zaharija 3,2).

Često se kaže da saznajemo ko su nam pravi prijatelji tek kad se nađemo u nevolji. Da li Bog zna ko su Njegovi pravi prijatelji? Umesto da napustimo Boga u vreme patnje i nedostatka razumevanja, umesto da budemo odvrćeni vatrom i dopustimo joj da potpali sumnju, pronađimo utočište u Hristu. On je pretrpeo sve da bi nama mogao da bude sve.

ODGOVORITE

1. Koje pouke gubimo iz vida kada patnju doživljavamo samo kao Božju kaznu?
2. U kom smislu je Gospod naša ograda dok stradamo?

Monik Marisa Noris, Kisimi, Florida, SAD

NEPRIJATELJSKI NAPAD

ISTRAŽIVANJE (O Jovu 1,6-12; Otkrivenje 12,7-9)

Pe

ZAKLJUČAK

Niko ne voli da pati. Ali život je pun nemira i činjenica je da niko ne prođe kroz njega a da ne iskusi bol i teškoće. Ponekad je nevolja neizbežna. To je jednostavno sastavni deo življenja u palom svetu. Ponekad svojim odlukama i postupcima sami sebi stvaramo probleme. Ali Knjiga o Jovu pruža nam potpuno drugačiji pogled na stradanje i patnju. Ima trenutaka kada mi jednostavno postajemo predmet neprijateljskog napada u ratu koji sotona već vekovima vodi protiv Stvoritelja. U tim trenucima potrebna nam je naročita blagodati da bismo ostali verni Bogu i oslonili se na to da će nas On, u svojoj dobroti, kroz sve to provesti.

RAZMOTRITE

- Čitajte reči himne »Naš tvrdi grad je Gospod Bog«, pod brojem 187 u pesmarici Adventističke crkve. Zatim napišite sopstvenu himnu o tome kako je Bog vaša tvrđava u vreme nevolje.
- Koristite konkordans ili »Bible app« da biste našli stihove koji se odnose na Gospoda kao »utočište«, »tvrdi grad« i »pomoć«. Zapišite svaki od tih stihova u svoj dnevnik.
- Okupite grupu u kojoj ćete zajedno čitati prvo poglavlje knjige *Stvaranje, patrijarsi i proroci* od Elen Vajt, pod naslovom »Zašto je greh bio dozvoljen«, a kasnije i razgovarati o tome.
- Pomozite nekome ko prolazi kroz težak period. Mogli biste početi sa time što ćete sedeti, slušati i moliti se sa njim. Mogli biste navesti i neke ohrabrujuće tekstove iz Pisma ili govoriti o svojim ličnim verskim iskustvima, a možda čak i ponuditi praktičnu pomoć, koliko do vas stoji.
- Naslikajte Isusa kako pokazuje Božju ljubav i dajte slici naziv »Glavni Svedok o Božjem karakteru«.
- Razgovarajte sa drugim vernicima i snimite njihove odgovore na pitanje: »U čemu je razlika između sotoninog optuživanja i ubeđivanja Svetog Duha?« Podelite njihov razmišljanja sa svojim subotnoškolskom razredom ili grupom za proučavanje Biblije.
- Ogdledajte video snimak pod nazivom »Promena paradigme« (»Paradigm Shift«) koji se bavi izjavom: »Kada bi Bog postojao, onda bi On upotrebio svoju svemoć i silu da zaustavi zlo u svetu« (<http://www.digma.com/paradigm-shift/?video=play>).

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, 1. poglavlje, »Zašto je greh bio dozvoljen«.

Vajt, *Velika borba*.

Linda Lyons Richardson and David Lyons, *Don't Waste the Pain: Learning to Grow Through Suffering* (NavPress, 2010).

Sonja Henergart, Čehalis, Vašington, SAD

Pouka 3

Od 8. do 14. oktobra 2016.



»Eda li se uzalud Jov boji Boga?«

*»A on (Jov) joj reče: Govoriš kao luda žena;
dobro smo primali od Boga, a zla zar nećemo primati?
Uza sve to ne sagriješi Jov usnama svojim.«
(O Jovu 2,10)*

8. oktobar 2016.

»ŠTAP TVOJ I PALICA TVOJA TJEŠI ME«

UVOD (O Jovu 2,10; Psalm 23,4)

Su

Gledano iz ljudske perspektive, teško je slaviti Boga usred teških životnih okolnosti. Ali ja sam došla do zaključka da nam slavljenje Boga usred naših borbi pomaže da steknemo potpuno novu perspektivu. Toliko toga mi se dogodilo poslednjih meseci da se ponekad pitam kako sam uopšte izdržala. Često tražim od Boga da me upotrebi, i mislim da je sada pravo vreme da radim za Njega.

Moj život nije ni nalik onome od pre nekoliko meseci. Tako mnogo promena se odigralo u tako kratkom vremenskom periodu. Došla sam do tačke kada sam pitala Boga: »Zašto moram toliko da patim?« Imala sam porodične probleme, finansijske probleme i probleme na poslu. Osim toga, tek je trebalo da naučim ko su mi pravi prijatelji. Bilo je trenutaka kada sam, kao Jov, proklinjala dan u koji sam rođena.

Povremeno bih uspevala da ojačam svoju rešenost na rečima, ali bih uskoro doživela novi napad sotone. Bilo mi je već previše svega. Svaki put kada bih pomislila da sam dotakla dno, iskrslu bi novo iskušenje. Samo što bih sela da predahnem, usledio bi novi napad zabrinutosti. Tada bih ili čitala Bibliju, ili slušala neku utešnu muziku. U takvim trenucima, shvatila sam da me Bog u stvari priprema za nešto veliko. Nestrpljivo sam čekala da vidim kako će se sve to završiti, i shvatila sam da će kraj doći onda kad me On potpuno pročisti, kada naučim da se u potpunosti oslanjam na Njega. Još uvek se pomalo plašim iskušenja s kojima znam da ću morati da se suočim. Ali, suočiću se sa njima znajući da će me Njegov štap i Njegova palica tešiti. Pre svega ovoga što mi se dogodilo, ponosila sam se time što ni od koga ne zavisim i što mogu da se oslonim isključivo na sebe. Sada vidim da sam se u stvari samo zavarevala. Sada se ne oslanjam ni na koga drugog osim na Boga.

Kako da živimo u ovakvom svetu?

Neki se možda pitaju kako je Bog mogao da dopusti da me zadese takva zla. Možda se pitaju i šta sam učinila da sve to zaslužim. Ipak, tešim se i znam da upravo zbog toga što sam pretrpela zlo, mogu lakše da prepoznam ono što je dobro.

Jov nije zaslužio da doživi takvu nesreću. Iako je bio pravedan čovek, izgubio je sve. To što smo pravedni ne znači da nam se loše stvari neće dešavati (O Jovu 2,10). Dobro i zlo postoje uporedo. Svi mi, svakodnevno, doživljavamo posledice i jednog i drugog. Kako da živimo u ovakvom svetu? Kako da reagujemo kada se suočimo sa nesrećnim okolnostima? Ove sedmice, dok budemo tražili odgovore na ta i još mnoga druga pitanja, pažljivije ćemo osmotriti Božjeg slugu Jova.

Deandrea Smit-Riçards, Trelavni, Jamajka

Kosmički sukob (O Jovu 1,1-8; Psalam 18,30; Efescima 6,12)

»Knjiga o Jovu nas podseća na 'kosmički sukob' koji se odvija u pozadini svega i o kojem obično ne znamo ništa. Često se pitamo zašto Bog nešto dopušta, i sumnjamo u Njegovu dobrotu ili je dovodimo u pitanje, a da u stvari ne vidimo celu sliku. Knjiga o Jovu nas uči da verujemo Bogu u svim okolnostima. Moramo se uzdati u Boga, ne samo KADA nešto ne razumemo, već i ZATO što ne razumemo... Ako

Sotona je izgubio u svakoj rundi. Jov je ostao poslušan do kraja.

su Božji putevi 'savršeni', onda možemo imati poverenja da je i sve ono što On radi – i sve što On dopušta – takođe savršeno. Možda nam izgleda nemoguće da je tako, ali naš um nije Božji um. Tačno je da ne možemo očekivati da ćemo savršeno razumeti Božji um, na šta nas On i podseća kad kaže: 'Jer misli Moje nijesu vaše misli, niti su vaši putevi Moji putevi, veli

Gospod; nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi Moji viši od vaših puteva, i misli Moje od vaših misli' (Isaija 55,8-9). I pored toga, naša dužnost prema Bogu je da Ga poslušamo...«¹

Jov je bio pravedan čovek, ali ipak je bio izložen zlu koje sotona izaziva. Pa ipak, i pored svih patnji, on nije sagrešio Bogu.

Jovova reakcija (O Jovu 1,20-22; 2,9.10; Filibljanima 2,8)

Jovova reakcija na sve te događaje zaista je vredna pažnje. Uprkos svemu, on je i dalje slavio Boga. »Ovaj život je pun teškoća i iskušenja, borbe i drugih problema, što nas sve navodi na zaključak koji je i sam Jov kasnije izrazio rečima: 'Čovjek rođen od žene kratka je vijeka i pun nemira' (O Jovu 14,1).

Međutim, zapazite sledeće Jovove reči: (O Jovu 1,21): 'Go sam izašao iz utrobe matere svoje, go ću se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da je blagosloveno ime Gospodnje'. Jov je upravo izgubio sve, ali je ipak znao da je život nešto više od hrane i tela, više od odeće (Matej 6,25b). On je prepoznao istinitost Pavlovih reči: 'Jer ništa ne donesemo na ovaj svijet, dakle, ne možemo ništa ni odnijeti' (1. Timotiju 6,7). Tako mnogo ljudi krivi Boga za svoj bol. Ali Jov, i pored sve patnje, još uvek priznaje svoju zavisnost od Boga. Kasnije on kaže: 'Da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj' (O Jovu 13,15). Jov nije znao zašto mu se sve to desilo, ali je nastavio da se uzda u Boga.

I zapazite šta Jov čini, ili bolje reći, šta ne čini: (O Jovu1, 22): 'Uza sve to ne sagriješ Jov, niti reče bezumlja za Boga'. Značajno pitanje koje ljudi godinama postavljaju jeste zašto Bog dozvoljava da se loše stvari dešavaju, a kao ni Jov, ni mi ne znamo uvek odgovor na to pitanje. Možda ne razumemo uvek zašto se nešto dešava, ali postoji nešto u šta, prema Bibliji, treba da budemo potpuno sigurni: 'Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja će nam se javiti... A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju'

(Rimljanima 8,18,28). Dakle, možemo biti sigurni da Bog ima plan, bili mi toga svesni ili ne. A onda, sa takvim stavom, možemo iskoristiti životna iskušenja da bismo se približili Bogu i dopustili Mu da ih upotrebi za naše dobro, 'znajući da kušanje vaše vjere gradi trpljenje' (Jakov 1,2-4). Patnja nas može učiniti ili boljim ili ogorčenim. Jovov primer nas ohrabruje da joj dopustimo da nas učini boljim.«²

Sotona je izgubio u svakoj rundi. Jov je ostao poslušan do kraja. I Hristos je bio poslušan do smrti i upravo zbog toga mi imamo nadu – i za ovaj život i za život koji će doći.

Istrajnost do kraja (Jeremija 12,5)

»Knjiga o Jovu je zrela knjiga, to je knjiga za svakog čoveka. Našim crkvama je ona i te kako potrebna. Ona se obraća našem vremenu i našim prilikama, ne samo u vezi sa krizom koja se pomalja pred nama, već i u vezi sa svedočanstvom koje smo sada pozvani da iznesemo. Iako jedna od najmanjih među biblijskim knjigama, ona može da postane slavni izvor snage i nadahnuća. Ako je taj čovek, Jov, ne znajući ništa od onoga što mi znamo o Isusu koji je došao, mogao da ostane tako čestit i izdržljiv do kraja, treba da se stidimo što tako često posrćemo i padamo na svom putu! Prema rečima koje je Gospod uputio Jeremiji: 'Kad si trčao s pješacima pa te umoriše, kako ćeš se utrkivati s konjima, i kad ti je tako u zemlji mirnoj, u koju se uzdaš, šta ćeš činiti kad ustane Jordan?' (Jeremija 12,5).

Jov stoji kao podsticaj za veru, svedočanstvo o sili živog Boga koja održava, ubeđenje da nijedan vernik koji Hristu ukaže poverenje neće biti ostavljen da trpi sramotu i prezir. Zaista, njegovo iskustvo stoji kao monumentalni spomenik o blagodati Božjoj koja preobražava.«³

ODGOVORITE

1. Uporedite tekstove O Jovu 2,3 i 2,9. U čemu je osnovna razlika između ta dva teksta?
2. Na koji način planirate da ostanete »istrajni«?

Feloni Džonson, Alberta, Kanada

1. »Book of Job«, Gotquestions.org, accessed September 14, 2015, <http://www.gotquestions.org/Book-of-Job.html>.
2. »What We Can Learn From God: Job 1:1–22«, The Expository Files, accessed September 14, 2015, <http://www.bible.ca/ef/expository-job-1-1-22.htm>.
3. Alfred S. Jorgensen, »Preaching from Job«, Ministry Magazine, accessed September 14, 2015, <https://www.ministrymagazine.org/archive/1979/10/preaching-from-job>.

»Gospod dopušta da nevolje dođu na Njegov narod da bi ga sačuvao od većih opasnosti. On želi da svako pažljivo i detaljno preispita svoje srce, a onda da se približi Bogu, kako bi Bog mogao da se približi njemu/njoj. Naš život je u Božjim rukama. On vidi opasnosti koje nam prete, a koje mi ne možemo da vidimo. On nam daruje sve blagoslove, obasipa nas milošću i upravlja svim našim iskustvima. On je

**»Upravo kušanjem
naše vere mi
stičemo duhovnu
snagu.«**

svestan rizika kojih mi nismo svesni. On dopušta da naše srce bude ispunjeno tugom, jer vidi da je neophodno da popravimo svoje puteve kako ni najslabiji među nama ne bi zalutali. On zna našu građu, seća se da smo prah. Čak i kosa na našoj glavi je izbrojana. Bog deluje preko prirodnih uzroka da bi pokazao svom narodu da ih nije zaboravio. On želi da Njegov

narod napusti staze koje bi ih, kada bi nastavili njima da idu neopomenuti i neukoreni, izložile velikoj opasnosti.

Iskušenja dolaze na sve nas da bi nas navela da preispitamo svoje srce, da vidimo da li je ono oslobođeno svake nečistote. Gospod neprestano radi za naše sadašnje i večno dobro. Dešava se nešto što nam izgleda neobjašnjivo, ali ako imamo poverenja u Gospoda i strpljivo čekamo na Njega, ponizivši svoje srce pred Njim, On neće dopustiti da neprijatelj pobedi.

Gospod će spasiti svoj narod na sopstveni način, uz pomoć sredstava koja će omogućiti da se On ponovo proslavi. Jedino Njemu pripada hvala...

Svaka duša koja je spasena mora imati udela u Hristovim patnjama, da bi mogla imati udela i u Njegovoj slavi. Kako je malo onih koji razumeju zašto ih Bog izlaže kušanju. Ali upravo kušanjem naše vere mi stičemo duhovnu snagu. Gospod nastoji da nauči svoj narod da se u potpunosti oslanja na Njega. On želi da oni, kroz pouke koje im daje, postaju sve duhovniji. Ako se Njegova Reč ne sledi u potpunoj krotosti i poniznosti, On im donosi iskušenja koja će im, ako ih pravilno prihvate, pomoći da se pripreme za delo koje treba da se obavi u Njegovo ime. Bog želi da na uočljiv način otkrije svoju silu u životu svog naroda.*

ODGOVORITE

1. Kakva je vaša uloga u sukobu između dobra i zla?
2. Kako vi preispitujete svoj život kada se suočite sa nevoljama i iskušenjima?

Vilbert Ričards, Dankans, Trelavni, Jamajka

* Ellen G. White, *The Upward Look*, «Trials Will Come, February 20», p. 65.

11. oktobar 2016.

»OPET ĆU SE UZDATI U NJEGA«

DOKAZ (O Jovu 1,3; 42,12; 14; Luka 22; Jakov 1,2-4)

Ut

Sotona od samog početka pokušava da nas uništi (1. Mojsijeva 3,4,5). Ime »Jov« izvedeno je iz reči *lyyov*, što znači »progonjeni« i *ayyub*, što znači »onaj koji se kaje«. Zajedno, te reči podupiru činjenicu da mi možemo biti okušani u ognju, a ipak izaći čisti kao zlato.*

Ko je bio Jov? Bio je to bogat čovek. U to vreme, bogatstvo se nije merilo srebrom i zlatom već grlima stoke (O Jovu 1,3; 42,12). On je bio dobar i pravedan. Izbegavao je zlo i bojao se Boga. U tekstu O Jovu 1,6-22 imamo novi prizor koji našu pažnju skreće sa Jova ka mestu na kojem je Bog prisutan, a tu se i sotona pojavljuje. I kao neki profesor koji hvali svog učenika, Bog ukazuje sotoni na Jovovu čestitost i vernost. Odmah vidimo da je njegov karakter u skladu sa merilima neba.

Naša bitka nije fizičke prirode.

Naša bitka nije fizičke prirode. Ni Jovova bitka to nije bila. I mi moramo, kao i on, trpeti napade na našu ličnost, karakter i veru. Kao i Jov, moramo dokazati da smo u stanju da podnesemo gubitak, a da se naša vera u Boga ne pokoleba. Sotona uopšte ne sumnja da ćemo mi, ako Bog dopusti da prođemo kroz teškoće, izgubiti veru. Povrh svega, dolaze Jovovi prijatelji da bi apelovali na njegovu grižu savesti koja nije ni postojala, jer sve što je Jov u tom trenutku imao bila je njegova vera u Boga. Uprkos svemu, on »ne sagriješi..., niti reče bezumlja za Boga« (O Jovu 1,22).

Sotona nije želeo da uništi samo Jovovo telo, već i njegov duh i njegovu vezu sa Bogom. Isto to on želi da učini i nama. Ali, tekst u Jakovu 1,2-4 ohrabruje nas da na mnogobrojna iskušenja gledamo kao na nešto što nam pomaže da izgradimo bolji karakter. Isus je rekao Simonu Petru da sotona želi da ga se dočepa kako bi s njim »činio kao pšenicu« (Luka 22,31). On hoće da nas okuša, da nas uzdrma stvarajući okolnosti koje nam menjaju život, a sve u nadi da će oslabiti našu veru. Međutim, Isus kaže: »A Ja se molih za tebe« (Luka 22,32). Imajmo takvu vezu sa Hristom da bi Bog, kada sotona bude ponovo pokušao da Mu uputi neki izazov, mogao da kaže: »Jesi li vidio slugu mojega...?« (O Jovu 2,3).

ODGOVORITE

Kako ste vi podneli sopstvene nevolje slične onima kakve je Jov doživeo?

Ingrid Bedkam, Trelavni, Jamajka

* »Job«, Behindthename.com, accessed September 14, 2015, <http://www.behindthename.com/name/job>.

»Osnovno pitanje koje treba da postavite sebi kada razmišljate o mogućnosti da se suočite sa iskušenjima i progonstvom jeste: 'Kako ću reagovati?' Da li ću reagovati pozitivno, sačuvati pozitivan stav... i uživati pozitivan ishod, ili ću reagovati negativno i još više pogoršati stanje.«*

Priča o Jovu je jedna od onih koja nam može biti od koristi kada se suočavamo sa životnim olujama. Jov je mnogo godina uživao u izobilnim blagoslovima Gospodnjim pre nego što mu je bilo oduzeto sve što je imao. Ipak, on nije optužio Boga (O Jovu 1,22; 2,9.10). I mi moramo, kao i Jov, ostati mirni usred životnih oluja. Kako da to postignemo?

Verujte da On ima plan...

Očuvajte otvorenu komunikaciju. Dok se bavite svojim svakodnevним poslovima, održavajte stalnu komunikaciju sa Bogom. Usrdnim molitvama tražite Njegovu utehu i vođstvo. Ako ne znate kuda ste se uputili, najbolje je da zamolite za usmerenje.

Hranite se Rečju. »Ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih« (Matej 4,4). Moramo se svakodnevno hraniti Njegovim rečima, crpeći snagu iz Hristovih učenja i života biblijskih ličnosti koje su održale veru u Boga.

Hvalite Boga. Svakog dana upućujte hvale Bogu, čak i kada se suočavate sa situacijama koje ne razumete. Tekst u 2. Korinćanima 1,3.4 podstiče nas da hvalimo Gospoda koji nam daje utehu da bismo i sami mogli da tešimo druge. »Svaku radost imajte, braćo moja, kad padate u različne napasti, znajući da kušanje vaše vjere gradi trpljenje« (Jakov 1,2.3).

Poslušnost je ključ. Jov je bio poslušan čak i kada se sve svelo na očajanje i patnju. Isus je bio poslušan do same smrti, a sada Njegova smrt nama pruža nadu u spasenje. Ako ne budemo poslušni, onda će Njegova smrt za nas biti uzaludna. Verujte da On ima plan, da je zaista »blago čovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiće vijenac života, koji Bog obreče onima koji Ga ljube« (Jakov 1,12).

»Gle, blaženim nazivamo one koji pretrplješe. Trpljenje Jovovo čuste, i posljedak Gospodnji vidjeste: Jer je Gospod milostiv i smiluje se« (Jakov 5,11). Dopustimo da Bog postane sveprisutan činilac u našem svakodnevnom životu da bismo mogli imati snage i hrabrosti da ostanemo smireni usred životnih oluja.

ODGOVORITE

Kako vi reagujete kada se suočite sa iskušenjem?

Mimili Parkinson, Trelavni, Jamajka

* John MacArthur Jr., *The Power of Suffering*, »Dealing With Suffering«, (Colorado Springs, Colo.: David C. Cook Publishing, 2011) chap. 6, n.p.

»DA LI SAM JA ONA MRTVA PATKA?«

MIŠLJENJE (O Jovu 1,8-11; 1. Korinćanima 10,13)

Če

Mnogi još uvek veruju da ljudi doživljavaju teškoće zato što su uradili nešto loše. Međutim, u nekim slučajevima, ništa ne može biti dalje od istine. Ono što se dogodilo Jovu dobar je primer u tom pogledu. Mi povremeno dajemo čak i savete na osnovu svojih pogrešnih uverenja, kao što je učinila Jovova žena kada je videla kolicima on pati. A u stvari, to je bilo samo još jedno iskušenje koje je sotona priredio Jovu.

Umesto da kukamo u svojim nevoljama i dopustimo da nas zavedu svetovne zablude, oslonimo se na Isusa koji je obećao da neće dopustiti da budemo kušani više nego što možemo podneti, i da će za svako iskušenje koje se nađe na našem putu, On obezbediti izlaz (1. Korinćanima 10,13). Budite svesni da se Isus bori zajedno sa vama dok sotona pokušava da vas zadobije za svoju stranu. On pokušava da nas prevari služeći se svim raspoloživim sredstvima. Uzmite u obzir razgovor koji je on vodio sa Bogom u vezi sa Jovom (O Jovu 1,8-11). On duboko veruje da ćemo mi, ako Bog dopusti da patimo, optužiti Njega za svoje nedaće. I zaista, mnogi od nas to čine kada prigovaraju Bogu zbog svojih patnji.

»'Da li sam ja ona mrtva patka?'«

»Ima jedna priča o bezbožnom vlasniku plantaže koji je, znajući da je njegov rob Piter iskreni hrišćanin, odlučio da se malo našali na račun starog čoveka. 'Piter', rekao je, 'želim da ti postavim jedno pitanje. Ja nisam hrišćanin. Nikad ništa nisam tražio od Boga. Pa ipak, pogledaj šta sve imam – raskošnu vilu, prelepu ženu i četvoro dece. Zatim, tu je i ta velika plantaža i svi vi robovi koji obrađujete moju zemlju. Imam novac u banci i dobro zdravlje. A sad, pogledaj sebe. Ti si običan rob. Nemaš novca. Dvoje od tvoje dece umrlo je od velikih boginja. Tvoju ženu sam prodao u nekom mestu duž reke. Ti patiš od reumatizma. Reci mi, Piter: Šta je to s tim tvojim Bogom kad je tako dobar prema meni iako ne verujem u Njega, a tebi zadaje toliko nevolja uprkos tvojoj veri?' Stari rob se zamislio za trenutak. 'Gospodaru, kada idete u lov na patke, pa pucate u jato, i jedna padne mrtva a druga je ranjena, za kojom jurite?'

'Za ranjenom, naravno.'

'Tako je i sa nama. Đavo zna da vas već zasigurno ima. Vi ste ona mrtva patka. Ali za ovog jadnička još uvek nije siguran. Zato me juri sve vreme, jer se borim da mu pobegnem.'

Ako nikad nemate iskušenja i nevolje, i ako je vaše nebo bez ijednog oblaka, zapitajte se: 'Da li sam ja ona mrtva patka?''*

ODGOVORITE

Kako biste parafrazirali izraz: »Suviše sam blagosloven da bih bio pod stresom« (I'm too blessed to be stressed), tako da odgovara biblijskom učenju? S druge strane, u kom smislu ovaj izraz može biti i doslovno istinit?

Tamara Flečer, Trelavni, Jamajka

* Morning Riser, p. 37.

BLAŽENI SU ONI KOJI HVALE BOGA DOK PROLAZE KROZ TRAGEDIJU

ISTRAŽIVANJE (O Jovu 1,21.22; Jakov 5,11)

ZAKLJUČAK

Zamislite da vam je javljeno da je sva vaša imovina uništena ili pokradena, a odmah nakon te poražavajuće vesti, neko vam kaže da su sva vaša deca poginula u tornadu. Nešto kasnije, na vašoj koži, po čitavom telu, javljaju se bolne rane. Da li bi vaša prva reakcija bila da padnete na lice i poklonite se Gospodu (O Jovu 1,20), ili da prokunete Boga i umrete (O Jovu 2,9)? Samo zbog svoje izuzetne vere u Boga, Jov je mogao da prihvati sve te tragedije sa dostojanstvom i strpljenjem. On nije bio bezosećajni robot, niti ludi zelot, kao što neki pokušavaju da ga predstave. Bio je ljudsko biće koje je patilo zbog gubitka i bolesti. On je čak prokleo i dan u koji je rođen (O Jovu 3,1). Pa ipak, očuvao je svoju veru u Boga (Jakov 5,11) i podsećao se »dana kad (ga) Bog čuvaše« (O Jovu 29,2). Kako možete slaviti Boga uprkos bolesti i patnji? Zamislite prijatelje kojima biste svedočili u takvim okolnostima, govoreći im o svojoj veri u Boga?

RAZMOTRITE

- Pozovite nekoliko prijatelja na toplu čokoladu da biste im pričali kako je Bog bio saosećajan i milostiv prema vama u teškim trenucima. Čitajte zajedno tekst u Jakovu 5,11 i pronađite druge ohrabrujuće stihove koji vas podsećaju da je Bog uvek sa vama.
- Slušajte pesmu »Because I'm Forgiveness« (»Zato što mi je oprošteno«), koju pevaju Filis, Krejg i Din (<https://www.youtube.com/watch?v=q30ljPfsWQg>). Opišite sve trenutke u kojima vam je Bog pokazao milost.
- Započnite dnevnik pod nazivom »Hvala Ti, milostivi Bože«, i svaki put kad vam Bog pokaže milost, zabeležite to. Čitajte taj dnevnik u dobrim i lošim vremenima, kako biste se podsetili da je Bog uvek sa vama.
- Čitajte 38. poglavlje Knjige o Jovu, u kojem se Bog obraća Jovu u oluji. Naslikajte nekoliko takvih prizora iz prirode, ili ih dodajte listi zadivljujućih prirodnih čuda koja ste doživeli.
- Posetite neku osobu koja ne može redovno da dolazi u crkvu, ili koja je trenutno bolesna. Povedite sa sobom malu grupu prijatelja da biste se molili sa tom osobom, opevali nekoliko pesama i pružili joj ohrabrenje kakvo Jovovi prijatelji nisu pružili Jovu onda kada mu je to bilo najpotrebnije.
- Napišite pesmu o nevoljama kroz koje ste vi lično prošli i o tome kako vam je Bog sve vreme i na mnogo načina pružao nadu.

POVEŽITE

O Jovu 38 i 39.

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, poglavlje 78, »Golgota«.

White, *The Upward Look*, »Service to God Begins on Earth, October 5«, p. 292.

Stefani Jamniuk, *Vinipeg, Manitoba, Kanada*

Pouka 4

Od 15. do 21. oktobra 2016.



Bog i ljudska patnja

*»Ne brinite se, dakle, za sutra; jer sutra brinuće se za se.
Dosta je svakom danu zla svoga.«
(Matej 6,34)*

UZDATI SE U BOGA USRED POTOKA KOJI PRESUŠUJE

UVOD (O Jovu 1,21; Efescima 6,12)

Meri Stivenson je napisala poemu pod naslovom »Otisci stopala«. * Tu ona opisuje životno putovanje jednog hrišćanina koji je proživio teške trenutke. Kada se ovaj hodočasnik kasnije osvrnuo na svoju životnu stazu, video je na mirnijim delovima puta otiske dva para stopala. Međutim, na najtežim deonicama zapazio je otiske samo jednog para stopala. Kasnije je saznao da to dolazi otuda što ga je u najtežim trenucima njegovog života Gospod nosio.

Uzdajte se u Hrista čak i ako se suočavate sa ozbiljnim problemima.

Da. Hristos je sa nama kada patimo. »Gospod je blizu onijeh koji su skrušena srca« (Psalam 34,18). On je bio sa Jovom, čak i u njegovim najmračnijim časovima. Knjiga o Jovu pokazuje realnost zla koja se ogleda u sotoninim napadima na Jovov karakter. Bog hvali Jova zato što je dobar i pravedan, zato što Ga se boji i uklanja se od zla. Međutim, sotona tvrdi da je Jov takav zato što ga je Bog ogradio. On kaže: »Ali pruži ruku svoju i dotakni se svega što ima, prokleće te u oči« (O Jovu 1,11). Tako Jov gubi

svoje imanje i svoju decu. Jovova reakcija, kada je dobio tu vest, zaista je upečatljiva (O Jovu 1,21).

U svojoj nesreći Jov se sve vreme drži Hrista. On zna kome da se obrati kad sve izgleda beznačajno (Efescima 6,12). Upravo u takvim situacijama, kada sve izgleda besmisleno, Bog očekuje da pokažemo veru. Gospod kaže: »Ne boj se, jer te otkupih... Moj si. Kad pođeš preko vode, Ja ću biti s tobom« (Isaija 43,1.2). Mi se moramo temeljno obučiti u školi iskušenja. Nema takve situacije koja bi nas mogla odvojiti od Gospoda. Naše molitve mogu da oteraju đavola.

Kada je sotona narušio Jovovo zdravlje bolnim čirevima, Jovova žena je izgubila poverenje u Boga i povikala: »Hoćeš li se još držati dobrote svoje? Prokuni Boga, pa umri« (O Jovu 2,9). Bog je stvorio ljudska bića da bi Ga slavila. Vaš karakter mora da odražava Božju prirodu. Uzđajte se u Hrista čak i ako se suočavate sa ozbiljnim problemima. Iskušenja dolaze na nas da bismo mogli da razvijemo veru u Boga i proslavimo Njegovo ime. Da li ćemo živeti ili umreti beznačajno je u poređenju sa Božjom slavom. Moramo znati da delo evanđelja nije uvek lako, ali Bog će nam dati snagu dok čekamo na Njega.

ODGOVORITE

1. Kome se obraćate kada izgleda da je sve krenulo naopako?
2. Da li dopuštate Bogu da ostvari svoju volju u vama? Zašto da ili zašto ne?

Sinsengani Nkube, Pretorija, Južna Afrika

* Mary Stevenson, »Footprints in the Sand«, OnlytheBible.com, accessed September 14, 2015, <http://www.onlythebible.com/Poems/Footprints-in-the-Sand-Poem.html>.

Biblijska definicija ili pogled na zlo u jednoj reči je – »greh«. Greh rađa izdaju, a izdaja je jedna od ključnih tema u Knjizi o Jovu. Kada je Jov izgubio sve, njegovi prijatelji i porodica su ga izdali i podsticali da prokune Boga. Odakle je zlo poniklo i kakve su njegove posledice?

U 1. Mojsijevoj 1, sve je bilo savršeno. U 2. poglavlju 1. Mojsijeve, prvi put se pominje zlo. Zlo i patnja su cena zanemarivanja Božjeg zakona (1. Mojsijeva 2,16,17; Rimljanima 1,18). Zakon uzroka i posledice odnosi se na sve stvoreno (Galatima 6,7). Ako prekršite zakone države, snosićete posledice (npr. zatvor). Ako prestupate zakone zdravlja, razbolećete se (vide ti Isaija 65).

U 1. poglavlju Knjige o Jovu, Bog razgovara sa sotonom. Sotona traži dopuštenje da okuša Jova i Bog mu ga daje. Poruka ovog događaja je da nas Bog stavlja na probu ne tražeći naš pristanak. On dopušta da neko zlo i patnja uđu u naš život. Iskušenja su uglavnom posledica pogrešnih postupaka. Međutim, u Jovovom slučaju, kao i u životu ostalih heroja vere, izazovi su ponekad samo test vere, a ne posledica zla.

Jedna od glavnih tema u Šekspirovim spisima je izbor između vrline i poroka. U Bibliji, Jov se našao u situaciji da bira između te dve mogućnosti, a njegovi takozvani saveznici predlagali su mu da krene putem poroka. Iz njegovog iskustva možemo naučiti da zlo pogađa svakoga, i ljude koji su dobri i ugledni, kao i one koji to nisu. Razlika je u tome kako neko završi trku, a ne kako je počne.

U svim našim nevoljama Bog se brine za nas. U Knjizi Isusa Navina 5,13, kada je Isus bio u opasnosti, anđeo Gospodnji se pojavio pred njim. Kada u životu naiđemo na nepredviđene okolnosti, često počinjemo da se dvoumimo. Vrlina ili porok? Postajemo tako zbunjeni da izgleda kao da nam ni molitve ne pomažu. Sve što želimo jeste da se Bog pojavi pred nama kao što se pojavio pred Isusom Navinom. Želimo da razgovaramo sa Njim licem k licu. U našem haotičnom životu Sveti Duh nam daje hrabrost da krenemo napred, da gledamo na krst i da istrajemo. Bog nam daje snagu upravo za to (1. Korinćanima 10,13).

Ne treba da se plašimo, jer je Isus platio za sve (Jovan 3,16), a sve je dobro što se dobro završi (Otkrivenje 21,4,5).

ODGOVORITE

1. Zašto ipak treba da se molimo, iako Bog dopušta da patnja bude deo našeg životnog puta?
2. Kako da kušanje vere razlikujemo od posledica greha?

Razlika je u tome kako neko završi trku, a ne kako je počne.

Ledeni bregovi zla (Efescima 6,12)

Tekst u Efescima 6,12 kaže nam da »naš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba«. Taj stih naglašava neraskidivu vezu između prirodnog i natprirodnog. Ta veza je glavni razlog za postojanje zla na ovom svetu.

Petnaestog aprila 1912. godine, Titanik je krenuo na svoje prvo putovanje od Ujedinjenog Kraljevstva do Njujorka. Četvrtog dana tog putovanja, ovaj britanski putnički brod potonuo je nakon što se sudario sa ledenim bregom koji je probio njegove navodno neprobojne pregratke.

To Titanikovo putovanje predstavljalo bi uspeh samo da voda koja je trebalo da ostane izvan broda nije prodrla unutra.

Mi živimo u svetu koji je kao okean pun ledenih bregova zla. Ali, ako dopustimo Isusu da bude kormilar našeg broda, zlo oko nas neće moći da prodre u našu dušu i naše putovanje ka Obećanoj zemlji biće uspešno.

Propoved iz prirode (O Jovu 12,7-10; Rimljanima 1,18-20)

Ono što me najviše fascinira u vezi sa prirodom je to što su biljke i životinje tako precizno stvorene da napreduju na tačno određenom staništu. Na primer, kaktus poseduje naročite osobine koje ga osposobljavaju da preživi u pustinji, a polarni medved ima dva sloja krzna kao i debeo sloj sala koji mu omogućava da napreduje u Arktičkom pojasu. Slično je i u našem slučaju – pre nego što nas stavi u određenu situaciju, Bog se trudi da nas snabde svim onim što nam je potrebno da bismo uspešli.

Govor tela je oblik neverbalne komunikacije koji, putem fizičkih gestova, izražava misli, osećanja i namere. Razlog njegove uspešnosti leži u tome što se crte našeg karaktera ogledaju u svemu što radimo. Slično tome, priroda nam omogućava da razumemo Božji karakter, jer dela Njegovog stvaranja predstavljaju odraz onoga što On jeste.

Odakle dolazite? (Jovan 1,1-3; Kološanima 1,16,17; Otkrivenje 4,11)

Kada traže nove radnike, poslodavce najviše interesuje radno iskustvo potencijalnih zaposlenika. Razlog tome je što dostignuća iz prošlosti predstavljaju jasan pokazatelj njegovih ili njenih trenutnih sposobnosti i buduće sudbine. Glavni razlog što osećamo strah je to što zaboravljamo ono što je Bog činio za nas u prošlosti. Nabranje naših blagoslova pomaže nam da budemo sigurni da će Bog, koji nas je blagoslovio u prošlosti, nastaviti da nas blagosilja u budućnosti. Ne treba da nas plaši ono što budućnost nosi, jer je budućnost u rukama našeg Boga. Mi služimo Bogu koji je tako moćan da je samo svojom rečju bio u stanju da stvori nebo i zemlju. Stoga, treba da budemo sigurni da je On veći od problema sa kojima se mi suočavamo. Kada se suočimo sa izazovom koji nam izgleda nerešiv, nemojmo govoriti Bogu kako je veliki naš problem, već kažimo problemu kako je veliki naš Bog.

Čvrsta osnova (O Jovu 1-2; Danilo 12,1; Matej 6,34; 24,7; Jovan 16,33)

Dok je sotona tvrdio da ima vlast nad Zemljom, Gospod ga je pozvao da obrati pažnju na Njegovog slugu Jova. Sotonin argument bio je da je Jov veran samo zato što je Bog zaštitio njegovu porodicu, njegovo bogatstvo i njegovo zdravlje. Zbog toga je Gospod uklonio svoju zaštitu od Jova, izlažući ga na taj način sotoninim napadima.

Kao posledica toga, Jov je izgubio svu svoju decu, svoje bogatstvo i svoje zdravlje. Videvši njegovu patnju, žena ga je savetovala da prokune Boga i da umre. Začudo, Jovov odgovor na sva ta razočaranja bio je: »Go sam izašao iz utrobe matere svoje, go ću se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da je blagosloveno ime Gospodnje« (O Jovu 1,21).

Prihvatanje Isusa kao našeg ličnog Spasitelja ne oslobađa nas nevolja ovog sveta. Međutim, tekst u Mateju 6,34 ohrabruje nas da se ne brinemo za sutra, jer Bog sve drži u svojim rukama, čak i kad naša situacija izgleda kao da je van kontrole.

Jov dospeva do dna (O Jovu 6,4-8; 9,1-25)

Dotakavši dno života, Jov počinje da postavlja pitanja. U trenucima slabosti, čeznuo je za svim onim što je nekada, kad mu je bilo dobro, prihvatao kao nešto što mu sasvim normalno pripada. Na prvi pogled, ta pitanja zvuče kao niz pritužbi koje su izazvane gubitkom poverenja u Boga, ili potpunim krahom njegove vere u Stvoritelja univerzuma.

Postavljanje pravih pitanja (O Jovu 10,8-12; Psalam 139,14)

Međutim, ono što je najvažnije u životu nije dobiti prave odgovore, već postaviti prava pitanja. Pitanja nam omogućavaju da sve postavimo u pravu perspektivu, tako da, i pre nego što dobijemo odgovor, već donekle razumemo situaciju.

Jov najpre priznaje da je Bog dovoljno silan da zapovedi suncu da izađe, i ono posluša. Nakon toga, on pita: »Ako je Bog izdvojio vreme da bi me stvorio, zašto bi dopustio da budem uništen?« lako nije razumeo zašto strada, postavljanje tih pitanja pomoglo mu je da ostane motivisan, jer je razumeo da Bog ima kontrolu i da je bitka sa kojom se on suočava već izvojevana.

ODGOVORITE

Šta biste mogli učiniti da ostanete motivisani čak i kad izgleda da vam se život raspada?

Ono što je najvažnije u životu nije dobiti prave odgovore, već postaviti prava pitanja.

Solvazi Kumalo, Kejptaun, Južna Afrika

GDE JE BOG KADA PRAVEDNI PATE?*SVEDOČANSTVO (Jeremija 30,5-7; Danilo 12,1; Efescima 6,11.12)*

»Hristovi sledbenici malo znaju o zaverama koje Sotona i njegove čete stvaraju protiv njih. Međutim, Onaj koji sedi na nebesima osujećiće sve te planove uperene protiv ostvarenja Njegovih dubokih namera. Gospod dozvoljava da pripadnici Njegovog naroda budu izloženi vatrenoj probi iskušenja, ne zato što uživa u njihovim patnjama i mukama, već zato što je taj proces neophodan za ostvarenje njihove konačne pobjede. On ne može, u skladu sa svojom slavom, da ih oslobodi iskušenja, jer je svrha nevolja da ih pripreme da se odupru svim sotonskim zavodničkim pokušajima.«¹

»Pošto Sotona uporno optužuje pripadnike Božjeg naroda zbog njihovih greha, Gospod mu dozvoljava da ih izloži najtežim iskušenjima. Tako će njihovo poverenje u Boga, njihova vera i čvrstina biti stavljeni na surovu probu. Dok razmatraju prošlost, njihove nade se gase, jer u celom svom životu ne mogu da sagledaju mnogo dobra. Potpuno su svesni svojih slabosti i svoje nedostojnosti. Sotona zato pokušava da ih zastraši, ističući da je njihov slučaj beznadežan, da se mrlje njihove grešnosti nikada neće oprati. Nada se da će tako pokolebati njihovu veru i učiniti da popuste pred njegovim iskušenjima, da pogaze svoj zavet vernosti Bogu.«²

Gde je Bog kad Njegova deca pate?

»Sotonino neprijateljstvo prema ljudskom rodu nastalo je zbog toga što su ljudi, Hristovim posredovanjem, ostali predmet Božje ljubavi i milosti. On zato želi da osujeći božanski plan otkupljenja čoveka, da nanese sramotu Bogu time što će izobličiti i iskarviti delo Njegovih ruku; želi da nanese bol Nebu i da Zemlju ispuni žalošću i očajanjem da bi posle svega, mogao da ukaže na sve zlo kao na posledicu Božje odluke da stvori čoveka.«³

»Iako se Sotona neprestano trudi da iz njihovih misli izbriše tu činjenicu, hrišćani nikad ne smeju zaboraviti da njihov 'rat nije s krvlju i tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba' (Efescima 6,12). Ovo nadahnuto upozorenje odjekuje kroz vekove sve do našeg vremena: 'Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere' (1. Petrova 5,8). 'Obucite se u sve oružje Božije, da biste se mogli održati protiv lukavstva đavolskoga' (Efescima 6,11).«⁴

Gde je Bog kad Njegova deca pate? On je upravo tada sa njima kao što je bio sa jevrejskim mladićima u užarenoj peći. Kao adventisti, mi znamo da je On uvek sa nama.

ODGOVORITE

U čemu je vaša sigurnost kada grešnici otpočnu sa svojim napadima?

Tekla P. Kumalo, Pretorija, Južna Afrika

1. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 528 orig.
2. Isto, str. 618, 619 orig.
3. Isto, str. 506 orig.
4. Isto, str. 510 orig.

NE PLAŠITE SE

PRIMENA (1. Mojsijeva 3,16-19; Jovan 16,33)

Sr

Još od pada u greh ljudi su svedoci ispunjenja onoga što je Bog objavio u 1. Mojsijevoj 3,16-19. Tada su prvi put upotrebljene reči kao što su žalost, bol, kletva, znoj, i smrt. Kletva izrečena nad ljudskim rodom u 1. Mojsijevoj 3 trajeće sve do Isusovog povratka. »Pokušajte da isključite mogućnost patnje koju za sobom povlače prirodni poređak stvari i postojanje slobodne volje, i otkrićete da ste isključili i sam život.«*

Sledeće četiri pojedinosti treba da imamo na umu kada patimo:

Gospod poznaje naše slabosti...

Patnja nije ni pokazatelj Božjeg nezadovoljstva vama, ni kazna za vaše grehe. Premda je patnja došla na ovaj svet kao direktna posledica Adamovog i Evinog greha, i premda ćemo patiti i zbog sopstvene grešnosti, ponekad patimo jednostavno zato što živimo u grešnom svetu. U Jovovo vreme, preovlađujuće verovanje bilo je da zla sreća predstavlja Božju kaznu zbog greha pojedinca. Međutim, Knjiga o Jovu uči da Bog ponekad dopušta da nas zadese nesreće kako bi On opravdao svoj karakter.

Bog je sa nama u našoj patnji i Njegova sila se otkriva kroz naše patnje. Pavle u 2. Korinćanima 12,9 tvrdi da je u Božjoj prirodi da se često otkriva u našim patnjama. Uzmite u obzir sledeće slučajeve: Jovov odgovor nakon njegovog kušanja – O Jovu 42,5; tri jevrejska mladića – Danilo 3,24-27; Pavle i Sila u zatvoru – Dela apostola 16,25,26; Pavle – 2. Timotiju 4,16-18.

Patnja uvek ima svoje granice. Bog je dopustio sotoni da napadne Jova samo do izvesne granice – prvo ono što je posedovao, a zatim njegovo telo. Gospod poznaje naše slabosti i nikad neće dopustiti sotoni da nas muči više nego što možemo podneti (Psalam 103,13,14; Isaija 43,1,2).

Sudelujte u patnjama drugih. Veliki deo Isusovog rada na zemlji sastojao se od olakšavanja ljudskih patnji. Lečio je bolesne, podizao mrtve, isterivao demone, hranio ljude, pružao im nadu i ohrabrivao ih da vode smislen život. Naša dužnost kao Hristovih sledbenika jeste da sudelujemo u patnjama drugih ljudi tako što ćemo se, na svaki mogući način, truditi da ih olakšamo (Rimljanima 15,1; Galatima 6,2).

ODGOVORITE

1. Svi prolazimo kroz patnju u određenom trenutku. Kakav stav treba da zauzme-mo kad se to dogodi? (O Jovu 1,22; Rimljanima 12,12).
2. Šta znači kada se kaže da Bog pati sa ljudima? Potkrepite svoje odgovore biblijskim primerima (Isaija 43,1,2; Jevrejima 4,15).
3. Navedite neke praktične načine na koje možete sudelovati u patnjama drugih ljudi. Koju vrstu službe možete razviti iz sudelovanja u patnjama drugih? (Jakov 1,27)

Nonlanla Mlalazi, Kejptaun, Južna Afrika

* C. S. Lewis, *The Problem of Pain*, Goodreads.com, accessed September 14, 2015, <https://www.goodreads.com/quotes/40454-try-to-exclude-the-possibility-of-suffering-which-the-order>.

LJUDSKA POKVARENOST I BOŽANSKO ISCELJENJE

MIŠLJENJE (O Jovu 6,2; Naum 1,9; Otkrivenje 21,4)

Život na zemlji pun je žalosti zbog čega se ljudi često osećaju slomljeno. Zbog težine bola i tuge kroz koje prolazimo, često smo ljuti na sebe same, na druge i na Boga. Kada nas patnja pritisne sa svih strana, često dovodimo u pitanje postojanje Boga koji je pun ljubavi. Kada izgleda da našim životom upravlja ljudska pokvarenost, slika dobrog i milostivog Oca sve više bleedi, sve dok Ga potpuno ne izgubimo iz vida, i ne počnemo Njega da okrivljujemo za sve svoje nevolje, zaboravljajući da je On u početku stvorio savršena ljudska bića i smestio ih u savršeno okruženje, lišeno greha i patnje.

On zna naše rane.

On razrađuje svoj plan za naše konačno dobro.

da nas zaštiti od sotoninih iskušenja. Kada se u potpunosti potčinimo Njegovoj volji, On će nas sačuvati u svojoj ljubavi i probudiće u nama nadu koja se ne može ugasiti, čak ni pod najtežim okolnostima.

Sotona, podstrekač zla, često je sakriven od našeg pogleda, i mi počinjemo da krivimo Boga za svoje probleme. Stavovi koje mnogi zauzimaju dovode ih u situacije u kojima će ih bol, nesreća i žalost neminovno zadesiti, bez obzira da li veruju u Boga ili ne. Međutim, utešno je to što nas Bog može obnoviti svojom isceliteljskom silom. Jedino On je sposoban da nas zaštiti od sotoninih iskušenja. Kada se u potpunosti potčinimo Njegovoj volji, On će nas sačuvati u svojoj ljubavi i probudiće u nama nadu koja se ne može ugasiti, čak ni pod najtežim okolnostima.

Svako bolno iskustvo kroz koje prolazimo zahteva isceljenje i obnovljenje. Svako iskustvo patnje traži saosećanje i ljubav. Naše suze, kao i problemi i tragedije sa kojima se suočavamo, pogađaju Boga. Ljudske potrebe zahtevaju Njegov isceljujući melem. On želi da isceli našu slomljenost. On čezne da upotrebi svoju isceljujuću silu za svaku ranu koja nas boli. On zna naše rane. On razrađuje svoj plan za naše konačno dobro. Imajte na umu, »neće se dva puta podignuti pogibao« (Naum 1,9), a na završetku ljudske istorije »Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe« (Otkrivenje 21,4).

ODGOVORITE

1. Zašto nam je tako lako da okrivimo Boga kad nam ništa ne ide dobro?
2. Da li nas ljudska patnja čini boljim ljudima ili budi ono najgore u nama? Objasnite svoj odgovor.
3. Koga najviše krivimo za svoju patnju – Boga, sotonu ili sebe same?
4. Kada patimo, da li sebe vidimo kao žrtvu ili kao one koji će svedočiti u prilog Božjeg karaktera ljubavi dok On razotkriva sotonine zle puteve?

Antonio Zakarias Felino, Klermont, Kejptaun, Južna Afrika

»GOSPOD DADE, GOSPOD UZE«

ISTRAŽIVANJE (O Jovu 1,21)

Pe

ZAKLJUČAK

Kada se nađete u nekoj teškoj životnoj situaciji, nemojte pomisliti, ni na trenutak, da je Bog time iznenađen. Gospod ne sedi na svom tronu govoreći: »Gle, nisam video da se to sprema!« U uvodu Knjige o Jovu vidimo da je sotona morao da traži dozvolu od Boga da bi napao Jova. Da, Isus je rekao: »U svijetu ćete imati nevolju« (Jovan 16,33). Ali odmah potom je dodao: »Ali ne bojte se, jer Ja nadvladah svijet!« Bog se brine za vas. On ne skida pogled sa vas ni u najizazovnijim trenucima.

RAZMOTRITE

- Odslušajte kako Andre Krouč (Andrae Crouch) iznosi svoje svedočanstvo i peva svoju klasičnu pesmu »Through It All« (»Kroz sve to«) (<https://www.youtube.com/watch?v=CvLxwc90BEI>). Šta mislite o rečima njegove pesme: »Da nikad nisam imao probleme, ne bih znao da je Bog u stanju da ih reši«? Da li verujete da Bog može da vam pomogne da nađete rešenja za svoje probleme?
- Napišite molitvu zahvalnosti za trenutke kad vas je Bog izveo iz neke krize.
- Pročitajte članak »Adventisti se pridružuju naporima za pomoć žrtvama tornada u Oklahomi« (»Adventists Join Oklahoma Tornado Relief Effort«) (<http://archives.adventistreview.org/article/6339/archives/issue-2013-1515/15-cn-adventists-join-oklahoma-tornado-relief-effort>), koji govori o tome kako su adventisti pomagali ljudima nakon što je tornado srušio grad Mur u Oklahomi. Razgovarajte šta biste vi i vaš razred mogli da učinite kako biste pomogli svojim susedima u tragičnoj situaciji u kojoj su možda izgubili sve.
- Zajedno sa svojim razredom napravite »listu zahvalnosti« navodeći prilike u kojima vas je Bog izbavio. Pokažite tu listu i drugima u crkvi da biste ih ohrabрили.
- Smislite dijalog (sa nekim prijateljem), pokazujući kako bi neko mogao da ohrabri brata ili sestru u teškim trenucima. Pročitajte ga pred razredom i zatražite predloge kako da ga učinite još boljim.
- Nacrtajte neke razglednice koje možete poslati nekome ko prolazi kroz veliko lično iskušenje. Kako biste ilustrovali te razglednice? Šta biste napisali? Koje biste biblijske stihove naveli? Pokažite tu razglednicu članovima svog razreda i pitajte ih šta oni imaju da kažu o tome.

POVEŽITE

Marko 5,36; 1. Petrova 5,7

Lael Caesar, »Integrity on Trial: A Case Study of Job«, Ministry, April 2000, <https://www.ministrymagazine.org/archive/2000/04/integrity-on-trial-a-case-study-of-job>.

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, 51. poglavlje, »Videlo života«, str. 471 orig.

Mark A. Kelner, *Salt Lejk Siti, Juta, SAD*

Pouka 5

Od 22. do 26. oktobra 2015.



Proklet da je dan

*»Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu;
jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoj jest i stvoreno je.«
(Otkrivenje 4,11)*

Svaki put kad se suočimo sa teškom situacijom na ovom svetu, jedno pitanje sevine kroz naš um: »Gde je Bog?« Ja sam postavila to pitanje kada je moj otac preminuo 2013. godine. Možda vi postavljate isto pitanje kad izgubite nekog milog i dragog, ili ostanete bez posla, morate da prekinete studije zbog nedostatka novca, kad doživite tragičnu saobraćajnu nesreću, ili kada vas zadese bolest i glad. Lista je beskonačna.

Ljudi imaju takve trenutke bez obzira da li su hrišćani ili ne. Međutim, takvi trenuci postaju još uočljiviji kada se dešavaju hrišćanima. Zašto Bog dopušta da mračni trenuci zadese Njegov narod? Ako On zaista ima moć da nas zaštiti od zla, tuge i patnje, zašto ipak ponekad stradamo?

Kada sam bila mala, otac me je ponekad testirao da bi video da li ću biti poslušna. Na primer, kupio bi mi sladoled i rekao da ga pojedem, ili bi mi zatražio da pokosim travnjak. U oba slučaja, ja bih učinila kao što mi je rečeno. Uživala sam u sladoledu. Ali, u tom slučaju, osim što sam jednostavno postupila kako mi je otac rekao, nisam naučila ništa o poslušnosti. Međutim, budući da košenje travnjaka zahteva vreme i energiju, u tome uopšte nisam uživala. Ta dva scenarija oslikavaju šta se dešava kada Bog dopusti da patimo.

Patnja nam pomaže da u pravom smislu razumemo šta je poslušnost. Osim toga, ona kuša našu vernost Bogu. Nije lako biti poslušan i veran Bogu. To zahteva disciplinu, veru, hrabrost, nepokolebljivu posvećenost veri u Njega i sigurnost da su naši najbolji interesi Njemu u srcu uprkos patnji koju doživljavamo.

Međutim, nijedna od naših patnji ne može se uporediti sa onim što je Jov doživeo. Njegova priča je primer onoga šta se zaista dešava kada loše stvari pogađaju Božji narod. Međutim, sva patnja, tuga i očaj svode se na dve činjenice: (1) Bog drži svoja obećanja, i (2) Njemu se može verovati u svakom trenutku, čak i pod najgorim okolnostima.

Baš kao i u Jovovo vreme, patnja otkriva naše stvarne potrebe, naše slabosti i stavove. Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, priča o Jovu će nam pomoći da razumemo kako se možemo suočiti sa patnjom u ovom svetu sa poniznošću i pouzdanjem, i pri tom ostati usredsređeni na Onoga koji zna kraj od početka.

Baš kao i u Jovovo vreme, patnja otkriva naše stvarne potrebe, naše slabosti i stavove.

Rouz Ogutu, Najrobi, Kenija

DA LI BISTE IKAD PROKLELI DAN SVOG ROĐENJA?

LOGOS (O Jovu 3,1-26; 6,2.3; 7,1-11; 7,17-21)

Reakcija na patnju (O Jovu 3-10)

Ponekad nas patnja navede da govorimo negativne stvari. Na primer, Jov je prokleo dan svog rođenja, i optužio je Boga što mu je dao život. Pa ipak, nikad nije prokleo Boga. Patnja može da nas dovede do granica izdržljivosti tako da pomislimo da nas je Bog napustio. Ali, čak ni dok tragamo za uzrocima naše patnje i rešenjima, ne bi trebalo da dopustimo da nas žalost odvoji od Onoga koji nas je stvorio. Jov nije znao zašto strada. Njegovi prijatelji su pogrešno zaključili da je on u nečemu zgrešio. Pa ipak, čak i kada ne dobijemo nikakav odgovor na to zašto smo kušani, najbolje je da imamo poverenja u Boga.

Iako nije razumeo veliku borbu koja se odvijala iza scene njegovog stradanja, Jov je sačuvao svoju odanost Bogu. Oslonio se na Božju dobrotu i Njegovu sposobnost da popravi svaku situaciju.

Priča o Jovu uči nas da će Božji narod povremeno patiti i da ne možemo suditi o sopstvenoj duhovnosti na osnovu svojih patnji ili uspeha. Ono što je važno na kraju jeste naša sposobnost da uzdijemo Boga i da ostanemo unutar granica naše vere, bez obzira na situaciju u kojoj se nalazimo (Otkrivenje 4,12).

Jov priželjkuje da umre (O Jovu 3,11-26)

Zbog težine svojih patnji, Jov se pitao kako pravedni i dobri Bog može da stvori neku osobu, a zatim da je izloži patnji tako strašnoj da ona poželi smrt i grob. U tom pogledu, Jovova želja za smrću odgovara tekstu u Knjizi propovednikovoj 9,5: »Jer živi znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa, niti im ima plate, jer im se spomen zaboravio« (Propovednik 9,5).

Međutim, Jov i njegovi prijatelji nisu bili svesni činjenice da je Bog svemoguć i da On, samim tim, može mrtvoga da vrati u život. Oni su zamišljali grob kao mesto sna i odmora, gde nema patnje. Njegova želja da umre je emotivni izraz potekao iz njegovog osećaja bespomoćnosti.

Da je Jov mogao na trenutak da sagleda debatu koju su Bog i sotona vodili o njemu, možda bi drugačije reagovao na tu situaciju. Bog je dopustio sotoni da napadne Jova u svakom pogledu osim jednog. Nije mu dopustio jedino da nasrne na Jovovu dušu.

I mi se danas suočavamo sa istim prilikama sa kojima se Jov suočio. Nakon čitanja priče o Jovu, shvatamo da i mi možemo izgubiti sve što posedujemo i doživeti najtežu patnju i bolest. Međutim, priča o Jovu se tu ne završava. Ako naše srce bude postojano u Bogu, i mi se možemo, kao Jov, podići iz prašine patnje i zauvek ostati Božja deca.

Jov upoređuje svoju žalost (O Jovu 6,2.3)

U svom bolu, Jov je prošao kroz period kada je razmišljao o svom ranijem položaju i svojoj sadašnjoj nevolji. Pokušao je da opravda svoje žalopojke jer ga je unutrašnji osećaj o Božjem gnevu ostavio bez hrabrosti i odlučnosti. Njegov bol se, na neki način, može uporediti sa bolom koji je Hristos doživeo one noći u kojoj su ga uhapsili, kad je otišao na Maslinsku goru da se moli (Luka 22,39-42), i kada je težina naših greha slomila Njegov duh na Golgoti (Luka 23,46).

Žalost se može sa istom snagom obrušiti i na nas. Međutim, kao hrišćani, mi znamo kako će se sve završiti. Mi znamo za »poglavare i vlasti« (Efescima 6,12) koji deluju iza scene. Ako je Jov, koji nije znao ništa o velikoj borbi između dobra i zla, mogao da se uzdrži i ostane veran Bogu, utoliko pre bismo mi morali ostati odani Bogu u trenucima teške žalosti.

Nesreće koje nas pogađaju zadaju nam strašan bol. Patnja može biti vrsta iskušanja, nešto što Bog koristi da bi ispitao našu veru i odanost. Biblija kaže da je Bog veran, i da neće dopustiti veće iskušenje nego što možemo podneti (1. Korinćanima 10,13). Budući da nam On daje moć da logički razmišljamo i donosimo odluke, odlučite da donosite odluke u skladu sa Njegovom voljom i da Ga uzdižete čak i usred patnje koju ćete možda doživeti.

Nesreće koje nas pogađaju zadaju nam strašan bol.

Jovove žalopojke (Job 7,1-11; 7,17-21)

Jovu je bilo prilično dobro, a onda se iznenada sve okrenulo protiv njega. On se u tom trenutku osetio kao radnik koji, umoran od celodnevnog, napornog rada, čezne da padne noć kako bi mogao da se odmori. U takvom stanju uma, Jov priželjkuje smrt, misleći da će u njoj pronaći mir od svojih nedaća. Što se nas tiče, treba da znamo da i usred najnepovoljnijih okolnosti, kad priželjukujemo čak i smrt, ostatak svojih dana ipak treba da iskoristimo da bismo se molili Bogu i slavili Ga. Biblija potvrđuje da je naš život na zemlji taština i da je slabašan kao moljac (Psalam 39,11). Pošto ne znamo šta nam sutrašnji dan donosi (Jakov 4,14), važno je da ostanemo blizu Onoga koji nikad ne drema (Psalam 121,3), koji nas čuva čak i dok spavamo.

Jov na kraju priznaje da je »Bog Čuvar našeg života, i Spasitelj duše svih koji veruju«. ^{*} A Bog je to i potvrdio kada je dao svog jedinog Sina da umre za naše grehe, da bismo mi mogli da živimo večno sa Njim.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, kako biste reagovali kada bi vas odjednom zadesio čitav niz nesrećnih događaja? Zašto biste reagovali na takav način?
2. U kom smislu i mi danas patimo slično kao Jov?

Ogenija Nzuve, Makueni, Kenija

^{*} *Matthew Henry's Concise Commentary, »Job 7«, Christnotes.org, accessed October 5, 2015, <http://www.christnotes.org/commentary.php?com=mhc&b=18&c=7>.*

»Svakodnevi izveštaji o nesrećama pokazuju da nigde nema sigurnosti. Čak i u svojim domovima mi smo u opasnosti, jer oluje, poplave i požari odnose na hiljade njih, dok zemljotresi uništavaju još mnoge hiljade drugih. Ako je ikad bilo vreme da budemo budni i stražimo u molitvi, onda je to sada. Naš život je siguran jedino kad je skriven sa Hristom u Bogu. Svakog dana moramo da čistimo sebe kao što je On čist. Za nas uvek ima nade u Bogu. Vera je naša odbrana, jer ona našu ljudsku slabost povezuje sa božanskom silom.«¹

Dok će mnogi povezati patnju sa krivicom ili neposlušnošću, priča o Jovu ističe da nije svaka patnja posledica greha (O Jovu 1,8). Način na koji je Jov reagovao na svoje nevolje pouka je za svakog hrišćanina. Iako je bilo trenutaka kada je poželeo da se nije ni rodio, Jov je ostao odan Bogu.

**»Jov nije
odstupio od svoje
odanosti i Bog
je nagradio svog
vernog slugu.«**

»Za ljude je sasvim prirodno da misle kako su velike nesreće siguran pokazatelj velikih zlodela i teških greha, ali oni često greše kada na taj način vrednuju nečiji karakter. Mi ne živimo u vreme izvršnog suda. Dobro i zlo još uvek su izmešani i nesreće pogađaju sve. Ponekad ljudi zaista prekorače granicu Božje zaštitničke brige, i tada sotona nad njima ispoljava svu svoju silu, a Bog ne interveniše. Jov je bio teško nesrećen, a njegovi prijatelji su nastojali da ga navedu da

spozna da je njegova patnja posledica greha, i da se oseti kao neko ko je pod osudom. Oni su predstavili njegov slučaj kao da je reč o velikom grešniku, ali Gospod ih je ukorio zato što su osuđivali Njegovog vernog slugu.«²

»Pokvarenost vlada u našem svetu, ali nije sva patnja rezultat ljudske pokvarenosti. Jov nam je jasno predstavljen kao čovek koga je sotona napao sa Gospodnjim dopuštenjem. Neprijatelj ga je lišio svega što je posedovao, njegove porodične veze su pokidane, i on je mnogo propatio. Prijatelji su došli da ga teše, ali su umesto toga pokušali da ga navedu da uvidi kako je sam, svojim grešnim stavovima, navukao na sebe nesreću... Pokušavajući da ga prikažu kao nekoga ko je kriv pred Bogom i zaslužuje kaznu, doveli su ga u bolno iskušenje i predstavili Boga u pogrešnom svetlu. I pored toga, Jov nije odstupio od svoje odanosti i Bog je nagradio svog vernog slugu.«³

ODGOVORITE

Zašto je naša reakcija na patnju važnija od same patnje?

Dženet Mvende, Najrobi, Kenija

1. Ellen G. White, *Review and Herald*, January 29, 1884.

2. White, *Manuscript* 56, 1894.

3. White, *Manuscript* 22, 1898.

SMRT IZ JOVOVE PERSPEKTIVE

DOKAZ (O Jovu 7,1-4; Propovednik 9,5)

Ut

Jov, koji vodi vrlo uspešan život, iznenada doživljava tako jak bol i patnju da priželjkuje da se nikad nije ni rodio (O Jovu 3,3-9). Muke koje su ga zadesile stvaraju platformu za izlive osećanja u kojima on proklinje dan svog rođenja i zaključuje da bi jedino odgovarajuće rešenje za njegovu patnju bilo da umre (O Jovu 3,11-17). Takvo razmišljanje podseća na vavilonsko i egipatsko shvatanje smrti, prema kojem smrt purža san i odmor umornome. U Jovovom slučaju, želju za smrću izazvao je osećaj bespomoćnosti zbog kojeg on vidi smrt kao jedini put spasenja. Kada smo kušani bolom i patnjom, i mi možemo poželeti tako nešto. Međutim, važno je da razmotrimo obe strane situacije. Za nas kao hrišćane bolje je da pretrpimo patnju i izađemo kao pobednici nego da umremo u grehu. A naročito sada, kad smo svesni bitke koja se odvija iza scene, možemo silom Svetog Duha ostati postojani u svojoj veri.

U 6. poglavlju, 7. i 8. stihu, Jov procenjuje čovekov položaj i Božja očekivanja od čoveka. Njemu je jasno da čovek na ovoj zemlji treba da služi Bogu. Pošto shvata da je Bog svemoguć i dobar, Jov zaključuje da čak i u najmračnijim trenucima patnje, čovek treba da služi Bogu i da drži Njegove zapovesti. On podvlači činjenicu da je čoveku određeno jedno vreme života u kojem treba da služi Bogu (O Jovu 7,1-4). Međutim, Jov uviđa i to da je čovek ranjiv i slab (Rimljanima 3,23). On ne želi da dočeka smrtni čas i umre kao grešan čovek. Umesto toga, radije bi umro ranije i izbegao svaku mogućnost da poćini greh. U tom slučaju, smrt ne predstavlja samo put emocionalnog bekstva, već jedan proračunati korak da bi se izbegao greh. Biblija zaista potvrđuje da će oni koji umru u Hristu ustati prilikom Drugog dolaska i živeti sa Njim (Rimljanima 6,8).

Imajući u vidu Jovovo razmišljanje o smrti, treba da shvatimo da je život kratak, a kada se završi, ne možemo više ništa učiniti za svoj ugled. Zato sada, dok smo živi, hvalimo Boga i držimo Njegove zapovesti. Jedino On je dostojan da primi »slavu i čast i silu«, jer je On sazdao sve, i po Njegovoj volji sve je postalo i bilo stvoreno (Otkrivenje 4,11).

ODGOVORITE

1. Šta bi vas moglo navesti da poželite da umrete ako biste se danas suoćili sa patnjom?
2. Zbog čega biste želeli da živite čak i ako vas danas zadesi patnja?

Semjuel Makori, Najrobi, Kenija

S obzirom da smo svesni velike borbe između dobra i zla, trebalo bi da se nosimo sa žalošću na način koji odražava našu veru. Jedan od razloga iz kojih Bog dopušta patnju u našem životu je nastojanje da usavrši našu veru u Njega kako bismo mogli da pretrpimo i najteže izazove. Patnja je način da nas okuša, da nas ojača kroz suočavanje sa nepovoljnim okolnostima.

Grčka reč za »napasti« u Jakovu 1,2 je *peirasmos*¹ i odnosi se na ono što kuša, testira i pokazuje nečiji karakter ili celovitost (integritet). »Kušanje« u sledećem stihu je *dokimion*.² Ta reč se odnosi na test koji je osmišljen sa namerom da nešto dokaže

Imajte na umu da sa Bogom možete pobediti.

ili odobri. U patnji dolazi do izražaja karakter i čistotost, ona otkriva predmet i kvalitet naše vere. Uporedite to sa tekstom iz 1. Petrove 1,6.7, u kojem su iste grčke reči upotrebljene uz glagol *dokimazo*³ koji znači »staviti na probu«, ili »ispitati na način na koji se ispituje zlato«. * Kako onda da se nosimo sa patnjom na način koji odražava našu veru?

Imajte na umu da Bog neće zauvek ćutati. U Knjizi o Jovu 1,12, On dopušta sotonu da kuša Jova do izvesne granice (O Jovu 1,12). Prema tome, kada vas obuzme tuga, dopustite sebi da ostanete jaki. Imajte na umu da sa Bogom možete pobediti (Zaharija 4,6).

Bog od vas traži veru (1. Petrova 1,6.7). On nam možda neće uvek otkriti koji je razlog našeg stradanja. Možete li Mu ipak biti verni, čak i kada se vaš život raspada?

Ne zaboravite da vam je Bog bliži nego sotona. Patnja nas približava Bogu jer On želi da mi u potpunosti zavisimo od Njega. Dok Mu se budete približavali, klonićete se oholosti, sebičnosti i bilo kakvog oblika ponašanja koji Ga sprečava da radi u vama i preko vas.

ODGOVORITE

1. Šta bi se dogodilo da je Jov pao na ispitu? Kako se vaš odgovor može primeniti na vas lično?
2. Kako Bog koristi žalost da bi nas doveo bliže sebi?

Bernard Mutuku, Makueni, Kenija

1. *Strong's Concordance*, s.v. »peirasmos«, Biblehub.com, accessed October 5, 2015, <http://biblehub.com/greek/3986.htm>.
 2. *Ibid.*, s.v. »dokimion«, Biblehub.com, accessed October 5, 2015, <http://biblehub.com/greek/1383.htm>.
 3. *Ibid.*, s.v. »dokimazo«, Biblehub.com, accessed October 5, 2015, <http://biblehub.com/greek/1381.htm>.

INTEGRITET NA PROBI

MIŠLJENJE (O Jovu 27,5)

Če

Kao mlad čovek, otvoren sam za nove ideje koje mogu dovesti do rasta i razvoja u mom društvu i svetu uopšte. Međutim, prihvatanje novih ideja praćeno je izazovima od kojih neki mogu zahtevati da se odrekнем svog hrišćanskog integriteta.

Priča o Jovu, a naročito način na koji on reaguje na iznenadnu promenu okolnosti u svom životu, mnogo mi govori o integritetu. Neki od njegovih prijatelja mislili su da on pati zato što je zgrešio (O Jovu 4,7.8). Ostali priznaju da je Bog suveren i ne može se dokučiti (O Jovu 11,7-9). Međutim, Jov vrlo dobro zna da je nevin, i premda je savladan bolom, on odbija da prokune Boga.

Integritet podrazumeva ispravno i pošteno postupanje. Nama kao hrišćanima, prilikom donošenja odluka, biblijska učenja ukazuju na ono što je ispravno i pošteno. Međutim, zbog pritiska grešnog sveta, naš integritet je povremeno nategnut do krajnjih granica. Na primer, da li biste se odrekli nekog posla da biste očuvali svoj integritet?

Kao i u Jovovom slučaju, Bog ima kontrolu u svakoj situaciji koja se tiče Njegovih odanih slugu. Mi ne znamo šta nam donosi sutra (Jakov 4,14). Danas možemo biti uspešni i puni života, a već sutra se mučiti u siromaštvu, ophrvani bolom. Srećom, Bog zna kraj od početka. Mi teško podnosimo patnju. Međutim, ako sačuvamo svoj integritet i shvatimo da i patnja može biti za naše dobro, onda ćemo uzeti u obzir priču o Jovu i sagledati prednost istrajne vernosti Bogu. Bog je nagradio Jova dajući mu duplo više od onoga što je imao ranije (O Jovu 42,10). To pokazuje da postoji veća nagrada za one koji očuvaju svoj integritet do kraja.

Prepoznamo da Bog želi da razvija hrišćanski karakter u nama. Imajmo na umu i to da Bog koristi patnju kao način da nam pomogne da duhovno rastemo. Ako očuvamo svoj integritet kao što je Jov učinio, ako pretrpimo sve nedaće koje život donosi, dobićemo večni život. Očuvanje integriteta zahteva da razumemo da je Bog svemoguć i sveznajući, da je On dobar sve vreme, i da će nas On izbaviti od zla.

**Integritet
podrazumeva
ispravno i pošteno
postupanje.**

ODGOVORITE

1. Kako gledate na mogućnost da izgubite ono najvažnije što imate da biste očuvali svoj integritet?
2. Osim večnog života kao konačne nagrade, koje druge nagrade hrišćani primaju od Boga?

Angel Mvili, Makueni, Kenija

ZAKLJUČAK

Poznato je da patnja može i najhrabrije muškarce i žene da pretvori u kukavice. »Vreme te može oboriti. Vreme te može baciti na kolena«, peva bluz gitarista Erik Klepton u jednoj od svojih pesama.* Tu pesmu je napisao nakon što je Konor, njegov četvorogodišnji sin poginuo tako što je pao sa četrdeset devetog sprata zgrade u Njujorku u kojoj su stanovali. A ovaj otac, Jov, kao i bezbroj drugih koji žive na planeti zemlji, upoznali su patnju i te kako dobro. Ali, u ličnosti Isusa Hrista, Bog nam nudi Spasitelja koji se poistovećuje sa našim žalostima i podnosi naš bol (Isaija 53,4), koji je umeo »postradati s našim slabostima« (Jevrejima 4,15). Možda nećemo dobiti sve odgovore u vezi sa tragedijama koje nas pogađaju, ali imamo Isusa – a On je sve što nam je potrebno.

RAZMOTRITE

- Napravite listu svega dobrog i lošeg što vam se dogodilo u životu i navedite vreme u kojem se to događalo. Napravite linijski grafikon svojih »uspona i padova«. Šta taj grafikon govori o vašem životu?
- Skuvajte neko posebno jelo ili ispecite nešto lepo za nekoga ko se suočava sa važnim životnim izazovom. Ako ne poznajete nikoga kome je potrebno vaše »kulinarско ohrabrenje«, nazovite lokalni starački dom i pitajte ih u čemu biste mogli da im pomognete.
- Analizirajte završne scene Isusovog života u Matejevom evanđelju (Matej 26 i 27), od hapšenja do raspeća. Dok to radite, razmišljajte o Isusovom potpunom potčinjavanju volji Njegovog Oca, čak i dok se suočavao sa velikom nepravdom.
- Napišite odgovor na sledeće pitanje: Ako je Bog svemoguć, sveznajuć i potpuno dobronameran, zašto dozvoljava da zlo napreduje i pored toga što lako može da ga zaustavi?
- Odslušajte propoved »Ivan's Children« (»Ivanova deca«), koju je održao Kliford Goldstin, urednik biblijske pouke za odrasle. Ona se može naći na veb adresi: <https://www.audioverse.org/english/sermons/recordings/2955/ivans-children.html>.
- Snimite kratak intervju sa nekim ateistom ili agnostikom. Postavite toj osobi sledeće pitanje: Ako ne postoji Bog koji obećava konačnu pravdu za životne nepravde, kakvu utehu dajemo žrtvama čiji su zlostavljači izbegli kaznu?

POVEŽITE

Pláč Jeremijin, poglavlja 1-3.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, 12. poglavlje, »Šta činiti sa sumnjom«.

Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, chaps. 1–5.

Dvejn Ezmond, Geitersburg, Merilend, SAD

* Eric Clapton, »Tears in Heaven«, Youtube.com, accessed November 2, 2015, <https://www.youtube.com/watch?v=qJvzN1blqHs>.

Pouka 6

Od 29. oktobra do 4. novembra 2016.



Nezaslužena kletva

*»Eda li je čovjek pravedniji od Boga?
Eda li je čovjek čistiji od Tvorca svojega?«
(O Jovu 4,17)*

U pola noći još uvek sam budna. Baš fino! Nesanica. Posežem za svojim telefonom sa noćnog stočića i počinjem da pretražujem Fejsbuk. Nasumice prelazim preko uobičajenih šala, video klipova i selfija. Lajkujem. Lajkujem. Lajkujem. Iznenada zastajem. Neuobičajeno dugačak tekst, koji je postavila moja prijateljica Olivija, pojavljuje se preda mnom. To je jedan izliv bola koji opisuje poslednje trenutke borbe koju je njena majka vodila sa kancerom, a onda i konačno zbogom. Olivija traži molitve i podršku. Pre nego što sam odgovorila, pogledala sam šta su drugi ljudi već napisali. Jasno je da je ljudima teško da izbegnu kliše u izrazima saučešća. »Veoma mi je žao zbog tvog gubitka«, iako dobronamerno, predstavlja suviše tanko ćebe utehe da bi se prebacilo preko ramena onoga ko se smrzava od šoka i tuge.

Šta je ono što mi zaista očekujemo od svojih bliskih prijatelja kada obnevidimo od tuge i/ili žalosti?

Šta je ono što mi zaista očekujemo od svojih bliskih prijatelja kada obnevidimo od tuge i/ili žalosti? Mi smo im zahvalni zbog njihove spremnosti da sede sa nama ili da nas saslušaju preko telefona. Ipak, prijatelji često pokušavaju da pruže prvu pomoć našem srcu koristeći zavoje ljudske filozofije i mudrosti. Često čujemo: »O, znam kako je to«, od nekoga ko zatim

iskoristi priliku da se upusti u dugu priču o nečemu što njega muči.

Jov je imao neke od takvih nemudrih prijatelja. Pošto su jedno vreme slušali Jovovo očajničko jadanje, Elifas je prvi progovorio trudeći se da izvuče neki »pobožan smisao« iz sve te Jovove patnje – pokušavajući, u stvari, da nađe neki logičan uzrok za Jovovu trenutnu situaciju. Međutim, reči koje su Elifas i ostali prijatelji izgovarali samo su »dodavale so« na Jovove emocionalne i fizičke rane. Kao onaj koji je stradao bez sopstvene krivice, Jov je više od svega želeo saosećanje. On je žudeo za nekim ko u potpunosti razume i deli njegova osećanja. Priželjkivao je da mu se oni pridruže u njegovim vapajima Bogu za pravednim suđenjem. Mnogo puta on jadikuje zato što nema nikoga da se zauzme za njega kao branitelj, nikoga ko bi posvedočio u prilog njegovom karakteru i opravdao ga pred Bogom.

Premda najveći broj nas nikad nije doživeo tako potpunu propast kao Jov, mi ipak imamo upravo ono što je Jov tražio. Imamo Hrista, svog Prvosveštenika, koji je lično doživeo svaku vrstu ovezemaljskih iskušenja i patnji. Jovu bi bilo mnogo lakše da je imao prijatelja kao što je bio Pavle koji je svojoj hrišćanskoj braći u Korintu odgovorio da i on »s njima strada« (videti 1. Korinćanima 12,26). Pravi prijatelj je onaj ko je u stanju da ostavi po strani svoje »ja« kako bi u potpunosti prihvatio iskustva drugoga. U tom činu usredsređenosti na drugoga nalazi se blagoslov, jer oni koji uzimaju udeo u patnjama drugih, imaće udela i u njihovoj utehi.

30. oktobar 2016.

SUDITI – NAŠE PRAVO ILI ISKLJUČIVO BOŽJE?

DOKAZ (O Jovu 2,11-13; 4,3-6)

Ne

Na početku ove pouke, Jov se nalazi u ranama koje mu pokrivaju čitavo telo, izgubio je sve što je imao i sve koje je voleo osim svoje žene. Njegova tri prijatelja odlučila su da ga posete kako bi videli mogu li nešto da učine da bi mu pomogli. Kada su mu se približili, bili su šokirani! Nisu mogli da poveruju na šta on liči. Izrazili su saosećanje cepajući svoju odeću i posipajući se pepelom, a zatim su seli pored nje-ga i proveli sedam dana i noći u tišini. Izgledalo je da su Jovovi prijatelji veoma brižni i saosećajni kada je reč o fizičkim i emocionalnim patnjama kroz koje je on prolazio. Spolja gledano, moglo bi se pomisliti da su mu to iskreni prijatelji. Ali, kako se priča nastavlja, otkrivamo da ti isti brižni, saosećajni prijatelji menjaju svoj ton i počinju da ispituju Jova šta je on to tako loše uradio da bi zaslužio takvu kaznu.

Prema onome što su ljudi tog vremena bili naučeni da misle, sva patnja i zlo koje pogađa čoveka rezultat je jednog ili više greha koje je počinio on sam ili neki član njegove porodice. Ni Jovovi prijatelji nisu bili izuzetak.* Nakon što su jedno vreme proveli sedeći sa Jovom i posmatrajući ga kako pati, njegovi prijatelji su počeli da se pitaju zašto ga je zadesila sva ta strahota. Počeli su da ispituju Jova šta je to mogao da učini da bi zaslužio tako nešto od Boga. Misao koju Elifas više puta ponavlja u Knjizi o Jovu 4,3-6 jeste da Jov, iako je bio poznat kao neko ko je druge ohrabrivao kad su patili, sada nije u stanju da pomogne sebi. (Zvuči pomalo kao zajedljiva primedba upućena Isusu: »Drugima pomože, a sebi ne može pomoći«, Matej 27,42.) Trojica prijatelja brzo su osudila Jova, pretpostavljajući da iza svega toga postoji nešto što je izazvalo tako strašan gubitak i bol. Koliko brzo mi donosimo sud o nekome ko možda izgleda ili razmišlja drugačije od nas?

Mi se pitamo zašto se tako strašne stvari dešavaju ljudima koji vole Boga. To je zato što živimo u grešnom svetu, i zato što smo grešni ljudi. Život nije fer, i ponekad nema smisla. Jovovi prijatelji su zaista mislili da je on sa svoje strane učinio nešto da bi zaslužio nesreće koje je morao da pretrpi. Kako često i mi ishitreno donosimo sud o nekome, iako nemamo sve činjenice! Meni se dopada ono što je Isus rekao u Mateju 7,1.2: »Ne sudite da vam se ne sudi; jer kakvijem sudom sudite, onakvijem će vam se suditi; i kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se mjeriti«.

Bog je jedini koji zaista poznaje čoveka dovoljno dobro da bi mogao da mu sudi. Meni lično je veoma drago što mi On nije dao tu vlast. A vama?

Barbara Veter, Njumen Lejk, Vašington, SAD

* NKJV Remnant Study Bible Commentary, »Job 5«.

DUHOVNI, NEBESKI BLAGOSLOVI

LOGOS (O Jovu 2,11-13; 4,17; Psalam 33,18,19; Osija 6,6; Matej 7,5;
1. Korinćanima 3,19; 4,5; Rimljanima 2,1; Jevrejima 12,5,6)

Dobri prijatelji do izvesne mere (O Jovu 2,11-13)

U Jovovoj zbunjenosti i patnji njegova tri prijatelja najviše su mu pomogla svojim ćutanjem. U tekstu koji opisuje to kratko vreme u Knjizi o Jovu kaže se: »A tri prijatelja Jovova čuše za sve zlo koje ga zadesi, i dođoše svaki iz svojega mjesta..., dogovorivši se da dođu da ga požale i potješe« (O Jovu 2,11). Interesantno mi je da su njih trojica imala potrebu da ugovore sastanak da bi se pozabavili zlom, kao da je to nešto što su inače, u svom svakodnevnom životu, držali čvrsto pod kontrolom. Kada su pronašli Jova, pokazali su se kao ožalošćeni prijatelji. »I podigavši oči svoje izdaleka ne poznaše ga; tada podigoše glas svoj i stadoše plakati i razdriješe svaki svoj plašt i posuše se prahom po glavi bacajući ga u nebo« (O Jovu 2,12). Pa ipak, njihovi postupci su pomalo mirisali na ritual. »I sjeđahu kod njega na zemlji sedam dana i sedam noći, i nijedan mu ne progovori riječi, jer viđahu da je bol vrlo velik« (O Jovu 2,13). Izgleda da je ozbiljnost Jovovih nevolja zapravo iznenadila njegove prijatelje. To je verovatno bilo jedino vreme u njihovom odnosu prema Jovu tokom kojeg su se uzdržali od svojih pokušaja da ga nagovore da prizna neki svoj veliki, tajni greh.

Božji prvi cilj nije uvek da nas poštedi patnje. Njegovi ciljevi su uzvišeniji.

Bog iz čiste ljubavi spasava našu dušu (O Jovu 4,17; Psalam 33,18,19)

Kada je sve drugo u Jovovom životu nestalo, jedna od retkih vrednosti koja mu je preostala – njegov karakter – uzvisio se do krajnosti. U 4. poglavlju, 17. stihu Elifas nedvosmisleno upire prstom u Jova kada kaže: »Eda li je čovjek pravedniji od Boga? Eda li je čovjek čistiji od Tvorca svojega?« Pun nepoverenja, on pita Jova da li zaista misli da je zbog svoje besprekorne vernosti i zato što se uklanjao od zla postao veći od Boga. To je otvoreno izražavanje sumnje da je Jov svojim skrivenim postupcima zaslužio patnje koje trpi. Jov, pravedan čovek, previja se od bola u seni sumnje i krivice.

Jovov karakter našao se na najtežoj probi. »Gle, oko je Gospodnje na onima koji Ga se boje, i na onima koji čekaju milost Njegovu. On će život njihov izbaviti od smrti, i prehraniti ih u gladne godine« (Psalam 33,18,19). Jovov slučaj dokazuje da je to istina. Da bismo preživeli glad, potrebno nam je malo hrane, tek toliko da nam da snage da se borimo, pod uslovom da imamo dovoljno vode. Da bi se naša duša izbavila od smrti, nije potreban prvoklasni komfor. Božji prvi cilj nije uvek da nas poštedi patnje. Njegovi ciljevi su uzvišeniji. U Jovovom slučaju, time što mu je poštedeo život, a ipak dopustio sotoni da ga iskuša na svaki mogući način, Bog je nastojao da njegovu dušu spase od večne smrti. Na kraju, sotona je pretrpeo

neuspeh, a Jovov večni život je očuvan – iako je platio visoku cenu kad je reč o njegovoj porodici i ovozemaljskim udobnostima.

Nema mudrosti u svetu (Osija 6,6; Jevrejima 12,5,6; 1. Korinćanima 3,19)

Da bi se njegov karakter okušao, Jov je bio lišen svetovne časti, bogatstva i moći. Njegov karakter je bio unižen da bi Bog mogao da ga uzvisi. Tekst u 1. Korinćanima 3,19 glasi: »Jer je premudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom, jer je pisano: Hvata premudre u njihovu lukavstvu«. Uspevajuci da ga unizi do krajnjih granica, sotona je bacio Jova na kolena. U tom položaju, Jovova snažna vera u Boga omogućila mu je da stekne Božju mudrost.

Dvanaesto poglavlje Jevrejima poslanice govori o Božjoj želji da nas ujedini sa nebom u toj meri da je spreman da nas disciplinuje kada grešimo. »Sine moj, ne puštaj u nemar karanja Gospodnjega, niti gubi volje kad te On pokara; jer koga ljubi Gospod onoga i kara« (Jevrejima 12,5,6). Ako se osvrnemo na Jovove prijatelje, bez obzira da li je uništenje Jovove porodice i životnih udobnosti bilo posledica sotoninih kletvi ili Božjih ukora zbog nekih promašaja u njegovom životu, vidimo da su oni situaciju shvatili za 180 stepeni pogrešno. To ukazuje da su propustili da ponizno traže Gospodnje usmerenje. Oni su se poneli prema Jovu na način za koji su smatrali da je najbolji – pokazujući mu ljubav na grublji način. Njima su promakli pravi Božji podsticaji, koji se nalaze u Knjizi proroka Osije 6,6: »Jer je Meni milost mila a ne žrtva, i poznanje Boga većma nego žrtva paljenica«.

O suđenju (Matej 7,5; Rimljanima 2,1; 1. Korinćanima 4,5)

Jovovi prijatelji su doneli pogrešan sud o njemu. U Evanđelju po Mateju, Isus kaže: »Licemjere! Izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega« (Matej 7,5). Da su Jovovi prijatelji pokušali da sa ljubavlju uklone trunku koju su zapazili u njegovom oku, njihovi stavovi i postupci prema njemu izgledali bi mnogo drugačije. Pavle piše u Rimljanima poslanici 2,1: »Zato se ne možeš izgovoriti, o čovječe koji sudiš, jer kojijem sudom sudiš drugome, sebe osuđuješ; jer to činiš sudeći«. U optužbama za greh koje su iznosili, prijatelji su pripisivali Jovu upravo one grehe koji su se krili u njihovom sopstvenom životu. U 1. Korinćanima 4,5 Pavle preporučuje: »Zato ne sudite ništa... dokle Gospod ne dođe, koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i objaviće savjete srdačne«. Da su Jovova tri prijatelja došla kod njega sa ljubaznošću i strpljenjem, umesto sa proizvoljnim sumnjičenjima, i pored njihovih ukora, koliko god bili pogrešni, bili bi u stanju da mu pruže bar neku utehu. Njihov život došao bi u saglasnost sa Stvoriteljevim, a njihovo razumevanje duhovnog produbilo bi se dajući im jasniji uvid u duhovne posledice velike borbe.

ODGOVORITE

Na koji način potpunije razumete duhovnu borbu između Boga i sotone koja se ticala večne sudbine Jovove duše?

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

»Pre nego što iznesemo sud o drugima, potrebno je da stražimo i da se molimo, da blagodaću Hristovom povedemo rat protiv zla u sopstvenom srcu. Mi treba da stojimo pod senkom krsta na Golgoti, skrušena srca, priznajući svoje grehe i preklinjući Gospoda da oprostí mane našeg karaktera i osnaži našu ljubav prema braći. Ako zanemarimo takvo preispitivanje srca u svetlu božanske istine, ljubav prema sebi će nas zaslepiti i imaćemo mnogo bolje mišljenje o sebi nego što ga Bog ima. Srce je prevarno više svega i nepopravljivo loše. Pisano je: 'Ko se uzda u svoje srce, bezuman je' (Priče Solomonove 28,26).

Za čoveka (je) prirodno da uzdiže sopstvenu dobrotu.

Postoji jednostavan razlog za to što je Hristos rekao 'Ne sudi', jer je za čoveka prirodno da uzdiže sopstvenu dobrotu, da izbegava otvoreno preispitivanje sopstvenog srca, i da omalovažava druge. Ako bismo sve sagledali u pravom svetlu, videli bismo da nam je u svakom trenutku potrebna Hristova milost, potpuno isto kao i

našoj braći. Isus nije postavio čoveka na sudijsku stolicu jer je ljudsku prirodu poznavao suviše dobro da bi ljudima dao pravo da sude i osuđuju druge. On je znao da bi oni svojim pogrešivim rasuđivanjem, iščupali kao korov neke kojima je u stvari trebalo da ukažu saosećanje i poverenje, a prošli bi mimo onih koji zaslužuju da se prema njima odlučnije postupa. Kada se u crkvi javi slučaj koji zahteva odlučno delovanje, neka se sprovede pravilo Biblije. Ako uticaj članova koji greše kvari druge, oni bi trebalo da budu isključeni iz članstva i nebo bi odobrilo taj postupak. Posao neprijatelja je da seje kukolj među pšenicom, i u crkvi će biti ljudi čiji uticaj, koliko smo u stanju da procenimo na osnovu onoga što se može videti, nije blagoslov za crkvu. Ali čak i u slučajevima takve prirode, mi treba da postupamo obazrivo, jer Hristos i nebeska bića rade na tome da pročiste za Njega poseban narod koji revnuje za dobra dela.«*

ODGOVORITE

1. Koji znaci upozorenja ukazuju da imamo »mnogo bolje mišljenje o sebi nego što ga Bog ima« i verujemo da smo »čistiji od Tvorca svojega« kao što kaže naš tekst za pamćenje za ovu sedmicu?
2. Šta bi bilo drugačije u priči o Jovu da ga njegovi prijatelji nisu osuđivali?
3. Šta možete odmah učiniti kako biste očvrslí protiv đavoljeg iskušenja da osuđujete druge?

Lora Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

* Ellen G. White, *The Review and Herald*, January 3, 1893, «Let Both Grow Together.»

TEŠITI ILI KRITIKOVATI?

PRIMENA (O Jovu 2,11-13; 4,7)

Sr

Sporadni likovi u priči o Jovu, njegovi prijatelji, omogućavaju nam da sagledamo sebe same iz jedne perspektive koja se često zanemaruje, ili bolje rečeno, koju mi odlučujemo da zanemarimo time što se suviše usredsređujemo na Jova. U prvom trenutku, njih trojica deluju kao savršeni prijatelji. Žure da budu pored Jova, da tuguju s njim i pomognu mu da pronađe neki smisao u toj tragediji (O Jovu 2,11-13). Iako je jedino što su učinili bilo da cele sedmice sede u tišini, našli su se tu kada su Jovu bili najpotrebniji, a ponekad, i tišina je dovoljna da bi čovek znao da drugi dele njegove terete. Međutim, njihova uloga u priči se tu ne završava. Ne – oni progovaraju samo da bi osvetlili jednu kritizersku prirodu koja je sveopšta.

Kao Elifas, koji kaže Jovu da je sigurno učinio nešto loše čime je zaslužio da izgubi sve što je voleo (O Jovu 4,7), često i mi izražavamo misli koje više povređuju nego što teše. Umesto da ohrabrimo svoje prijatelje onda kada im je to najpotrebnije, mi ih povređujemo pripisujući njihovu patnju jedinom objašnjenju koje možemo da nađemo – grehu. Nemamo čak ni pravo da im sudimo, pa ipak, upravo to radimo. Mi mnogo više ličimo na krtizerski, osuđivački raspoloženog Elifasa nego što smo spremni da priznamo. Ipak, radosna vest je da se, uz Božju pomoć, možemo izboriti protiv te ružne sklonosti time što ćemo:

Spoznati da imamo problem. Ne možemo zaista tražiti od Boga da popravi u nama nešto što još uvek nismo u potpunosti spoznali. Kao i David, koji je uvek iznova morao da moli Boga da mu oprostí greške koje je pravio, tako i mi moramo da ostavimo po strani svoj ponos i prihvatimo istinu da imamo jezik sklon kritikovanju koji treba da se oplemeni.

Moliti se da budemo manje kritizerski raspoloženi. To bi trebalo da bude naša svakodnevna molitva, jer jezik koji je sklon kritikovanju ne možemo obuzdati za jedan dan. Svakog dana moramo moliti Boga da nam pomogne da budemo više spremni da tešimo nego da kritikujemo. A kada nam reči kritike dođu na vrh jezika, možemo tražiti od Boga da ih promeni pre nego što ih izgovorimo. Trebalo bi da dopustimo Bogu da bude sudija da bismo mi mogli jednostavno da budemo prijatelji.

Truditi se da bolje upoznamo Boga. Naše kritizerske misli potiču iz grešnog sveta. Međutim, ako svakog dana provodimo vreme sa Bogom, možemo početi da se pretvaramo u Prijatelja i Utešitelja kakav je On bio prema svakome s kim se susretao. Ako razgovaramo sa Njim, slušamo šta nam On govori kroz svoju Reč, i usvajamo Njegovu mudrost i Njegovu ličnost, onda ćemo možda, i to samo možda, pronaći način da svoje kritizerske misli zamenimo onim utešnim.

ODGOVORITE

1. Da ste slušali Jovov monolog zapisan u 3. poglavlju, da li biste reagovali isto onako kao što je Elifas reagovao u 4. poglavlju? Ako biste tako reagovali, zašto? Ako ne biste, šta biste drugo odlučili da kažete?
2. Kada se osvrnete na sopstveni život, da li je bilo trenutaka u kojima biste želeli da niste izgovorili kritizerske misli? Šta biste rekli kad biste mogli da se vratite unazad i ponovo proživite te trenutke?

Mindi Veter, Njumen Lejk, Vašington, SAD

Dugo sam pokušavala da shvatim da li su »prijatelji« iz Knjige o Jovu zaista njegovi prijatelji ili samo neljubazni poznanici. Unutar prva dva poglavlja, oni se pojavljuju na sceni navodno da bi utešili Jova u njegovoj patnji, ali prve sedmice samo sede u neprijatnoj tišini, da bi mu potom držali lekcije o tome kako treba da se pokaje za grehe koje nije počinio.

Razmišljajući o tome, potražila sam osobine pravih, iskrenih prijatelja, pretpostavljajući da ova trojica to ni u kom slučaju nisu. Ali, ono što sam otkrila, nateralo me je da se ponovo preispitam. Pravi prijatelji, čitala sam, osećaju se prijatno jedni sa drugima, čak i u tišini. Pravi prijatelji mogu da izgovore teške reči kada neko njima blizak donosi nerazumne odluke.

**Pravi prijatelji
mogu da izgovore
teške reči kada neko
njima blizak donosi
nerazumne odluke.**

Mnoge osobe koje karakterišu »prave prijatelje« zaista bi se mogle pripisati Jovovim drugarima. Nažalost, nije nam poznata istorija njihovog odnosa. Ako su njihove uzajamne veze bile jake, onda je to što su strpljivo sedeli sa Jovom sedam dana, verovatno bilo sasvim u redu. Zapravo, među Jevrejima i među pripadnicima orijentalnih naroda uopšte, stvar je pristojnosti ne obraćati se osobi koja je u dubokoj žalosti.¹ Takođe, u ovom slučaju, lakše je razumeti komentare ovih ljudi ako uzmemo u obzir da je i njima samima bilo teško da razumeju tu situaciju na osnovu sopstvenih poimanja o Bogu i svetu uopšte. Skriveni greh je bio jedino što su oni mogli da zamisle kao uzrok Jovovih patnji. U starozavetnim pričama, nesreće su bile izazvane grehom, a oslobođenje ispravnim postupanjem. Oluja je prestala kada je Jona izbačen iz lađe. Možda su Jovovi prijatelji bili dovoljno uvereni u svoje prijateljstvo da bi mogli da preuzmu rizik i kažu nešto što zadaje bol, nadajući se da bi to moglo da pomogne.

Problem je, naime, u sledećem: Broj prijatelja sa kojima možemo biti tako otvoreni verovatno bi se mogao prebrojati na prstima jedne ruke. Takav razgovor zahteva dugo, blisko prijateljstvo. Reči kao što su one u Knjizi o Jovu ne mogu se izgovoriti izvan prisne veze.

Ako bi se vama ili nekom vašem bliskom prijatelju neočekivano dogodilo nešto loše, vi biste verovatno provodili vreme zajedno pokušavajući da shvatite zašto. To nije isto što i osuđivanje. Osuditi nekoga zato što je istrčao ispred automobila nije isto što i pomoći prijatelju da uvidi da je opasno istrčati pred automobil. Pomagati bez osuđivanja je zadatak koji zahteva brižan uzajamni odnos i usrdne molitve.

ODGOVORITE

1. Da li ste ikad raspravljali sa nekim prijateljem zašto se nešto loše dogodilo jednome od vas? Da li vam je bilo teško da se uzdržite od uzajamnog osuđivanja?
2. Koji je najbolji način da se postavite kao prijatelj prema nekome ko pati?

Čeril Gabel, Venači, Vašington, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 3, p. 504.

DA LI TOME SLUŽE PRIJATELJI?

ISTRAŽIVANJE (O Jovu 2,11-13; 4,1-17; Matej 7,5)

Pe

ZAKLJUČAK

Iz pouke za ovu sedmicu saznali smo da su i u Jovovo, i u Isusovo vreme, čak i religiozni ljudi verovali da oni koji stradaju u fizičkom i finansijskom smislu zapravo pate zato što su u nečemu zgrešili. Začudo, ni naši stavovi danas često nisu mnogo drugačiji. Zapravo, »u svakoj generaciji ima muškaraca i žena koji se prave da su sposobni da nas upute u životna pitanja na način koji nam garantuje da ćemo uvek biti 'zdravi, bogati i mudri'. Prema onome što ti ljudi zastupaju, svako ko živi mudro i razumno pošteđen je patnje. Sa njihovog stanovišta, mi imamo sreće što su nam se oni našli pri ruci da bi nam ponudili mudre i moralne odgovore koji su nam bili potrebni.«* I da – to se dešava čak i (pogotovu) u crkvi.

RAZMOTRITE

- Navedite nešto od onoga što ste zapazili o Jovu i njegovim »utešiteljima« dok ste proučavali pouku za ovu sedmicu. Ponudite se da to iznesete u svom subotnoškolskom razredu.
- Čitajte Matej 5,1-3 i 7,1-5. Zapitajte se kako bi te Isusove reči pomogle Jovu u njegovom bolu, a njegovim prijateljima omogućile da mu pruže bolju utehu.
- Napišite scenario na osnovu 4. poglavlja Knjige o Jovu – dijaloga između Elifasa i Jova, i izvedite ga u svom subotnoškolskom razredu kao deo pouke.
- Tražite da razgovarate sa nekim članom crkve za koga znate da je prošao kroz težak period. Pitajte ga kako je savladao svoj bol, kako je to uticalo na njegov odnos sa Bogom, na koji način su mu pristupali drugi članovi crkve, da li je posumnjao u sebe, da li se suočio sa osuđivanjem – opravdanim ili neopravdanim.
- Preispitajte svoj odnos prema prijateljima ili članovima porodice koji su prošli kroz naročito težak životni period. Da li ste im nudili savete iz kojih je moglo da se nasluti da smatrate da su ih njihovi neuspesi ili navike doveli u nevolju? Pogledajte pitanja iz odseka za sredu i napišite kako biste sada postupili u takvoj situaciji.
- Potražite način da pružite emotivnu i praktičnu podršku nekome u vašoj crkvenoj porodici ko prolazi kroz težak period. Pozovite neke prijatelje ili članove svog razreda da vam se pridruže u pružanju nade i pomoći toj osobi.
- Molite se Bogu da vam otkrije da li gajite krtizerski i osuđivački duh, i da sarađuje sa vama na njihovom uklanjanju iz vaših odnosa sa drugima.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, »Blaženstva«, str. 6-11 orig.

Džin Kelner, *Solt Lejk Siti, Juta, SAD*

* Eugene H. Peterson, *The Message: The Bible in Contemporary Language*, »Introduction to Job«.

Pouka 7

Od 5. do 11. novembra 2016.



Izvršni sud

*»Možeš li ti tajne Božije dokučiti,
ili dokučiti savršenstvo Svemogućega?.«*

(O Jovu 11,7)

Mnogi od nas su gledali popularni šou program pod nazivom »Faktor straha« u kojem se od učesnika tražilo da pokažu da li imaju dovoljno hrabrosti da savladaju zastrašujuće izazove i da se suoče sa urođenim strahovima. Pod nadzorom stručnih trenera, takmičari su savladivali različite izazove. Ako bi dovršili zadatak, išli bi dalje. Ako bi ih strah zaustavio, bili bi isključeni. Učesnike koji bi savladali i konačni izazov očekivala je velika nagrada. A ono što sam ja najviše voleo da gledam u toj emisiji bilo je upravo proglašenje pobjednika. Oni bi podizali ruke i pobjednički klicajući da su izdržali do kraja.

Naši strahovi su često naš najveći problem. Tako je bilo i sa Jovom. »A sotona odgovori Gospodu i reče: E da li se uzalud Jov boji Boga? Nijesi li ga Ti ogradio i kuću njegovu i sve što ima svuda unaokolo? Djelo ruku njegovijeh blagoslovio si, i stoka se njegova umnožila na zemlji. Ali pruži ruku svoju i dotakni se svega što ima, prokleće te u oči« (O Jovu 1,9-11). Na osnovu tih stihova vidimo da je sotona želeo da dokaže Bogu kako Jov nije Njegov verni sluga. Sotona je hteo da dokaže da Jov služi Bogu samo zbog koristi koju od toga ima.

Da bi dokazao da sotona nije u pravu, Bog je dopustio da velike teškoće zadese Jova. Četvorica glasnika, jedan za drugim, prilazila su Jovu sa strahovitim vestima o pobijenim slugama, ovcama ugušenim u dimu, ukradenim kamilama, i tragediji u kojoj su sva njegova deca poginula kad se kuća srušila na njih. Potom su bolni čirevi prekrili njegovu kožu, žena mu je rekla da prokune Boga, a njegovi prijatelji su ga optužili da je učinio nešto loše. Ali, i pored svega toga, Jov je ostao veran.

Sotona i danas nastavlja da kleveće Božji narod. Ali, nemojmo zaboraviti da je on lažov. Nemojmo zaboraviti da strah nije ništa drugo do lažni dokaz koji ima samo privid realnosti. Jovova pobjeda nad sotoninim pokušajima da ga navede da prokune Boga pokazuje nam na koji način možemo izaći na kraj sa bilo kojim strahom sa kojim se suočimo. Mi možemo da nađemo mir i radost usred naših izazova, i da budemo pobjednici kroz Isusa Hrista koji nas voli (Rimljanima 8,37). Ne zaboravimo da, baš kao u emisiji »Faktor straha«, i mi imamo stručnog trenera na nebu koji nas štiti. Ako ostanemo usklađeni sa Njegovom voljom i savladamo faktor straha koji je pred nama, i mi ćemo biti proglašeni pobjednicima i primićemo večnu nagradu koja nas očekuje prilikom drugog dolaska Isusa Hrista.

Erík V. Best Jr., Glasboro, Nju Džersi, SAD

BOŽJA KAZNA – OGANJ KOJI PROČIŠĆAVA

LOGOS (O Jovu 1,8; Isaija 48,10.11; Malahija 3,2.3; 1. Korinćanima 10,13; Efescima 6,12; Jevrejima 12,5.6; Otkrivenje 20,14.15)

Rat između Boga i greha (O Jovu 1,6-12; Efescima 6,12)

U toku je rat između dobra i zla, između Boga i sotone. Tekst u Efescima 6,12 podseća nas na to kada govori o borbi »s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba« (O Jovu 1,6-12). Jov se našao usred tog rata. Početak knjige o Jovu pruža nam redak uvid »iza zavese« (O Jovu 1,6-12), dopuštajući nam da sagledamo neke od ratnih taktika kojima se Bog služi u želji da pridobije naše srce i da nas spase, a sotona u želji da nas uništi.

Bog iskorenjuje i spaljuje greh (Malahija 3,2.3; Otkrivenje 20,14.15)

Na kraju, Bog će uništiti sotonu i svaki ostatak zla. Tekst u Otkrivenju 21,4 daje nam divnu nadu da će »Bog... otrti svaku suzu od očiju njihovijeh, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više« (videti i Otkrivenje 20,14.15).

Nema ničega čime bismo se mi mogli preporučiti Bogu.

Tekst u Otkrivenju 21,8 govori o tome kako će Bog vatrom očistiti zemlju od greha i svih njegovih zamki. Greh je tako mrzak Bogu i u takvoj suprotnosti sa Njegovim karakterom, da je Jovan Krstitelj, u vezi s tim događajem, govorio o »plevi« sveta koja će biti uništena neugasivim ognjem (Matej 3,12). Prorok

Malahija govori o Isusu kao onome koji pročišćava i oplemenjuje srebro (Malahija 3,2.3). Zaharija govori o Božjem narodu kao o onom koji je bačen »u oganj« i pretopljen »kako se pretapa srebro« (Zaharija 13,8.9). Jasno je da Bog želi da istrebi zlo sa zemlje i iz svog naroda, i On će to učiniti kroz taj proces »pročišćenja«.

Loše stvari događaju se »dobrim« ljudima (O Jovu 1,8; Isaija 64,6)

To što se uzdamo u Boga i sledimo Njegovo vođstvo ne čini nas imunim na greh i patnju. Ta istina negira Vildadov argument iz 8. poglavlja, gde on, u 4. stihu, izjavljuje da su Jovova deca poginula zato što ih je Bog kaznio za njihove grehe. Ta istina osporava i njegov zaključak da su Jovove nevolje posledica njegovih skrivenih i nepriznatih greha (O Jovu 8,4). Jovov primer je, zapravo, sušta suprotnost od toga. I sam Bog je rekao za njega da je dobar i pravedan, čovek »koji se boji Boga i uklanja se oda zla« (O Jovu 1,8).

Međutim, kasnije u Bibliji saznajemo da je »sva naša pravda kao nečista haljina« (Isaija 64,6; videti i Psalam 14,3). Iako je Bog naglasio da je Jov pravedan čovek, njemu je još uvek bio potreban Spasitelj. Ni on, kao ni mi ostali, nije mogao da se nada da će videti Boga na osnovu sopstvene dobrote. Nema ničega čime bismo se mi mogli preporučiti Bogu. Bog sam oplemenjuje svoju decu i spaljuje sve što je grešno u našem životu. Iskušenja i nedaće su najuspešniji putevi kojima Bog može da nas nauči kako da odustanemo od svega svetovnog i bezbožnog i da se u potpunosti oslonimo na Njega. Čak je i Isus, iako bezgrešan, pretrpeo mnoge nevolje i iskušenja, i tako postao »savršen« (videti Jevrejima 2,10).

One koje voli On i ukorava (Priče Solomunove 3,11.12; Jevrejima 12,5.6)

Oslikavajući Božji odnos sa Njegovim narodom, Biblija ponekad koristi sliku oca i sina. Tako smo pozvani da ne preziremo Božje ukore, jer su oni znak Njegove ljubavi prema nama i Njegove želje da se popravimo (Priče Solomunove 3,11.12; Jevrejima 12,5.6; Otkrivenje 3,19). Takav rečnik pojavljuje se čak i u Knjizi o Jovu kada Elifas ohrabruje Jova da »ne odbacuje karanja Svemogućega« (O Jovu 5,17). Božje ukoravanje povlači za sobom uništenje greha koji je u nama. Ili ćemo dopustiti Njemu da usavrši naš karakter, ili se možemo obeshrabriti i odustati od Boga. To je zaista i bilo jedno od Jovovih iskušenja (O Jovu 1,11; 2,5.9).

Da li će proces pročišćenja biti suviše vruć?

(1. Korinćanima 10,13; Jevrejima 2,17; 4,14-16)

Bog nam je obećao da neće dopustiti da budemo kušani više nego što možemo podneti i da će On uvek obezbediti put spasenja za nas (1. Korinćanima 10,13). Isus zna kako to izgleda. On se može poistovetiti sa našim stradanjem, zato što je bio kušan isto kao i mi i odoleo je (Jevrejima 2,17.18; 4,14-16). Sve što mi doživljavamo Hristos prvo mora da odobri. Taj koncept pronalazimo u Knjizi o Jovu 1,12, gde Bog postavlja granice sotonu.

Prečišćeni na slavu Bogu (Isaija 48,10.11)

Utešno je znati da Bog neprekidno radi za naše dobro. Čak i teškoće koje su rezultat greha Bog koristi nama na korist. Pomaže nam i kad shvatimo da je čak i Isus morao da se poučava dok je bio ovde na zemlji. Tekst u Jevrejima 5,8 kaže da »od onoga što postrada nauči se poslušanju«. Ako se Isus Hristos, koji je kušan u svemu kao i mi a ipak nije pogrešio, učio poslušnosti, koliko tek moramo mi koji smo po prirodi grešni (Jevrejima 4,15). Ako se držimo Boga dok prolazimo kroz proces pročišćenja, mi Mu donosimo slavu, baš kao što je to učinio i Hristos dok je stradao. Bog je toliko zainteresovan za naše spasenje i toliko Mu je stalo da mi u svom životu odražavamo Njegov karakter da koristi proces pročišćenja da bi nam pomogao da razvijemo karakter kao što je Njegov.

ODGOVORITE

1. Koje mogućnosti imamo kada se suočimo sa teškoćama i nepovoljnim okolnostima?
2. Kako vas Bog pročišćava da biste mogli da odražavate Njegovu slavu?

Nejtan Noulis, St. Ignatius, Montana, SAD

»Za ljude je sasvim prirodno da misle kako su velike nesreće siguran pokazatelj velikih zlodela i teških greha, ali oni često greše kada na taj način vrednuju nečiji karakter. Mi ne živimo u vreme izvršnog suda. Dobro i zlo još uvek su izmešani i nesreće pogađaju sve. Ponekad ljudi zaista prekorače granicu Božje zaštitničke brige, i tada sotona nad njima ispoljava svu svoju silu, a Bog ne interveniše. Jov je bio teško unesrećen, a njegovi prijatelji su nastojali da ga navedu da spozna da je njegova patnja posledica greha, i da se oseti kao neko ko je pod osudom. Oni su predstavili njegov slučaj kao da je reč o velikom grešniku, ali Gospod ih je ukorio zato što su osuđivali Njegovog vernog slugu.«¹

»Retki misle o patnjama koje je greh naneo našem Stvoritelju.«

Iako su Jova njegovi prijatelji nepravedno osuđili, oni su bili u pravu kada je reč o strašnim posledicama greha. Mi ne razmišljamo često o tome kako greh pogađa Hrista.

»Retki misle o patnjama koje je greh naneo našem Stvoritelju. Celo Nebo je učestovovalo u Hristovoj samrtničkoj borbi; ali, te patnje nisu ni počele niti se završile Njegovim pojavljivanjem u ljudskom obličju. Krst našim otupelim čulima otkriva bol koji je greh od samog svog začetka nanosio Božjem srcu. Svako udaljavanje od onoga što je pravo, svako okrutno delo, svaki čovekov neuspeh da dosegne božanski ideal, Bogu nanosi bol. Kada su u stara vremena na Izrailj dolazile nevolje kao neizbežna posledica odvajanja od Boga – potpadanje pod vlast neprijatelja, okrutnost i smrt – bilo je rečeno da se Gospodu 'Sažali... zbog muke sinova Izrailjevijeh'. 'U svakoj tuzi njihovoj On bješe tužan... i podiže ih i nosi ih sve vrijeme' (O sudijama 10,16; Isaija 63,9).«²

»Naš svet je ogroman skup grehom i bolešću pogođenih ljudi, takav prizor jada da se mi ne usuđujemo ni svojim mislima da dopustimo da se time bave.

Ali Bog sve to oseća. Da bi uništio greh i njegove posledice, On je dao svog ljubljenog Sina, i ovlastio nas da, u saradnji sa Njim, okončamo te prizore bede i jada. 'I propovjediće se ovo Jevanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak' (Matej 24,14).«³

ODGOVORITE

Na koji način je tekst u Rimljanima 5,8 povezan sa Isaija 63,9? Šta to otkriva o Hristovom karakteru?

Kirsten Holovej, Kalispel, Montana, SAD

1. Ellen G. White Comments, *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 3, p. 1140.
2. Vajt, *Božja zadivljujuća blagodat*, str. 189.
3. White, *True Education*, p. 164.

Kada imamo skućeno shvatanje Boga, može nam izgledati da je naš odnos sa Njim u velikoj meri zasnovan na principu uzroka i posledica. Ako grešim, Bog će me kazniti, a ako radim ono što je ispravno, nagradiće me. Tako su Jovovi prijatelji gledali na situaciju u kojoj se on našao. Nesreće koje su ga zadesile morale su imati neki natprirodni uzrok, jer je verovatnoća da do njih uopšte dođe bila izuzetno mala. Zbog toga su njegovi prijatelji bili potpuno sigurni da je on na neki način zgrešio (O Jovu, 8. i 11. poglavlje).

Čak i danas, kada nam se nešto loše dogodi, u iskušenju smo da pomislimo da smo na neki način kažnjeni. U ljudskoj prirodi je da se pita zašto se nešto događa i da iznalazi brojne razloge. Možda je to direktna posledica našeg greha. Ili možda Bog pokušava da nam privuče pažnju i da nam održi lekciju. Možda je to neki generacijski, nasleđeni greh, ili čak kolateralna šteta zbog nečijeg tuđeg greha. Možda mislimo da nas Bog stavlja na probu, da On dopušta sotoni da nas kuša kao Jova, ili da koristi tu situaciju da bi pokazao svoju slavu (videti Jovan 9,1-3). Mi smo skloni da se uhvatimo bar jednog od tih razloga i koristimo ga kao mehanizam odbrane koji treba da nam pomogne u teškim vremenima.

Međutim, ključna činjenica je da mi živimo u grešnom svetu. Retko koji od tih razloga može da se primeni na naše prilike, i činjenica je da mi uglavnom ne znamo zašto stradamo. Greh ima svoje prirodne posledice, ali ponekad izgleda kao da zli napreduju. Bog može da upotrebi nevolje da bi dosegao neko tvrdo srce, ali hoće li On u tome uspeti na kraju krajeva zavisi od nas. Nasledni gresi i kolateralna šteta su izvan naše kontrole i često izgledaju kao najveća nepravda. Pomisao da je naša vernost stavljena na probu, ili da Bog na taj način pokazuje svoju slavu drugima može proizvesti osećaj ogorčenosti, gneva, pa čak i mržnje prema Bogu. A činjenica da živimo u grešnom svetu nije odgovor koji može da nas zadovolji.

Sve u svemu, moramo se uzdati u to da će nas Bog izvesti i iz najtežih situacija. Moramo se uzdati u to da će On sve izvesti na dobro (Rimljanima 8,28). Ponekad moramo imati dovoljno poverenja u Njega da bismo dopustili da pitanje »Zašto ja?« ostane bez odgovora. Kada Ga upoznamo i zavolimo, naše poverenje u Njega će porasti. Biće nam jasno da ćemo jednog dana dobiti odgovor na sva svoja pitanja, i da će sve nepravde biti ispravljene.

ODGOVORITE

1. Kako biste odgovorili nekome ko se pita šta stoji iza njegove patnje, ili patnje neke njemu drage osobe?
2. Kako možete da svedočite nekome čije se pitanje »Zašto ja?« pretvorilo u ozlojeđenost i gnev prema Bogu?

Džošua Holovej, Kalispel, Montana, SAD

Patnja je prisutna na ovom svetu još od prvog zalogaja zabranjenog voća. Ponekad greh donosi kaznu. Uzmite u obzir Potop, Sodom i Gomoru, one koji su se pobunili protiv Mojsija (1. Mojsijeva 6, poglavlja 6 – 8; 1. Mojsijeva 18; 4. Mojsijeva 16). Iako stradanje ne predstavlja uvek kaznu, ideja da se loše stvari dešavaju lošim, a dobre dobrim ljudima preovladavala je među Jovovim prijateljima. Oni su znali da je Bog pravedan, pa kad su videli kako Jov pati, pretpostavili su da je zbog nečega kažnjen (O Jovu 8,5,6; 11,13-20).

Čak i danas smo skloni da mislimo da loše stvari ne bi trebalo da se dešavaju dobrim ljudima. Ali, dešavaju se. Dakle, kako da se nosimo sa patnjom? Kako da se nosimo sa tim kad neki dvogodišnjak oboli od leukemije? Kako da se nosimo sa nesrećama koje uništavaju ljudski život i imovinu? U nastavku se nalaze neke ideje o tome kako nam Knjiga o Jovu može pomoći da se nosimo sa izazovima.

Reči Jovovih prijatelja zadavale su bol... Trebalo je da shvate da ne razumeju uvek ono što Bog radi.

Kada vaši prijatelji pate, vodite računa šta ćete im reći. Jovovi prijatelji nam pružaju neke od najboljih primera onoga što ne treba reći nekome ko prolazi kroz težak period. I Elifas i Sofar su odbili da poveruju u Jovovu nevinost, te su mu govorili da se okrene Bogu i da će sve biti u redu. I kao da to već nije dovoljno loše, rekli su mu čak i da su njegova deca dobila ono što su zaslužila, a da se on ruga Bogu (O Jovu 8,4-7; 11,1-20)

Ponekad je najbolje ne reći ništa. Reči Jovovih prijatelja zadavale su bol. Njegovi prijatelji su mogli da ga poštede nešto tuge da su ozbiljno shvatili ono što je Sofar rekao o Božjim tajnama. Trebalo je da shvate da ne razumeju uvek ono što Bog radi.

Imajte na umu da postoji veći plan. Jov nije znao šta se dešava na nebu. On nije znao da njegove nevolje služe nečemu većem. Kada mi sami prolazimo kroz teške trenutke, ili ljudi koje volimo, od pomoći je da imamo na umu da Bog zaista brine za nas, i da ukoliko patimo, za to sigurno postoji dobar razlog.

ODGOVORITE

1. Šta vas teši i šta vam pomaže tokom teških perioda u vašem životu?
2. Koji su još dobri ljudi u Bibliji stradali? Kako je Bog njihova iskustva izveo na dobro?

Sara Holovej, Koledždej, Tenesi, SAD

10. novembar 2016.

VREME ZA KAZNU

MIŠLJENJE (1. Mojsijeva 19; O sudijama, 19. i 20. poglavlje; Isaija 45,23;
2. Petrova 3; Rimljanima 14,11

Če

U današnje vreme nepopularno je govoriti o kažnjavanju. Da li Bog zaista ima određena očekivanja kada je reč o nečijem ponašanju u društvenom, seksualnom i privatnom životu? On je nesumnjivo imao primedbe u vezi sa onim što se dešavalo u Sodomu i Gomori. On je isto tako imao primedbu i na to što je Venijaminovo pleme opravdavalo slično ponašanje u Gavaji, i učinio je da Izrael pati zato što je dopustio da ta stvar ode tako daleko. Da. Bog smatra pojedince i zajednice odgovornim za ono što dopuštaju da se desi. On isto tako kažnjava ne samo pojedince i zajednice zbog njihovog nemoralna, već i čitave narode (1. Mojsijeva 19; O sudijama, 19. i 20. poglavlje).

Petar nas podseća na potop koji je poslat kao osuda da bi se zemlja očistila, i na oganj koji se čuva za dan Božjeg konačnog obračuna (2. Petrova 3). To je dobra vest za one koji ne žele kroz čitavu večnost da žive sa strašnim posledicama greha. Kako je divno što Bog ima ne samo silu, već i volju da iznese svako pitanje o dobru i zlu pred sudijski sto, gde će se sve što je ispravno i dobro razjasniti svakome u svemiru. Tada će se svako, čak i sotona i njegovi sledbenici, pokloniti i priznati da je Gospod Bog i da su Njegovi putevi pravedni (Isaija 45,23; Rimljanima 14,11). Tek kad sva naša pitanja budu rešena, tek kada ova uništena planeta i svi koji odluče da ostanu u pobuni budu pretvoreni u pepeo, novo nebo i nova zemlja postaće naš večni dom.

Jovovi prijatelji su bili u pravu u vezi sa tim da sud predstavlja Božji plan za uspostavljanje večnog mira. Međutim, propustili su ono najvažnije – oni nisu bili sudije. Oni nisu poznavali Jova na način na koji ga je Bog poznao. Nisu razumeli sve okolnosti. Nije bilo na njima da odlučuju o njegovoj krivici i još više otežavaju Jovove patnje. Jovu je trebala njihova ljubav i saosećanje. Bilo mu je potrebno da mu ukažu na Boga kao na Spasitelja punog ljubavi koji će ga utešiti i podržati u njegovim patnjama. Bilo mu je potrebno da čuje reči ohrabrenja, vere i nade. Bilo mu je potrebno da sluša o Bogu koji je beskonačno mudar, koji nas bezgranično voli, i koji je savršeno pravedan u svom postupanju prema patnjama i tragedijama koje je greh izazvao.

Svima su nam potrebni takvi prijatelji.

ODGOVORITE

1. Da li vi imate prijatelje koji pate? Kako im možete ukazati na Božju ljubav?
2. Kako Bog može da izađe na kraj sa zlom, a da ipak ostane pošten pred svemirom?
3. Jovovi prijatelji su verovali da je Bog pravedno postupio kažnjavajući Jova. Međutim, da li su Jovove patnje zaista predstavljale kaznu? Kako biste objasnili Božje postupanje prema Jovovim prijateljima?

Šeril Vulsi Dežerle, Ronan, Montana, SAD

ZAKLJUČAK

»Izvršni sud« je ona vrsta suda kada Bog izvršava direktnu kaznu za greh u vreme koje On odredi. Jovovi prijatelji, a naročito Vildad i Sofar, verovali su da je Božji sud sve vreme izvršni. Jedna od glavnih poruka Knjige o Jovu jeste da je ta ideja potpuno pogrešna. Ako bi Bog kažnjavao svakoga za svaki greh, mi ne bismo preživeli ni jedan jedini dan. Razlog što smo još uvek živi je taj što Bog pokazuje milost prema nama, i to će trajati sve do trenutka koji On odredi za izvršni sud. Budući da je On ljubav, taj posao možemo da prepustimo u potpunosti Njemu. Zapravo, mi to moramo.

RAZMOTRITE

- Napravite infografikon svih Božjih suđenja. Pretražite Pismo da biste pronašli vrste suđenja, vreme, ljudske grupe i uslove. Sve to prikažite grafički da biste unapredili sopstveno razumevanje te teme i da biste je podelili sa svojim subotnškolskim razredom (i slučajnim posetiocima).
- Komponujte psalam u Davidovom stilu (na primer, kao što su Psalmi 36, 103, 116) dok uz molitvu razmatrate šta je Božji sud i šta on znači za vas kao Njegovo dete. Donesite ga u subotnu školu.
- Snimite i montirajte video u kojem postavljate ljudima pitanje o Božjem sudu. Postavite iskrena ali osećajna pitanja o temama kao što su: kome i čemu se sudi, zašto Bog saziva sud i kako se oni osećaju u vezi s tim. Postavite taj video na internet i pratite komentare.
- Napravite tabelu greha prema shvatanjima ljudi koje poznajete. Osmislite sistem za ocenjivanje »opakosti« greha i pozovite ljude da vam ponude svoje procene na osnovu toga koliko smatraju da je neki greh loš.
- Molite se i zapisujte svoje shvatanje greha svakog dana u toku naredne sedmice. Bavite se tom temom onoliko dana koliko je potrebno da biste stekli jasno razumevanje onoga šta Bog radi tokom suđenja.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, 79. poglavlje, »Svrši se«.

Roj Gejn, *Ko se boji suda?*

Derick A. Adu, »Facing God's Judgment«, *Adventist Review*, March 15, 2012, <http://archives.adventistreview.org/issue.php?issue=2012-1508&page=24>.

Tim Lejl, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 8

Od 12. do 18. novembra 2016.



Nevina krv

*»Vjera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo,
i dokazivanje onoga što ne vidimo.«*

(Jevrejima 11,1)

Kada se nađemo u beznađežnoj situaciji, naša uobičajena reakcija je da pitamo: »Zašto ja?« Za neke ljude to je retoričko pitanje koje izgovaraju u ljutnji ne očekujući odgovor. Za druge, to je pravo pitanje, upućeno pravom Bogu sa očekivanjem da se dobije pravi odgovor. Misao »Zašto ja?« zasniva se na pretpostavci da se loše stvari događaju lošim ljudima, a dobre dobrim. Ako pođemo od te pretpostavke, a sebe smatramo dobrim ljudima, bićemo zbunjeni i iznenađeni kada nas zadese nećaće. Naša trenutna reakcija biće preispitivanje sebe da bismo odredili da li je ta ne-sreća opravdana. A najverovatniji zaključak je da nismo zaslužili da nam se to desi.

Mi imamo direktnu vezu sa Stvoriteljem sveta...

Pre ili kasnije, zapitaćemo se: »Zašto ja?« Biblija, međutim, tvrdi: »Svi sagriješise i izgubili su slavu Božiju« (Rimljanima 3,23). A tekst u Isaiji 64,6 kaže da je »sva naša pravda kao nećista haljina«. Dakle, verovanje da se loše stvari dešavaju samo lošim ljudima je netačno. U suštini, mi smo svi loši pa smo prema tome svi i podložni bolnim posledicama greha.

Kantri pevaćica i tekstopisac Rozana Keš napravila je pauzu u karijeri od nekoliko godina jer joj je bila potrebna operacija mozga. Teri Gros, voditelj jedne radio emisije, pitao je pevaćicu da li je ikad pomislila: »Zašto ja?« Ona je odgovorila: »Ne«. Zapravo se pitala: »Zašto ne ja?« Objasnila je da, s obzirom da ima zdravstveno osiguranje, karijeru koja joj dopušta da odvoji vreme da se oporavi, i divnog muža, zapravo ima sve što joj je potrebno da bi hrabro prebrodila tu teškoću.*

Šta njen odgovor govori nama hrišćanima? Zar mi nemamo pristup resursima i podršci koji nam mogu pomoći u teškim situacijama? Da! Mi imamo direktnu vezu sa Stvoriteljem sveta, sa sveznajućim, suverenim Bogom koji je u stanju da nam pruži mnogo izobilnije sve što bismo mogli da tražimo (O Jovu 8,7; 10,10). Osim što je umro za nas, Isus je obećao i da nikad neće dopustiti da prođemo kroz veće teškoće nego što bismo mogli da podnesemo. Međutim, znanje o tome samo po sebi nipošto neće biti dovoljno. Moramo svim srcem verovati i osloniti se na to.

Dok budete proućavali pouku za ovu sedmicu, donesite odluku da ćete prestatati da se fokusirate na teškoće i tragedije, i da ćete, umesto toga, priznavati Božji suverenitet. Obavežite se da ćete Ga pitati: »Zašto ne ja?«, umesto da jadikujete: »Zašto ja?«

Mitonija H. Njumen, Glendejl, Merilend, SAD

* Fresh Air, June 19, 1987, «Johnny and June Carter Cash, <http://interview.sweetsearch.com/2010/10/johnny-and-june-carter-cash.html>, accessed September 3, 2015.

»Naoružani čovek ušao u pozorište i otvorio vatru.« Tinejdžer se ubio nakon prepirke sa policijom.« Sve je više takvih naslova koji nas ispunjavaju beznađem i očajanjem. Molimo se da među žrtvama ne bude niko od naših poznanika, i da porodice žrtava budu dobro. Porast beznađa, depresije, gneva i očajanja predstavljala problem koji brigu o mentalnom zdravlju dovodi u prvi plan političkih i duhovnih debata. Međutim, svi ti razgovori nimalo ne pomažu ljudima koji se bore sa osećanjima koje smo pomenuli. Pojedinci nastavljaju da tragaju za načinom da se nose sa beznađem, očajanjem i gnevom prema Bogu koji izgleda dopušta da se nezamislivo desi. Takva lična emocionalna iskušenja zahtevaju više od molitve. Ona pozivaju na ohrabrenje i saosećanje. I upravo tu se Knjiga o Jovu dobro uklapa.

Bog razume naše srce i naše gubitke, naš bol i očaj.

Knjiga o Jovu nam pokazuje da je moguće doživeti najdublju ličnu tragediju i biti ljut na Boga, a ipak održati sa Njim odnos utemeljen na veri. Ona nam pokazuje na koji način da slavimo Boga i očuvamo nadu u Njega dok patimo, kao i da dobronamerni prijatelji, čak i kad nisu u pravu, ipak mogu da nam pomognu da izrazimo svoja osećanja dok ne pronađemo utehu.

Većina nas ipak neće doživeti tragediju istih razmera kao što je ona koju je doživio Jov. I pored toga, kakva god nevolja da nas zadesi, verovatno ćemo morati da se borimo da bismo održali veru kakvu je Jov imao. Borićemo se da očuvamo takav odnos sa Bogom koji nam dopušta da izrazimo gnev i nezadovoljstvo, a da ipak budemo u stanju da kažemo: »Volim te, Bože« – i da to zaista mislimo. Borićemo se da razumemo zašto Bog dopušta da se dešava tako mnogo lošeg kada je On ljubav. Međutim, Knjiga o Jovu nas podseća da nas Bog posmatra iz perspektive kakvu mi nikad nećemo imati. Bog razume naše srce i naše gubitke, naš bol i očaj. On nas podseća da nikad nije obećao da će nam život biti lak, već samo to da će On biti sa nama na svakom koraku tog puta.

Preko priče o Jovu, Bog nas podseća da patnja može da posluži nekom višem cilju. Teško je to uvideti dok se nalazimo usred oluje, ali kada se ona završi, Bog će nam pokazati zašto se sve dogodilo tako kako jeste. Videćemo ljude čija je duša spasena i čije je srce isceljeno. Tada ćemo znati da su Božji ciljevi ostvareni, i naša vera će biti nagrađena.

ODGOVORITE

1. Kako možete živeti dok čekate da Bog odgovori na vaše molitvene zahteve?
2. Koje su prednosti i nedostaci programa P.U.S.H. (*Pray Until Something Happens – Moli se dok se nešto ne desi*) i programa P.A.D.S. (*Pray And Do Something – Moli se i učini nešto*)? Pogledati na: <http://hopefaithprayer.com/pray-until-something-happens>; <http://hopefaithprayer.com/pray-until-something-happens/>.

LOGOS (1. Mojsijeva 4,8; 2. Mojsijeva 12,29.30; 2. Samuilova 11,14-17; O Jovu 10 poglavlje; Jeremija 37-38,6; Matej 14,1-11; Jevrejima 11,32-38.)

»Je li ti milo da činiš silu...« (O Jovu 10,3)

Antonio Monteiro je proveo 670 dana u zatvoru u Lomeu, u zapadnoafričkoj državi Togo. Monteiro, koji je pastor, nije počinio nikakav zločin. Sud ga je kasnije proglasio nevinim, ali on je i pored toga bio u zatvoru.

»Nisam znao šta me čeka u budućnosti, ali verovao sam da ću u jednom trenutku biti oslobođen«, izjavio je Monteiro za časopis Adventistički pregled nakon što je oslobođen, 2014. godine. »Mirno sam prihvatio svoju situaciju, ali, u isto vreme, nisam odustao od borbe za pravdu i svoje konačno oslobođenje.«¹

Pastor Monteiro pretrpeo je teškoće iako nije znao kuda će ga njegov slučaj odvesti niti kada će se završiti.

Razumljivo je da svako od nas, dok se nalazi usred iskušenja, može pasti u očajanje, a Jov je neosporno trpeo strahovito iskušenje. Iako ne sopstvenom krivicom, izgubio je sve, uključujući svu svoju decu, a u velikoj meri i svoje zdravlje. Uprkos njegovoj nepokolebljivoj vernosti Bogu – on je čak prinosió žrtve za slučaj da je neko u njegovoj porodici zgrešio – taj isti Bog je dopustio sotoni da učini najgore što je mogao. Nastupio je jeziv pokolj, a emocionalni udarac bio je još jači.

»Tvoje su me ruke stvorile i načinile, i Ti me odsvuda potireš«, jada se Jov Bogu u 8. stihu 10. poglavlja, a zatim dodaje »Opomeni se da si me kao od kala načinio, i opet ćeš me u prah obratiti« (O Jovu 10,9).

Kada upućuje svoja pitanja Gospodu, Jov još uvek ne zna da je Bog dao sotoni dozvolu da ga kuša. Međutim, isti taj Bog je sačuvao Jovov život, a na kraju njegovog kušanja nagradio je svog vernog prijatelja. Ipak, iz Jovovog ugla, nije bilo mnogo smisla u onome što se dešavalo. On je čak žalio što je uopšte rođen. »Zašto si me izvadio iz utrobe?« – pita on u 18. stihu, i to pitanje je sasvim opravdano. Iako su Jovovi prijatelji smatrali da imaju objašnjenje za njegove nedaće, pretpostavljajući uglavnom da je Jov počinio neki nepriznati greh negde tokom života, oni nisu bili u pravu, kao što su mnogi komentatori приметili. S obzirom da je poznavao svoje srce, ali nije znao šta se odigralo u prva dva poglavlja knjige², Jov se našao u bezizlaznoj situaciji.

Mi ponekad – zapravo, često – ne razumemo zašto nam se nešto dešava na način na koji se dešava. Mi ne vidimo sa kojom namerom Bog dopušta da nas nevolje zadese. Ali, ono što ne smemo da zaboravimo, to je da Bog ostaje blizu nas tokom teških vremena, posebno kada priznajemo svoju zavisnost od Njega.

Jov nije bio sam tokom svog nezaslužnog stradanja (2. Samuilova 11,14-17)

Pogledajmo sada jednog od najodanijih vojnika cara Davida, Uriju Hetejina. I nakon što je David zgrešio protiv Boga i Urije time što je spavao sa Vitsavejom, Urijinom ženom, Urija je ostao na Davidovoj strani, ne znajući šta se desilo.

David je računao na Urijinu bračnu posetu Vitsaveji koja bi mu pomogla da zataška svoj greh, da ga sakrije od sveta. Međutim, kada je Urija odbio tu zapovest, car David je uređio da on ostane sam u jeku bitke, gde je i ubijen.

Koji greh je Urija počinio da bi zaslužio takav ishod? Nijedan, bar prema onome što mi znamo. Da li je Bog dozvolio Davidu da to učini? Ne, nije, kao što vidimo kasnije u priči. A ipak se to dogodilo. Urija je morao da snosi posledice kakve nije mogao da zamisli, niti da razume, zato što je vođa kojem je tako odano služio zgrešio. Ponekad se zlo dešava ljudima zato što drugi čine zlo.

A ponekad, opet, Bog dopušta patnju zato što će On biti proslavljen zahvaljujući našem svedočenju i karakteru koji ćemo pokazati dok kroz nju prolazimo. Imajte na umu da je On dopustio sotoni da napadne Jova zato što je verovao da će Jov zablistati kroz to iskustvo, i da će njegovom istrajnošću u veri velika svetlost biti bačena na Gospoda koji je pobeđnički proveo Jova kroz sve to.

Ponekad se zlo dešava ljudima zato što drugi čine zlo.

Vera u mračnim trenucima (Jevrejima 11,1)

Nije uvek lako ostati veran. Jovova žena je želela da njen muž okonča te mračne trenutke tako što će prokleti Boga i umreti (O Jovu 2,9). I mnogi drugi su bili u iskušenju da napuste Boga kada je postalo teško – možda čak i vi.

Međutim, biblijska definicija vere trebalo bi da nam pruži nešto nade: »Vjera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo« (Jevrejima 11,1).

U časovima beznađa, najbolje je da očuvamo svoje poverenje u Boga i Njegov plan za nas. »Da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj«, kaže Jov u 15. stihu 13. poglavlja. Čak i kad sve izgleda loše da gore ne može biti, Jov izjavljuje da će nastaviti da veruje u Božju dobrotu prema njemu.

Srećom, mi najčešće ne znamo šta je pred nama. Kad bismo znali, možda bismo bili još uplašeniji, ili bismo uskratili poverenje Bogu. Ali oni koji odluče da veruju, znaju da Bog nije čovekov dužnik, ali će ipak nagraditi one koji su Mu verni.

Naše »tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo« govori Bogu da imamo poverenja u Njega i Njegove puteve. To nas podseća na nešto slavno što će se dogoditi kad prođu patnje.

ODGOVORITE

1. Da li imate poverenja u Božja obećanja, ili gledate na okolnosti u kojima se nalazite?
2. Kako možete ohrabriti nekoga ko pati?

Mark A. Kelner, Salt Lejk Siti, Juta, SAD

-
1. Delbert W. Baker, »How to Survive Spiritually in Prison«, *Adventist Review*, accessed September 17, 2015, <http://bit.ly/1Kkym5q>.
 2. David Guzik, »Job 10—What Job Would Say to God«, BibleHub.com, accessed September 17, 2015, <http://bit.ly/1Kkfa7O>.

ŽESTOKA ISKUŠENJA, ŽIVA VERA

SVEDOČANSTVO (Priče Solomonove 3,5,6; Jevrejima 11,1)

To što je desetogodišnji dečak pogođen metkom i ubijen dok se sa drugovima igrao u kući jednog člana crkve nema nikakvog smisla. Ne može se objasniti, a još manje prihvatiti. Pa ipak, to se dešava, i uprkos učestalosti takvih događaja, mi smo još uvek šokirani njima. A onda, umesto da to smatramo za »svaku radost... znajući da kušanje... vjere gradi trpljenje« (Jakov 1,2,3), mi »proklinjemo Boga« (videti O Jovu 2,9). Kako onda naša vera može da bude »tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo« (Jevrejima 11,1)? U nastavku se nalaze neki odgovori.

»O, ta živa, delotvorna vera! Koliko nam je potrebna! Mi je moramo imati, ili ćemo nemoćno klonuti i pasti u dan iskušenja.«

»U ovom životu moramo nailaziti na žestoka iskušenja i podnositi velike žrtve, ali Hristov mir je nagrada...

Da bismo sa Hristom u konačnom trijumfu sedeli na prestolu, ovde moramo učestvovati u Njegovom stradanju. Dokle god biramo lakši put ugađanja sebi i dokle god se plašimo samoodricanja, nećemo postati čvrsti i postojani u veri niti ćemo u svojoj duši doživljavati

mir Hristov i onu radost koju može da donese samo svest o pobedi.«¹

Iskušenja i patnje deo su našeg grešnog sveta. Sotona svakog dana pokušava da uništi našu veru dovodeći nas u neobjašnjive okolnosti zbog kojih počinjemo da sumnjamo u Božju dobrotu. Međutim, »niko ne treba da kaže da je njegov slučaj beznađan, da nije u mogućnosti da živi hrišćanskim životom. Hristovom smrću obezbeđeno je dovoljno mogućnosti svakoj duši. Isus je naša uvek prisutna pomoć u vreme potrebe. Samo se pozovite na Njega u veri, i On je obećao da će čuti vaše molitve i odgovoriti na njih.«²

Ako zaista verujemo da je Bog veliki, naše reči i dela izražavaće živu, nepokolebljivu veru, baš kao i Jovove reči i dela. »O, ta živa i delotvorna vera! Koliko nam je potrebna! Mi je moramo imati, ili ćemo nemoćno klonuti i pasti u dan iskušenja. Tama koja će tada zaseniti naš put ne sme da nas obeshrabri, niti da nas gurne u očajanje. To je samo zastor kojim Bog zaklanja svoju slavu kada dolazi da nas obaspe obiljem svojih blagoslova.«³ Zato verujmo, čak i ako ne vidimo!

ODGOVORITE

1. Kako gledate na Božju ljubav dok prolazite kroz teške trenutke?
2. Da li će drugi, koji vas posmatraju dok proživljavate teškoće, na osnovu vašeg svedočanstva zaključiti da je vaša vera živa ili da je mrtva?

Gledis S. Guerero, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 215.

2. Isto.

3. Isto.

ČEKAJ! STANI! BOG JE OVDE!

PRIMENA (O Jovu 10,8; Psalam 4,1)

Sr

Dok razmišlja o svojim nevoljama, Jov se pita gde je Bog. Da je samo mogao da zna da će njegova nesreća pomoći milionima ljudi u budućnosti! Danas ljude pogađaju mnoge i različite tragedije. Na primer, dolazi do pucnjave u školama, kao što se desilo na Univerzitetu Garisa u Keniji¹, i bombe eksplodiraju na sportskim događajima kao na Bostonskom maratonu.² Ono najvažnije što treba da imamo na umu kada nevolje dođu na nas jeste da Bog, iako je dozvolio da ga nesreća zadesi, nije napustio Jova.

Jedan mladić je otišao u banku da unovči ček. Kada je izašao, shvatio je da mu je neko ukrao bicikl. A onda, pošto je požurio natrag na kampus da bi stigao na ispit, saznao je da mu je automobil obijen i da su svi prozori polupani. I kao da sve to nije bilo dovoljno, propustio je ispit. Da. Loše stvari se dešavaju svima nama, a kada se dese, mi se, kao i Jov, pitamo gde je Bog i govorimo slično kao što je on govorio: »Tvoje su me ruke stvorile i načinile, i Ti me odsvuda potireš« (O Jovu 10,8).

Naši trenuci u oluji pripremaju nas da pomažemo drugima...

Zašto ipak treba da verujemo da nešto dobro može da proizađe iz naših nevolja? Setite se da Biblija kaže: »U tjeskobi daj mi prostor« (Psalam 4,1). Upravo u nevoljama mi razvijamo nadu i hrabrost. To su plodovi naše vere. Vaša nada i hrabrost će rasti i jačati nakon svake oluje kroz koju prođete. Pomislite na Sedraha, Misaha i Avdenaga kad su čuli reči: »Ko ne bi pao i poklonio se, onaj čas biće bačen u peć ognjenu, užarenu« (Danilo 3,6). Sve dok nisu bili bačeni u užarenu peć, oni nisu videli Isusa kako hoda u sred plamena sa njima!

Naši trenuci u oluji pripremaju nas da pomažemo drugima jer tek onda zaista znamo kroz šta drugi ljudi prolaze. Svedočenje da nas Bog zapravo ne ostavlja same, da nam daje svoju snagu – to je najveći dar koji bilo kome možemo dati. »Ljubazni, ne čudite se vrućini koja vam se događa za kušanje vaše, kao da vam se što novo događa; nego se radujte... da biste, i kad se javi slava Njegova, imali radost i veselje« (1. Petrova 4,12.13).

ODGOVORITE

1. Zašto je neophodno da prođemo kroz iskušenja da bismo mogli da rastemo u Hristu?
2. Šta možete da promenite ako se osećate obeshabrenim, napuštenim i izgubljenim?

Loren Njumen, Geitersburg, Merilend, SAD

1. »Kenya attack: 147 dead in Garissa University assault«, BBC NEWS, accessed September 8, 2015, <http://www.bbc.com/news/world-africa-32169080>.
2. »Boston Bombings«, CBS News, accessed September 8, 2015, <http://www.cbsnews.com/boston-bombings/>.

Od najveće je važnosti da svaki hrišćanin tokom svog života u potpunosti razume prirodu greha. Zbog neposlušnosti Adama i Eve, greh će biti deo prirode svakog čoveka sve dok se Hristos ne vrati. Mnogo toga što doživljavamo u toku svakog dana navodi nas da imamo grešne misli i činimo grešna dela. Ali, hrišćaninu koji je svestan Gospodnje neuporedive svetosti odmah će biti jasno da Gospod na sitne grehe gleda na isti način kao i na krupne prestupe.

Zbog svoje pale prirode imamo mnogo razloga da se zapitamo da li zaista možemo steći mesto na nebu jednostavno poslušnošću Božjem zakonu koji je opisan sa Deset zapovesti. Te zapovesti treba da nas usmeravaju da bismo vodili život koji je ugodan Stvoritelju. Ni u jednom trenutku ne treba da pomislimo da nas

Naši svakodnevni postupci i dela nisu ono što uklanja našu grešnu prirodu.

one opravdavaju. S obzirom na urođenu grešnu prirodu svakog ljudskog bića, postavlja se sledeće pitanje: Kako da se u potpunosti oslonimo na Gospodnju blagodat i da istovremeno budemo poslušni Njegovim svetim zapovestima? To je, po mom mišljenju, izuzetno važno pitanje koje se mi kao hrišćani borimo da razumemo. Izgleda da bi pošten način gledanja na to bio da u potpunosti razumemo prirodu naše poslušnosti Gospodu. Naši svakodnevni postupci i dela nisu ono što uklanja našu grešnu prirodu. Razumevanje te činjenice je bilo začuđujuće retko među farisejima. Oni su se oslanjali na svoju poslušnost Zapovestima kao na sredstvo svog opravdanja.

U svojim iskrenim naporima da budemo poslušni Božjem zakonu treba uvek da imamo na umu da je Njegov zakon duhovan (Rimljanima 7,14) i da je odraz Njegovog karaktera (Psalam 19,7.8). Njegov zakon nas opet upućuje na blagodat, jer ga mi sami po sebi ne možemo držati. U 1. Mojsijevoj 3, čitamo o zavetu blagodati koji je Bog dao Adamu i Evi, pa prema tome i čitavom čovečanstvu. Taj zavet je uspostavljen još pre Stvaranja za slučaj da Adam i Eva padnu u greh (Efescima 4,1-6; uporediti: 2. Timotiju 1,9; 1. Petrova 1,20). Prema tom zavetu, trebalo je da Isus Hristos, Božji Sin, plati cenu za naše otkupljenje. Prema tome, svaki postupak koji preduzimamo u odgovoru Gospodu uvek treba da bude izbalansiran saznanjem da nam upravo Božja blagodat omogućava da tako postupimo.

ODGOVORITE:

1. Kako se možemo osloboditi ideje da naše opravdanje zavisi od dela zakona, a ne od Božje blagodati?
2. Duboko se zamislite nad definicijom Božje blagodati. Ima li čega što mi možemo učiniti da bismo zaradili Božju blagodat? Objasnite svoj odgovor navodeći neki tekst iz Biblije.

UZDANJE U ONO ČEMU SE NADAMO

Pe

ISTRAŽIVANJE (O Jovu 10; Jevrejima 11,1.32-38)

ZAKLJUČAK

Kada prolazimo kroz teške trenutke lako je za to okriviti Boga ili jadikovati: »Zašto si me napustio?« Međutim, upravo nam teški trenuci pružaju najviše mogućnosti da rastemo u Njemu. Mnogo je lakše slediti Isusa kad sve ide dobro, ali potpuno je drugačije kada život postane težak. Često tokom teških vremena moramo posegnuti za Njegovom rukom i držati se Njega čvršće nego ikad ranije. Takvi trenuci podupiru naše »tvrdi čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo« (Jevrejima 11,1).

RAZMOTRITE

- Posetite nekog prijatelja koji prolazi kroz mračne trenutke. Slušajte tu osobu dok vam govori o svojim teretima. Ohrabrite je i govorite joj o Božjoj ljubavi. Objasnite svom prijatelju kako je vas Bog održao u vreme kada ste se borili sa teškoćama.
- Napravite listu načina na koje vas je Bog blagoslovio. Često dopunjavajte tu listu i čuvajte je u svojoj Bibliji. Kada zapadnete u teškoće, pogledajte je i razmišljajte o Božjem staranju u prošlosti.
- Napravite crtež ili sliku koja prikazuje Jova u njegovim najsumornijim trenucima. Negde u tom svom delu naznačite šta je održalo Jova – njegova vera da Bog ima plan. Pokažite je u svom subotnoškolskom razredu ili u grupi za proučavanje Biblije.
- Uporedite sopstvene borbe sa Jovovim. Uporedite i svoje reakcije prema Bogu u trenucima kad se suočavate sa teškoćama.
- Stupite u kontakt sa nekim bogobojaznim prijateljem kada se ne osećate dobro. Kažite mu šta vas muči i dopustite da vam vaš prijatelj pomogne. Ponekad je teško tražiti pomoć i ohrabrenje, ali ne dopustite da vas ponos i depresija spreče u tome!
- Napišite pesmu o očuvanju vere kada se loše stvari dešavaju i kada Bog izgleda daleko. Opevajte je u svom razredu ili u nekom naročitom trenutku tokom bogoslužnja.
- Napravite predstavu o Jovovom iskustvu koje ćete prikazati ili iz Jovove perspektive, ili iz perspektive jednog od njegovih prijatelja, ili anđela. Pozovite članove svog razreda da vam se pridruže i izvedite je za ostatak grupe.
- Čitajte naglas Božji odgovor na Jovova pitanja u 41. i 42. poglavlju Knjige o Jovu. Zapišite u svom dnevniku kakav je vaš utisak u vezi sa tim odgovorom.

POVEŽITE

O Jovu 19,25; Psalam 118,8; Isaija 30,15; Filibljanima 1.6.

Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 117, 118 orig.; *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 353.

Filip Jensi, *Gde je Bog kada boli?*

Alison Sosedo, *Dejton, Ohajo, SAD*

Pouka 9

Od 19. do 25. novembra 2016.



Nagoveštaji nade

»I On će mi biti spasenje, jer licemjer neće izaći preda Nj.«

(O Jovu 13,16)

Mnogi govore o nedostatku arheoloških dokaza kada je reč o priči o Jovu. Drugi tvrde da Bog koji je pun ljubavi nikad ne bi dopustio da postoji patnja, niti bi samo posmatrao kako se ljudi dave u zlu ovog sveta. Bez obzira na kontroverze koje priča o Jovu izaziva, neosporno je da priča o njemu nije obična priča. To je, prema rečima Alfreda Tenisona, »najveća poema kako drevne tako i moderne literature«.¹

U Knjizi o Jovu koristi se grčka reč *hupomone*²; značenje te reči možemo da doživimo kroz događaje iz Jovovog života. Postoji jedna izreka koja glasi otprilike ovako: »Sve će biti dobro na kraju. Ako nije dobro, onda nije kraj«.

To se odnosi na postojanost u nevolji. Takva postojanost je neophodna crta u vreme kada završni događaji velike borbe između Hrista i sotone eskaliraju oko nas. Sada nam je, više nego ikad, potrebna istrajnost, jer će naša najveća nada uskoro doći – naš Spasitelj, Isus Hristos.

I mi ćemo se, kao i Jov, suočavati sa iskušenjima koja izgledaju nesavladivo.

Politički i duhovni terorizam u ovom trenutku pretiljudskom opstanku. Razlika između dobra i zla u svim oblastima života jedva se može raspoznati. Ipak, mi ne treba da se obeshrabujemo. Britanski pastor Edvard Mot napisao je himnu »Moja nada se ne temelji ni na čemu manjem«: »Moja nada se ne temelji ni na čemu manjem od Isusove krvi i pravednosti; ne usuđujem se da verujem ni najslađoj obmani, već se u potpunosti oslanjam na Isusovo ime. Kada tama zaklanja Njegovo drago lice, ja počivam u Njegovoj postojanoj blagodati; u svakoj buri moje sidro je u sigurnom zaklonu«.³

I danas mi nastavljam da se borimo sa duhovima pakosti ispod neba (Efescima 6,12). I mi ćemo se, kao i Jov, suočavati sa iskušenjima koja izgledaju nesavladivo. Usred svojih ličnih oluja, slušaćemo šaputanja onih koji su samo »dosadni tješitelji« (O Jovu 16,2), i konačno ćemo shvatiti da se – čak i ako nas ubije – opet moramo uzdati u Boga, jer je jedino On naše spasenje (O Jovu 13,15.16). To je smisao hrišćanstva i to je predmet našeg proučavanja ove sedmice – naša nada u Gospoda, uprkos bolu, patnji, pa čak i smrti. Psalmista nas podseća da će oni koji se uzdaju u Gospoda biti osnaženi (Psalam 31,24). Kakvo lepo obećanje!

ODGOVORITE

1. Kako možemo naučiti da ostanemo smireni u vreme nevolje?
2. Kako naš molitveni život može biti postojan tokom teških vremena?

1. »Book of Job«, Wikipedia.org, accessed September 10, 2015, https://en.wikipedia.org/wiki/Book_of_Job.

2. *Strong's Concordance*, s.v. »hupomone«, Biblehub.com, accessed September 10, 2015, <http://biblehub.com/greek/5281.htm>.

3. »My hope is built on nothing less than Jesus' blood and righteousness; I dare not trust the sweetest frame, But wholly lean on Jesus' name. When darkness veils His lovely face, I rest on His unchanging grace; In every high and stormy gale, My anchor holds within the veil.«

Bog će se postarati za jagnje (1. Mojsijeva 22,8)

Dok su se približavali mestu određenom za prinošenje žrtvi sa naramkom drveta i bakljom, Isak je pitao Avrama gde je jagnje koje će prineti, na šta je on odgovorio: »Bog će se... postarati za jagnje Sebi na žrtvu« (1. Mojsijeva 22,7.8). Jagnje koje je trebalo da bude žrtvovano bilo je tip Hrista i Njegove smrti za istrebljenje greha. Jedino Bog je mogao da obezbedi takvu žrtvu. Izjava koju je Avram dao tom prilikom predstavlja osnovu na kojoj počiva naša nada u spasenje. Jedino Bog može da obezbedi rešenje za problem greha. Ta nada je rođena onog dana kada su Adam i Eva zgrešili. Bog je došao u vrt u smiraj dana i rekao zmiji: »I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između potomstva tvojega i potomstva njezina; ono će ti na glavi stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati« (1. Mojsijeva 3,15).

Taj lek za greh predstavljao je nadu koja se vekovima prenosila s generacije na generaciju. To se vidi iz Jovovog komentara: »I On će mi biti spasenje« (O Jovu 13,16). Jov je razumeo da se spasenje ne može zaraditi, da to nije nagrada za prihvatljiv način života, već nezasluzeni dar koji je Bog ponudio onima koji su spremni da ga prihvate. Pavle naglašava tu istinu crkvi u Efesu: »Jer ste blagodaću spasi kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij« (Efescima 2,8).

Pavle ističe koliko smo mi nezasluzni kad kaže da je Hristos umro za nas još dok smo bili bez sile, dok smo bili grešnici, dok smo bili neprijatelji Božji. Bog nas miri sa sobom smrću svoga Sina i spasava nas Njegovim životom (Rimljanima 5,6-10).

Oproštenje greha je blažena nada svih koji sebe predaju Isusu.

Avram je bio u pravu – Bog se postarao za Jagnje, i zahvaljujući tom Jagnjetu mi imamo nadu u večni život.

Tokom cele svoje službe Isus je ponavljao istinu koja leži u osnovi učenja o spasenju. Jovan 3,16, verovatno najpoznatiji tekst u Svetom pismu, naglašava da je spasenje grešnika Božja inicijativa i da ga jedino On može obezbediti. »Jer Bogu tako omilje svijet da

je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni«. Sam Bog je Pokretač. Mi smo samo nedostojni primaoci te nade.

Jagnje Božje (Jovan 1,29)

Svedočanstvo Jovana Krstitelja bilo je jasno. Kada se Isus vratio iz pustinje iskušenja, Jovan je pokazao prema Njemu i rekao: »Gle, Jagnje Božije koje uze na se grijehe svijeta« (Jovan 1,29). Božji dar se materijalizovao, a sa tim Darom dolazi oproštenje greha. Jov je bio i te kako svestan šta Božji plan zahteva. On je kazao svojim prijateljima koji su ga optuživali za greh: »Znam da ću biti prav« (O Jovu 13,18). Njegove reči izražavaju živu nadu koja mu je omogućila da ostane postojan dok je prolazio kroz nevolje.

Oproštenje greha je blažena nada svih koji sebe predaju Isusu. Apostol Jovan kaže: »Ako priznajemo grijehе svoje, vjеran je i pravedan da nam oprosti grijehе naše, i očisti nas od svake nepravde« (1. Jovanova 1,9). Kao Pokretač našeg spase-nja, Otac nam je dao svog Sina kao umilostivljenje za naše grehe. Kada priznajemo svoje grehe, mi imamo i nadu i sigurnost da su oni oprošteni. Osim toga, uvereni smo da će nas Jagnje držati i da nas niko neće oteti iz Njegove ruke. »Otac Moj koji Mi ih dade veći je od sviju; i niko ih ne može oteti iz ruke Oca Mojega« (Jovan 10,29).

»Ja isti vidjeću Ga« (O Jovu 19,25–27)

Jov je bio uveren da će na kraju biti opravdan, a njegova nada obuhvatala je sledeće: (1) Boga kao Pokretača spasenja, (2) Isusa kao Jagnje, i (3) oproštenje greha, jer je bio siguran da će biti oslobođen krivice. Osim toga, Jov je iščekivao trenutak kada će videti Boga (O Jovu 19,26). On se držao nade u vaskrsenje. U nekoliko navrata Isus je rekao apostolima da će biti ubijen, ali da će ustati treći dan. Njegovo vaskrsenje daje nam sigurnost u naše sopstveno. Jednom prilikom Isus je rekao da će svi koji veruju u Njega imati večni život, i dodao: »Ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan« (Jovan 6,40).

»Opet ću doći« (Jovan 14,3)

Nada u vaskrsenje povezana je sa nadom u Isusov drugi dolazak. Isus je uveravao apostole da On ide da bi im pripremio mesto na nebu. A pošto pripremi to mesto, vratiće se da ih uzme, kako kaže: »Da i vi budete gdje sam Ja« (Jovan 14,3). U 1. Korinćanima 15 i 1. Solunjanima 4, Pavle povezuje vaskrsenje sa Isusovim drugim dolaskom. Upravo u vezi sa tim događajem Jov je izrazio svoju nadu: »Žnam da je živ moj Iskupitelj, i... opet ću u tijelu svom vidjeti Boga« (O Jovu 19,25.26).

ODGOVORITE

1. Kako se osećate u vezi sa izgledima da primite dar večnog života iako znate da ne možete učiniti ništa da biste ga zaslužili?
2. Da li verujete da su vam gresi oprošteni? Zašto verujete u to, ili – zašto ne verujete?

Džordž E. Rajs, Grinkastl, Pensilvanija, SAD

»Nada i hrabrost su suština savršene službe Bogu. To su rodovi vere. Očajanje je grešno i nerazumno. Bog je voljan i spreman da svojim slugama još 'izobilnije' (Jevrejima 6,17) udeli snagu koja im je neophodna u kušanjima i nevoljama. Planovi neprijatelja Njegovog dela mogu izgledati dobro zamišljeni i utemeljeni, ali Bog je u stanju da obori i najjači od njih. On to čini na svoj način i u vreme koje sam odabere, kada vidi da je vera Njegovih slugu dovoljno okušana.

Za obeshrabrene ima leka – vera, molitva i rad. Vera i rad uliće sigurnost i pružiti zadovoljstvo koje će iz dana u dan rasti. Da li si u iskušenju da se prepustiš ne-

**»Vera je to što
duši omogućava
da spozna Božje
postojanje i Njegovu
prisutnost.«**

ugodnim predosećanjima ili krajnjoj malodušnosti? U najmračnijim danima, kada okolnosti izgledaju najnepovoljnije, nemoj se plašiti! Imaj veru u Boga. On zna tvoje potrebe. On ima svu moć. Njegova beskrajna ljubav i saučešće nikada se ne umaraju. Nemoj se bojati da će propustiti da ispunni svoje obećanje. On je večna istina. On nikada neće promeniti zavet koji je sklopio sa onima koji

Ga vole. On će svojim vernim slugama dati onu meru uspešnosti koju njihove potrebe zahtevaju. Apostol Pavle je posvedočio: 'I reče mi: Dosta ti je Moja blagodat; jer se Moja sila u slabosti pokazuje sasvijem... Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista, jer kad sam slab onda sam silan' (2. Korinćanima 12,9,10).«¹

»Vera je to što duši omogućava da spozna Božje postojanje i Njegovu prisutnost. I kad živimo imajući u vidu samo Njegovu slavu, mi sve više razaznajemo lepotu Njegovog karaktera. Naša duša biva duhovno osnažena jer udišemo atmosferu neba, i, pošto uviđamo da je Bog uz nas, ništa nas ne može pokolebati.«²

»Iz dubina obeshrabrenja i očajanja Jov se uzdigao do vrhunaca beskrajnog poverenja u milost i spasonosnu Božju silu. Pobednički je uzviknuo:

'Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u nj...

I On će mi biti spasenje...

Znam da je živ moj Iskupitelj...'³

ODGOVORITE

1. Kako da izbegnemo mišljenje da je »moli se i veruj« samo još jedan hrišćanski kliše?
2. Koliko ste spremni da se prepustite totalnoj veri – bez straha, bez brige, bez nerveze?

Tim Lejl, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 164 orig.

2. White, *Our High Calling*, p. 324.

3. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 163, 164 orig.

Knjiga o Jovu počinje opisom glavne ličnosti kao čoveka koji »bijaše dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se oda zla« (O Jovu 1,1). Jov je najverovatnije živio nakon Potopa (videti: O Jovu 22,15-17). On je bio svestan činjenice da je Bog ljubavi, koji je sve stvorio, u isto vreme i pravedni Sudija koji izriče kaznu za zlo. Jov je zaista ubeđen da će biti opravdan, jer se sigurno niko ko je kriv ne bi usudio da izađe pred Boga.

Jov je mnogo propatio. Uprkos optužbama i sumnjičenju njegovih prijatelja, nije postojao logičan razlog za preranu smrt njegovih voljenih, niti za propast i bolest koje su postale sastavni deo Jovovog života. Pa ipak, on se još uvek uzdao u Boga. Čak i kad su ga okružili ljudi sa negativnim stavovima, uključujući i njegovu ženu koja ga je savetovala da prokune Boga i umre (O Jovu 2,9), on se uzdao u Boga koji čuva svoj *berith*.* *Berith* je jevrejska reč za »zavet«. I upravo Božji zavet pomaže Jovu da se uzdigne iznad talasa nepremostivih iskušenja sa kojima se suočio. Usred sveg tog meteža, usred fizičke i psihološke traume koju je doživeo, Jov izjavljuje: »Da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj« (O Jovu 13,15). Upravo ta nada u Boga koji drži zavet omogućava nama hrišćanima da čvrsto stojimo u ovom haotičnom svetu u kojem ništa nije onako kako bi trebalo da bude.

Naša nada se ne oslanja ni na jedno smrtno biće.

Obećanje iz 1. Mojsijeve 3,15: »I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između potomstva tvogega i potomstva njezina; ono će ti na glavi stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati« dopušta Jovu da se uzda u svog Boga bez obzira na sve. Ono dopušta i Davidu da kaže: »Ako protiv mene vojska u oko stane, neće se uplašiti srce moje; ako se na me rat dignu, ja se ni onda neću bojati« (Psalam 27,3).

Naša nada se ne oslanja ni na jedno smrtno biće. Naša nada počiva na čvrstom temelju svemogućeg i sveznajućeg Boga koji uvek poštuje svoj zavet, čak i po cenu smrti svog jedinog Sina. U svetu uvek promenljivih vrednosti, u kojem mi kao da bez daha čekamo da nas pogodi sledeća katastrofa, naša nada uvek treba da se oslanja na Boga koji se ne menja.

ODGOVORITE

1. Kako možete razviti i osnažiti svoju veru da biste mogli, kao Jov, imati sigurnu nadu koju Bog pruža?
2. Kako možete ohrabriti nekoga ko se nalazi u teškoj situaciji? Kako možete toj osobi uliti nepokolebljivu nadu kakvu je Jov pronašao u Bogu?

Vendi C. Aleksander, San Susi, Kastris, Sveta Lucija

* *Strong's Concordance*, s.v. »berith,« Biblehub.com, accessed September 10, 2015, <http://biblehub.com/hebrew/1285.htm>.

Knjiga o Jovu ima dve naročito važne poruke: (1) da ljudi koji se uzdaju u Boga i Njegovu Reč nisu pošteđeni teškoća, i (2) da će sotona uvek pokušavati da nađe način da nas porazi. Ali uprkos nedaćama koje nas pogađaju, mi možemo imati veliku nadu. Jov nas uči kako to možemo postići. Bilo bi dobro za nas da oponašamo njegov primer. U nastavku se nalazi nekoliko predloga kako da to ostvarimo.

Uvek imajmo na umu da su Božje misli i Njegovi metodi uzvišeniji od naših (Isaija 55,8.9). Kada na Božje misli gledamo očima Svetog Duha, onda uviđamo da je naš

Naš nebeski Otac zna šta je najbolje i On nas nikad ne ostavlja da se sami borimo sa životnim neizvesnostima.

nebeski Otac prava slika pouzdanosti. On je dosledan kada je reč o Njegovim obećanjima, Njegovom staranju, zaštiti i spasenju. »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni« (Jovan 3,16). On je to obećanje prvi put dao u 1. Mojsijevoj 3,15, a u Jovanu 3,16 čitamo o njegovom ostvarenju.

Moramo uvideti da, uprkos svim optužbama protiv Njega, Božja milost nikad ne prestaje (Plač Jeremijin 3,21.22). On je spreman da svojom ljubavlju obaspe svakoga ko Mu se obrati za spasenje. U nastavku se nalaze neki predlozi kako da ostanemo u Njemu.

Ne zaboravimo prošlost. Kada se osvrnemo na ono što je Bog činio u prošlosti, uviđamo da se Njegova obećanja ispunjavaju, da se Njegova proročanstva ostvaruju. Preko Danila, Bog nam pokazuje kada će se Njegovo carstvo uspostaviti. Rekao je da će nam dati svog Sina da umre za naše grehe i učinio je to.

Gledajmo u budućnost. S obzirom da se nešto od onoga što je prorečeno već dogodilo, možemo imati vere da će se i ostalo takođe ispuniti. Na osnovu tih primera uviđamo da se uvek možemo osloniti na Božja proročanstva i obećanja, da već sada možemo imati veliku nadu.

Budimo dosledni. Jov nije bio pravedan zato što je govorio: »Gospode, Gospode!« On je bio pravedan zato što je imao veru u Boga i pored velikog zla koje ga je snašlo, jer je razumeo da Bog vlada uprkos svemu što mu se dogodilo, i da se ništa ne dešava a da Bog to ne zna. Naš nebeski Otac zna šta je najbolje i On nas nikad ne ostavlja da se sami borimo sa životnim neizvesnostima (videti: Matej 28,20).

ODGOVORITE

1. Na koji način vam je Bog lično dokazao da vas voli?
2. Zašto je neophodno da hrišćani »žive u velikoj nadi«?

Liroj Dejvid, Vižu Fort, Sveta Lucija

Uzbuđeno sam sedela na prvom sastanku sa svojim novim šefom, Krisom Blejkom, urednikom časopisa *Insajt* (Uvid) namenjenog adventističkoj omladini. Tek što sam završila školu, jedva sam čekala da počnem da učim o izdavaštvu – ali Kris je prvo imao jednu važnu poruku za mene.

»Hrišćanski članci razlikuju se od sekularnih u jednoj ključnoj stavci, a to je nada. Oni pružaju nadu«, objasnio mi je. »Ta istina mora da upravlja našim izborom i uređivanjem svega što ulazi u ovaj časopis.«

Tokom godina koje sam provela radeći za taj časopis, dotakli smo se mnogih problematičnih tema kao što su: silovanje, kancer, homoseksualnost, razvod, zlostavljanje, zavisnost i smrt. Međutim, svaki članak koji smo objavili bavio se određenom temom iz perspektive nade, i ja sam ubrzo shvatila koliko je to neopodno. Zaista, zahvaljujući Bogu dolazi do isceljenja. Oproštenje je moguće. Kraj ovdje na ovoj planeti nije kraj. Mi prebivamo na bojnopolju na kom se odvija bitka između dobra i zla, Boga i sotone, i žrtve su neizbežne. Doživljavamo iskušenja, gubitke i bol. Međutim, možemo se držati nade da će u budućnosti postojati nova zemlja na kojoj će sve biti onako kako treba.

**Zaista, zahvaljujući
Bogu, dolazi
do isceljenja.
Oproštenje je
moguće.**

K. S. Luis je pisao: »Nada je jedna od teoloških vrlina. To znači da neprekidno gledanje unapred u večni svet nije (kao što neki danas misle) vid bežanja od stvarnosti ili puštanje mašti na volju, već nešto što se od jednog hrišćanina očekuje. To ne znači da sadašnji svet treba da ostavimo takvim kakav jeste. Ako pratite istoriju, otkrićete da su hrišćani koji su najviše učinili za ovaj svet bili upravo oni koji su najviše mislili o onom budućem.«*

Nedavno smo se moja sestra i ja odvažile da pregledamo stvari naše majke koja je preminula pre dve godine. Našle smo kutije sa razglednicama i pismima od dragih prijateljica – posvećenih hrišćanki. Njena prijateljica Luis pisala je neposredno nakon dana majki pominjući svog sina, Toma, koji je iznenada umro od aneurizme. Poverila joj se: »Nedostaje mi Tom. On mi je često slao cveće za dan majki. Bio je dobar sin. Ali Bog je dobar. Kada se rastužim, Bog me izbavlja. Samo zatražim pomoć i osetim Njegovu blizinu, na čemu sam veoma zahvalna.«

Druga prijateljica, Elis, završila je svoje pismo sledećim rečima: »Kalvin (njen pokojni muž) mi toliko nedostaje, ali ipak moram da dodam da je Bog dobar. Biće to takva sreća kada Isus bude ponovo došao i naši mili i dragi budu ponovo zdravi.«

To je nada. Nada bez koje se ne može.

ODGOVORITE

1. Koju vrstu nade vam nude sekularni mediji?
2. Kako možemo pružiti nadu ljudima iz našeg okruženja koji su obeshabreni?

Lori Pekam, Šarpsburg, Merilend, SA

* C. S. Lewis, *Mere Christianity* (San Francisco, Calif.: HarperSanFrancisco Publisher, 2001), pp. 134, 135.

ZAKLJUČAK

Stari Grci su imali jednu priču kojom su objašnjavali sve patnje i nevolje na ovom svetu. Prema njihovoj mitologiji, za to je kriva prva žena koja je živela na zemlji. Njeno ime bilo je Pandora (a ne Eva) i ona je otvorila kutiju (ili posudu) iz koje su se sva zla i nesreće rasule po čitavoj planeti. Samo jedno je ostalo na dnu kutije – nada. Nada je jedino što je moglo pomoći čovečanstvu da preživi. Grci su u jednoj me bili u pravu – u našem palom svetu, nevolje su se veoma umnožile i mi bismo bili očajni kad ne bismo imali neki razlog da verujemo da će jednog dana biti bolje. Biblija nam pruža najčvršću osnovu za nadu u teškim trenucima, a naš prijatelj Jov je čovek koji je živio u skladu sa njom.

RAZMOTRITE

- Prepišite stihove koji su navedeni u odseku »Logos« (1. Mojsijeva 22,8; O Jovu 19,25-27; Jovan 14,1-3; 1. Jovanova 1,9) i navedite sopstvena razmišljanja o tome na koji način nam svaki od njih pruža nadu.
- Snimate intervju sa prolaznicima na ulici od kojih ćete tražiti da vam definišu »nadu«. Prikazite ga u svom razredu, u crkvi, ili u grupi za proučavanje Biblije.
- Molite se za progonjene hrišćane – vašu braću i sestre u različitim delovima sveta koji pate zato što veruju u Isusa i kojima su očajnički potrebni nada, ohrabrenje i izbavljenje.
- Napravite sliku koja dočarava plod nade – mir.
- Razmišljajte o tekstu Plač Jeremijin 3,21-33, i napišite pesmu o tome kakve razloge za nadu može imati jedan očajnik.
- Pevajte himne koje u vama lično podupiru nadu.
- Podelite svoj razred u male grupe i neka svaka od njih sastavi akronim od reči POVERENJE, tako da svako slovo te reči bude početak druge reči ili izraza koji se odnosi na poverenje.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, 16. poglavlje, »Biblijske biografije«, str.154–156 orig.
Edwin R. Theile and Margaret White Theile, *Job and the Devil* (Pacific Press®, 2014), Kindle edition.

Sonja Henergart, Čehalis, Vašington, SAD

Pouka 10

Od 26 novembra do 2 decembra 2016.



Elijujev gnev

*»Koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi Moji
viši od vaših puteva, i misli Moje od vaših misli.«*

(Jeremija 29,7)

Mislim da su tinejdžerske godine bile najbolji period mog života. Roditelji su mi dopuštali da donosim neke važne odluke kao što su izbor profesije, izlasci na sastanke i trošenje novca. Ali sećam se i trenutaka kada sam postupala potpuno nepromišljeno. Rekla bih nešto potpuno pogrešno, a u drugim prilikama ne bih rekla ništa iako sam znala da je trebalo.

Reči ne donose samo radost i nadu.

Šrećom, ima i trenutaka kad mladi mogu nečemu da nauče ljude starije od sebe. Jednog dana u julu mesecu 2015, slušala sam jednu devojkicu koja je držala govor u mom gradu. Svojom revnošću, ona je uveliko nadmašivala mnoge ljude svojih godina. Govorila je protiv činjenice da se u zemlji u kojoj je rođena i odrasla, mnogim devojkicama ne dopušta da steknu obrazovanje. To se nekim ljudima nije dopalo, i kao posledica toga, neko joj je pucao u glavu. Međutim, Malala Jusafzai je preživela tu povredu i uskoro postala najmlađi dobitnik Nobelove nagrade.

Malala kaže da ne želi da se o njoj govori kao o devojkici koju su ranili talibani, već da je se ljudi sećaju kao devojkice koja se zalagala za obrazovanje. »Jedno dete, jedan učitelj, jedna knjiga i jedna olovka mogu da promene svet.«^{*}

Da, reči su moćno oruđe. Da Malala nije zauzela tako hrabar stav, mnoge druge lepe stvari ne bi se dogodile, kao što je osnivanje fondova od strane određenih grupa i pojedinaca kako bi roditelji i njihova deca bili u mogućnosti da steknu obrazovanje.

Zaista, reči imaju veliki uticaj. »Zlatne jabuke u srebrnijem sudovima jesu zgodne riječi« (Priče Solomonove 25,11). »Jezik je mudrijeh lijek« (Priče Solomonove 12,18). Reči ne donose samo radost i nadu. One isto tako mogu naneti bol i baciti u očajanje. Već smo videli kako su, u priči o Jovu, njegovi prijatelji pokušali da pronađu reči za koje su mislili da je prikladno da ih kažu – reči kao što su: »Ko je prav poginuo?« (O Jovu 4,7).

Činjenica da su Jovovi prijatelji došli da ga ukore izazvala je dodatnu napetost u celoj toj situaciji, budući da mi znamo priču koja stoji iza njegove bolesti – priču o sotoninim spletkama protiv Boga i Jova. Znamo da je Jov u stvari bio nevin. Njegovi »prijatelji« navode nas da se zapitamo zašto ljudi žele da se mešaju u tuđ život.

Pouka za ovu sedmicu bavi se jednim čovekom koji je bio mnogo mlađi od Jovovih prijatelja, čovekom čije reči su ostavile jak utisak.

Upoznajte Eliju!

Tanja Kisakova, Denver, Kolorado, SAD

* Malala Yousafzai, *I Am Malala* (New York: Little, Brown and Company, 2015), accessed October 6, 2015, <http://tribune.com.pk/story/576089/one-child-one-teacher-one-book-and-one-pen-can-change-the-world/>.

27. novembar 2016.

DVOJICA LJUDI KOJA SU OSTAVILA UTISAK

DOKAZ (O Jovu 33, 13. 14; 34, 10; 35, 6-8; 36, 7; 37, 23. 24)

Ne

Jednog dana u Denveru, u državi Kolorado, jedna žena je našla kovertu u kojoj se nalazila sledeća poruka: »Ako ovo čitaš, onda je danas tvoj srećan dan. Molimo te da uzmeš 40 dolara i učiniš nešto lepo za nekog drugog.« U koverti se nalazilo još i pet novčanica od po 20 dolara – ukupno 100 dolara. Žena je kupila ručak za sebe, a ostatak novca je predala kasirki da bi i ona, zauzvrat, mogla da plati ručak još nekim ljudima.¹

Neki neznanci su zaista prilično fini. Oni jednostavno žele nekome da ulepšaju dan. I nadaju se da će njihovo dobro delo nadahnuti druge da učine još neko nešto lepo.

Kada sam pitala ljude u svojoj crkvi da li poznaju čoveka po imenu Elijuij, svi su me gledali iznenađeno. Niko od njih nikad ranije nije čuo to ime. Za njih je to bio neki neznamac, a svakako ne neznac koji deli novac ne tražeći ništa zauzvrat. On je bio mnogo mlađi od Jova i njegovih prijatelja, i voleo je da govori. Njegov govor obuhvata šest poglavlja Knjige o Jovu.

On je zaista bio vrlo zanimljiv neznac koji je ostavio jak utisak.

Biblija pominje Elijuja u Knjizi o Jovu, u 32, 33, 34, 35, 36. i 37. poglavlju, ali ne daje puno informacija o njemu. »On se ne pominje nigde ranije u knjizi, a ni posle svog govora. Međutim, o njegovom poreklu dato je više podataka nego o bilo kojoj drugoj ličnosti koja se pominje u knjizi. Elijuij je uobičajeno jevrejsko ime koje znači 'On je (moj) Bog'«. ²

Da li ste se ikad pitali ko je napisao Knjigu o Jovu? Mnogi današnji naučnici veruju da je njen autor Mojsije. On je »proveo 40 godina u Midiji, što mu daje dovoljnu pozadinu za jak arapski uticaj koji je očigledan u čitavoj knjizi. Mojsijevo egipatsko poreklo takođe objašnjava aluzije na egipatski način života i običaje koji se pojavljuju u knjizi. Slika Boga kao Stvoritelja i Svedržitelja dobro se uklapa u izveštaj o stvaranju koji je izložen u još jednoj knjizi koju je pisao Mojsije.« ³

Elijuj je voleo da govori. Njegov govor obuhvata šest poglavlja Knjige o Jovu. Njegovo ime na jevrejskom znači »On je (moj) Bog« ili »Moj Bog je On«. ⁴ On je zaista veoma interesantan neznac čija je priča izvršila uticaj na mnoge ljude.

ODGOVORITE

1. Ko je uticao na vaš život na pozitivan način?
2. Kako možete na bezbedan način da budete neznac koji ne očekujući nagradu pomaže drugim ljudima?

Dženi Montano, , Kolorado, SAD

1. Kelly Sommariva, »Mysterious Envelope of Cash Asks Finder to 'Pay it Forward'« 9news.com, accessed October 5, 2015, <http://www.9news.com/story/life/2015/07/22/pay-forward-envelope-cash-denver/30532375/>.
2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 3, p. 583.

Mnogi koji čitaju Knjigu o Jovu nadaju se da će u njoj naći odgovor na problem ljudske patnje, ili makar da će saznati zašto se loše stvari dešavaju dobrim ljudima. Međutim, kad počnu da je proučavaju, shvataju da je ona većim delom nerazumljiva. Možda razlog za to delimično leži u činjenici što Knjiga o Jovu zapravo i ne govori o tome zašto ljudi pate, već o tome ko je Bog i kako da Mu se približimo.

Ko je zgrešio? (O Jovu, 35-37; Jovan 9,2,3)

Ako i postoji rešenje zagonetke koju Knjiga o Jovu predstavlja, onda se ono sastoji u sledećem – jedan dobar čovek je »kažnjen« od strane sila koje ne razume. U Jovanu 9,2 učenici postavljaju Isusu prilično nepristojno pitanje o jednom slepom čoveku: »Ravi, ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep?«

Ljudski argumenti blede pred realnošću Beskonačnoga.

Isusov odgovor nas prebacuje u duhovnu realnost velike borbe i ovozemaljsku realnost greha. On ruši logiku takozvane mudrosne literature iz prošlosti i još jedanput daje Knjizi o Jovu značenje koje ona treba da ima kao rasprava o Bogu i o tome zašto Mu služimo. Isus ovako odgovara na pomenuto pitanje: »Ni on sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Božija na njemu« (Jovan 9,3).

Priča izneta ukratko (O Jovu 1,6-12; 40,8)

Na početku Knjige o Jovu sam Bog proglašava Jova pravednim iako dopušta sotoni da ga muči (O Jovu 1,6-12). Na kraju knjige Bog optužuje Jova da pokušava da Ga okrivi kako bi opravdao sebe (O Jovu 40,8). Potom, On nagrađuje Jova i izražava gnev prema trojici Jovovih prijatelja koji su ga pogrešno razumeli i nepravedno mu sudili. To je osuda mudrosne literature koja je bila suviše pojednostavljena i jednodimenzionalna. Ona je vodila direktno ka teološkom ekvivalentu lečenja bolesti puštanjem krvi. Osim toga, ona nije uspevala da shvati Boga i istančanost Njegovog providenja.

Ljutiti mladi čovek? (O Jovu 31,1-37,24)

Teško možemo razumeti Knjigu o Jovu ako ne shvatimo na pravi način Elijujevu ulogu u dijalozima. Od samog početka upoznati smo sa tim da je Jov bio pravedan i da ga je Bog stavio na probu dajući ga u ruke njegovom optužitelju. Tu nema nikakvih tajni koje čitalac treba da odgonetne.

Potom Jov i njegova tri prijatelja raspravljaju o njegovoj situaciji. To je bilo tipično za usmenu tradiciju pre pojave pisma. Koristeći jednodimenzionalnu logiku, oni pokušavaju da nađu rešenje da bi odbranili Boga i olako optužili Jova.

Jov ima svoj integritet, ali ne i dovoljno znanja o Bogu da bi u potpunosti razumeo šta se dešava. A Bog ne odgovara. To bi bilo ponižavajuće. Umesto toga, imamo dramsku formu *Deus ex machina* koja se u drevnim predstavama koristila kako

bi zadivila publiku Božjom silom. U ovom slučaju, to je Elijaj koji zapravo govori u Božje ime.

Elijaj nije spadao u mudrace po godinama, te je njegov kredibilitet počivao na tvrdnji da oseća božanski žar da govori o Bogu. On ispravno zapaža da bi ga Bog odmah uzeo ukoliko bi rekao nešto pogrešno. Ali umesto toga, Bog kasnije ukorava trojicu starijih ljudi i ponavlja Elijajevu optužbu da Jov pokušava da opravda sebe i proglasi Boga krivim.

Prava mudrost (O Jovu 36,17.18)

Ironično je što Elijaj kaže da će on naučiti Jova mudrosti. Ta mudrost ogleda se u prepoznavanju načina na koji Bog seže ka čoveku. On pominje vizije i snove (setite se Joila). On pominje bol i neslogu, uzroke i posledice u našem životu koji nas nas navode da se okrenemo ka Spasitelju. On razmišlja o posredničkoj ulozi našeg Gospoda, koji čak i sada – prema Pavlu – posreduje za nas na nebu. Konačno, on se obraća nebu i dolazećoj oluji koji su Božji znak u delima Njegovog stvaranja.

Završne reči koje Elijaj upućuje Jovu zapisane su u 36. poglavlju, 17. i 18. stihu: »Ali si zaslužio sud bezbožnički; i sud i pravda snađe te. Doista, gnjev je na tebi; gledaj da te ne odbaci u karanju, te te veliki otkup neće izbaviti«.

»Koji za mnom ide« (O Jovu 37)

Ako ste skloni da dovodite u pitanje ulogu Elijaja kao Božjeg glasnogovornika, onda ponovo pročitajte 37. poglavlje. To poglavlje predstavlja prelaz sa Elijajevih teoloških tvrdnji ka teofaniji – bogojavljanju – kada sam Bog progovara o delima svog stvaranja. Tek tako, Elijaj počinje hvalospev Bogu i oluji i najavljuje Boga maloj grupi učesnika u debati. Kao i uvek, ljudski argumenti blede pred realnošću Beskonačnoga. Strah Gospodnji zaista je početak prave mudrosti, a poznanje Boga njen konačni cilj.

ODGOVORITE

1. Zašto je Jovu bilo tako teško da razume Boga?
2. Zašto je Elijaj toliko čekao pre nego što je progovorio?
3. Da li je na kraju Knjige o Jovu sve bilo isto kao pre kušanja? Objasnite svoj odgovor.
4. Da li je u redu što želimo da znamo više o Bogu? Objasnite svoj odgovor.

Linkoln E. Stid, Hagerstaun, Merilend, SAD

»Sotona, začetnik greha i svih njegovih posledica, navodio je ljude da smatraju da bolest i smrt dolaze od Boga, kao kazna proizvoljno nametnuta zbog greha. Zato je čovek na koga je naišla neka velika nevolja ili nesreća nosio i dodatni teret, jer je bio smatran velikim grešnikom...

Bog je dao jednu pouku sa namerom da to spreči. Jovova istorija pokazala je da patnje dolaze od sotone, a Bog ih preinačava da bi ostvario ciljeve milosti. Međutim, Izrailj nije razumeo pouku. Istu grešku zbog koje je Bog karao Jovove prijatelje, Jevreji su ponavljali u svom odbacivanju Hrista.«¹

»U ranoj istoriji sveta zabeležen je izveštaj o životu čoveka oko koga se sotona usudio da se upusti u ovu borbu. Onaj koji ispituje srca dao je svedočanstvo o Jovu, patrijarhu iz Uza: 'Nema onakvoga čovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji

**»Osporiti sotonine
tvrdnje, to je
Hristovo delo i delo
svih onih koji nose
Njegovo ime.««**

Boga i uklanja se oda zla'. Protiv ovog čoveka sotona je izneo podrugljivu optužbu: 'Eda li se uzalud Jov boji Boga?... Gospod je rekao sotoni: 'Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne diži ruke svoje'. Dobivši ovu dozvolu, sotona je odneo sve što je Jov imao – stada i krda, sluge i sluškinje, sinove i kćeri; 'i udari Jova zlijem prištem od pete do teme-na' (O Jovu 1,8-12; 2,5-7). Još jedna kap gorčine bila je dodata njegovoj čaši. Njegovi prijatelji, smatrajući

da je nevolja samo kazna za greh, napadali su njegovu izranavljenu i natovarenu dušu svojim optužbama da je činio zlo.«²

Međutim, Jov nije optuživao Boga. On nije zahtevao svoja prava nakon čitavog života verne službe. Jov je razumeo, kao što moramo i mi, da je nesebičnost »načelo Božjeg carstva, načelo koje sotona mrzi; on poriče i samo njegovo postojanje. Od početka velike borbe nastojao je da dokaže da su načela po kojima Bog postupa sebična, i na isti način ponaša se i prema svima onima koji služe Bogu. Osporiti sotonine tvrdnje, to je Hristovo delo i delo svih onih koji nose Njegovo ime.«³

ODGOVORITE

1. Ako je Elijujevo shvatanje porekla patnje ispravno, šta bi to podrazumevalo kada je reč o Isusu i Njegovoj ulozi kao sluge koji pati?
2. Šta mislite zašto je priča o Jovu jedna od prvih priča koje je Mojsije zabeležio?
3. Dok iščekujemo ostvarenje Božjih obećanja o nebu i večnosti, kako možemo biti sigurni da ne služimo Bogu samo radi lične dobiti?

Džesika L. Kolman, Hagerstaun, Merilend, SAD

1. Čeznja vekova, str. 471 orig.

2. Vaspitanje, str. 155 orig.

3. Isto, str. 154 orig.

Dve pouke možemo naučiti od Elijuja.

Pažljivo slušajte pre nego što odgovorite, čak i ako se ne slažete sa osobom koja govori. Neki ljudi govore pre nego što je to što imaju da kažu uopšte potrebno. Drugi su suviše stidljivi da bi rekli ono što bi trebalo da kažu. A opet, neki govore uopšte ne obračunajući pažnju na reakciju onoga ko ih sluša. Elijaj je počeo da govori tek kad su ostali rekli sve što su imali. On nije bio stidljiv, i njegove reči ostavile su jak utisak. To da je on imao obzira prema Jovu očigledno je iz teksta O Jovu 36,2: »Potrpi me malo, i pokazaću ti, jer još ima što bih govorio za Boga«.

Jednom sam radila sa čovekom koji mi je rekao: »Heder, kada sam shvatio kakvu mi prednost pruža moja sposobnost slušanja, to je postalo moj prioritet. Obračam pažnju i na reakcije ljudi. Trudim se da razumem kakvo rasuđivanje stoji iza onoga što mi govore. Želim da ljudi uvide da ih ja zaista slušam i da sam zainteresovan za njih. Ljudi prave tri ozbiljne greške kada govore. Prvo, govore pre nego što je to što govore potrebno. Drugo, suviše su stidljivi da bi rekli ono što treba da se kaže. I treće, govore ne obračunajući pažnju na reakcije onoga ko ih sluša.«

Usredsredite se više na Boga. Čitajući Knjigu o Jovu zapažamo da su mu njegovi prijatelji govorili da je sve to njegova greška, da bi zato trebalo da preispita svoje srce kako bi shvatio u čemu je pogrešio.

Kada pogrešimo ili se nalazimo u teškoj situaciji, poslednje što želimo da čujemo je grdnja. To nas samo još više povređuje. Elijaj je, međutim, odlučio da se usredsredi na Boga. »Daleko je od Boga zloća i nepravda... Doista Bog ne radi zlo i Svemogući ne izvrće pravdu« (O Jovu 34,10.12).

»Ne odvraća od pravednika očiju svojih, nego još s carevima na prijesto posađuje ih navijek« (O Jovu 36,7).

Naš Bog je pun ljubavi. »Gle, Bog je velik, i ne možemo Ga poznati, broj godina Njegovijeh ne može se dokučiti« (O Jovu 36,26).

Da, mi ćemo grešiti. Drugi će nas povređivati i nesreće će se događati. Šta onda da radimo? Usredsredimo se na Boga!

ODGOVORITE

1. Na koji način je sposobnost slušanja povezana sa sposobnošću da utičemo na druge ljude?
2. Zbog čega je usredsređivanje na Boga od ključne važnosti za vaš svakodnevni život i međuljudske odnose?

Elijuj mi se nikad nije sviđao. On je uobražen i ima dugačak jezik. Ali ono što mi najviše smeta je to što, za razliku od trojice Jovovih prijatelja, kojima je na kraju knjige pokazano gde im je mesto, sa Elijujem se to nije dogodilo. Božji gnev prema Jovovim prijateljima izazvalo je naročito to što nisu govorili istinu o Bogu kao Jov. Zato sam se uvek pitao šta je to po čemu su se, u Božjim očima, ta tri govora Jovovih prijatelja razlikovala od Elijujevog govora. Da li je Elijuj na neki način govorio istinu o Bogu?

U svom razumevanju uzroka Jovove nesreće, trojica prijatelja i Elijuj ne razlikuju se baš toliko. Njegovi prijatelji izjavljuju: »To je dio čovjeku bezbožnom od Boga« (O Jovu 27,13). Elijuj tvrdi da Bog »po djelu plaća čovjeku i daje svakome da nađe prema putu svojemu« (O Jovu 34,11). I jedna i druga tvrdnja podrazumevaju da je Jov kriv i da je zaslužio kaznu.

Bogu je više stalo do našeg odnosa sa Njim nego do naše teologije.

Prijatelji ističu da Bog »zadaje rane, i zavija; On udara, i ruke Njegove iscjeljuju« (O Jovu 5,18). Elijuj slično tome kaže da Bog čoveka »kara... bolovima na postelji njegovoj, i sve kosti njegove teškom bolešću« (O Jovu 33,19). I jedna i druga izjava podrazumevaju da je Bog izvor loših stvari koje se dešavaju Njegovom narodu.

U njihovim stavovima prema patnji, između trojice prijatelja i Elijuja opet ima sličnosti. Trojica prijatelja pridikuju Jovu, obasipajući ga optužbama zbog njegovih navodnih moralnih propusta (O Jovu 11,6.14; 15,4.6; 22,49), isto kao i Elijuj (O Jovu 36,17.19). U oba slučaja podrazumeva se da Jov treba da proguta svoj ponos, moli za oproštaj i prihvati svoju sudbinu ne postavljajući pitanja.

U čemu je onda razlika između optužbi trojice Jovovih prijatelja i Elijuevih, razlika koja je navela Boga da njih trojicu ukori, a da ne kaže ništa protiv Elijuja? Da li je moguće da i nema razlike u onome što je rečeno, već da odgovor leži u tome zašto je nešto rečeno? Dok su Jovovi prijatelji bili isprovocirani njegovim neslaganjem sa njihovim shvatanjima (O Jovu 11,3; 20,1.2), obratite pažnju šta je razgnevalo Elijuja: »Razgnjevi se što ne nađoše odgovora i opet osuđivahu Jova« (O Jovu 32,3). Smatrao je da se Jov »sam građaše da je pravedniji od Boga« (O Jovu 32,2).

Možda nam Elijujeva priča govori u stvari da je Bogu više stalo do našeg odnosa sa Njim nego do naše teologije, i da On ponekad možda i prelazi preko grešaka onoga ko gnevnom govori u odbranu svog Boga.

ODGOVORITE

Setite se drugih biblijskih primera ljudi koji su, uprkos svojoj pogrešnoj teologiji i grešnom ponašanju, doživeli Božju milost zahvaljujući svojoj odanosti Njemu?

PRAVA MUDROST NE ZAVISI OD STAROSTI NEGO OD BOGA

ISTRAŽIVANJE (O Jovu 32,6-9; 34,10.12)

ZAKLJUČAK

U prostoriji punoj različitih ljudi – različitih po godinama, kulturi, životnom iskustvu – ko poseduje najveću mudrost? Da li oni koji su najduže živeli? Oni koji su najviše propatili? Ili oni koji svoju mudrost dobijaju iz izvora nebeskog znanja? Nečija starost ne određuje uvek njegovo/njeno znanje i mudrost. Elijujeva mladost nije ga sprečila da traži odgovore od Boga. On je, i pored svoje mladosti, naučio Jova i njegove sumnjičave prijatelje nečemu važnom: Usredsredite se na Boga (O Jovu 32,6-9) da biste stekli pravu mudrost.

RAZMOTRITE

- Otpevajte neku pesmu u crkvi i govorite o Božjim tajnama (O Jovu 36,22-26) i Njegovoj mudrosti iz sopstvene perspektive.
- Posetite dečije odeljenje subotne škole. Govorite deci o onome što ste naučili od Elijuja i Jova, i pitajte ih šta ona znaju o našem Bogu punom ljubavi. Saznajte nešto o poverenju u Boga iz dečije perspektive.
- Otidite u neki park sa prijateljima i divite se čudima prirode koja je Bog stvorio za nas. Priroda nam omogućava da okusimo Božju mudrost.
- Napravite popodnevni program za mlade i njihove učitelje u kojem ćete raspravljati o Božjoj mudrosti. Čitajte tekst O Jovu 36–37 i Priče Solomonove 2,1-22. Odakle potiče prava mudrost? I šta mi moramo učiniti da bi nas smatrali »mudrima«?
- Napravite listu koja poredi Božju »pravu mudrost« i ljudsko viđenje ovozemaljske »mudrosti«. Kako možemo promeniti svoj ugao posmatranja da bismo se uverili da je Božja mudrost nešto što pod hitno moramo tražiti? Čitajte priču o Solomunu iz 1. O carevima 4,29-34.
- U svojoj crkvi ili na radnom mestu anketirajte ljude i tražite im da vam daju svoju definiciju mudrosti. Postavite im pitanje: »Čime se odlikuje mudra osoba?« A zatim, uporedite to sa Elijujevim primerima mudrosti koja se može videti u sve-mogućem Bogu.

POVEŽITE

O Jovu 37,14-24.

Elen G. Vajt, *Poruka mladima*, 19. poglavlje, »Karakter jača kroz borbu«, str. 78-80 orig.

Pouka 11

Od 3. do 9. decembra 2015.



Iz vihora

»Gdje si ti bio kad Ja osnivah Zemlju? Kaži, ako si razuman.«

(O Jovu 38,4)

Pažnju nam svakodnevno privlače vesti koje čitamo u novinama o ljudima koji su iz različitih razloga izgubili sve – u ratu, u prirodnim nepogodama, zato što su imali neki peh, ili zbog onoga što bi filozofi nazvali »sledom nesrećnih okolnosti«.¹

Loše stvari dešavaju se čak i poznatim ličnostima. Američki trač-časopis *The National Enquirer* ima redovnu kolumnu pod nazivom »Gde su oni sada?« Ta kolumna bavi se onim što se dešava bogatima i slavnima. Češće nego što mislimo ispostavi se da su ti ljudi izgubili sve. Uzmite za primer američkog biznismena Džejmsa Altačera. On je 1998. godine osnovao investicionu kompaniju sa 15 miliona dolara. Dve godine kasnije izgubio je sve. Tokom narednih deset godina osnovao je još 20 kompanija od kojih je 17 propalo. Ta iskustva su ga navela da napiše bestseller *Choose Yourself (Izaberi sebe)*². U toj knjizi on do najsitnijih detalja opisuje trenutak kad je shvatio da je zaista sve izgubio.

»Hteo sam da umrem«, piše Altačer. »Berza je pala. Internet je pao. Niko mi nije uzvraćao pozive. Nisam imao nijednog prijatelja. Mislio sam da ću ili dobiti srčani napad ili izvršiti samoubistvo.« Međutim, prava poruka Altačerove knjige jeste da je zaista moguće preživeti iskustvo gubitka. Da, to jeste bolno. Da, teško je ne izgubiti nadu. I da, pitaćete se zašto ste se uopšte trudili. Ali za Altačera, život je i dalje prilično dobar. On je zahvalan što je deo univerzuma i srećan je što je živ. Naučio je da ceni ono što ima i smatra sebe srećnim čovekom.

Isus je rekao: »Koji hođe da sačuva dušu svoju, izgubiće je; a koji je izgubi, oživljeće je« (Luka 17,33). Jov je izgubio sve – svoje zdravlje, porodicu, ovozemaljske posede. Ali, i pored svega, on se držao Boga. Čeznuo je da razume postojanu silu Njegove ljubavi. Božja ljubav postala je očigledna u smrti Njegovog Sina. Isus je umro na krstu da bismo svi mi mogli imati večni život. A to je, dragi prijatelji, zaista dobra vest, prava udarna vest. Time što je izgubio svoj život na krstu, Isus je zadobio večni život za sve nas.

ODGOVORITE

1. Šta biste radije imali – sve ili ništa? Zašto?
2. Ako biste sve izgubili, kojih pet stvari bi vam najviše nedostajalo? Šta vam tih pet stvari govore o vašim životnim vrednostima?

Dženi Voler, Somerset, Engleska

¹ The Argument from Particular Horrendous Evils, accessed September 22, 2015, andrewmbailey.com/pvi/Particular_Horrendous_Evils.pdf.

² James Altucher, *Choose Yourself*. (Createspace Independent Publishing Platform, 2013).

ŽIV JE MOJ ISKUPITELJ – TEODICEJA I TRAGANJE ZA SMISLOM

LOGOS (1. Mojsijeva 2,16.17; Psalm 23,4; O Jovu 19,25-27; Rimljanima 8,28; 1. Korinćanima 13,12.)

Teodiceja je grana teologije koja se usredsređuje na odbranu Božje dobrote i pravde u suočavanju sa zlom. U svojoj knjizi *Patnja i traganje za smislom (Suffering and the Search for Meaning)*¹, profesor sa univerziteta Loma Linda, Ričard Rajs, definiše sedam različitih teodiceja, ili načina na koje ljudi pokušavaju da pronađu smisao u patnji.

1. Teodiceja savršenog plana

Neki ljudi smatraju da je patnja deo Božjeg plana. Oni citiraju apostola Pavla koji piše: »Onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju« (Rimljanima 8,28). Kad bismo mogli da vidimo budućnost, shvatili bismo da patnja, u stvari, igra važnu ulogu u ispunjenju Božjih namera. Za druge, međutim, to je nespojivo sa idejom da je Bog – Bog ljubavi. Oni ukazuju na takve događaje kao što je holokaust tokom kojeg je ubijeno oko šest miliona Jevreja.

2. Odbrana slobodne volje

To je tvrdnja da nam Bog daje slobodnu volju koja nam dopušta da grešimo. Otuda, mi stradamo zbog svojih loših odluka. U Edemskom vrtu Bog je kazao: »Jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; ali s drveta znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrijećeš« (1. Mojsijeva 2,16.17). Ipak, Eva i Adam su odlučili da pojedu taj plod. Prema tome, Bog nije odgovoran za patnju koja iz toga proishodi do današnjeg dana.

3. Teodiceja izgradnje duše

Neki ljudi zastupaju stav da je patnja dobra za našu dušu iz nekih neočekivanih razloga: (1) Lični gubitak može nam pomoći da budemo svesniji potreba drugih, i (2) može nas podstaći da svoj život učinimo smislenijim. Međutim, neki oblici patnje tako su strašni da ne možemo naći nikakvo opravdanje za njih.

4. Teodiceja kosmičkog konflikta

Prema ovom gledištu, patnja je rezultat kosmičkog sukoba između dobra i zla. Kada je sotona optužio Boga za tiraniju, Bog je morao da dokaže da on nije u pravu, ali na način koji bi bio u saglasnosti sa Njegovom ljubavlju. To je dovelo do onoga što sada nazivamo velika borba između Hrista i sotone. Za mnoge ljude, međutim, ideja o Bogu kome se sudi izgleda potpuno strano. Oni se pitaju zašto bi On morao bilo šta da dokazuje i zašto bi dopustio da Njegovi sledbenici pate.

5. Božja otvorenost

Ovaj koncept se zasniva na ideji da Bog nije predodredio ono što će se događati u svetu, već da to proističe iz našeg odnosa sa Njim. Bog ne može da kontroliše događaje, ali je tu za nas kada nam se nešto loše događa. »Da pođem i dolinom sjena smrtnoga, neću se bojati zla; jer si Ti sa mnom; štap Tvoj i palica Tvoja tješi me«

(Psalam 23,4). Za mnoge ljude, ovo gledište ograničava Božju silu. Zašto bismo obožavali nekoga ko nije u stanju da kontroliše događaje ništa više od nas samih?

6. Ograničeni Bog

Ova teodiceja tvrdi da smo svi mi kreativna bića koja imaju slobodu da čine šta god žele dok žive na ovom svetu koji se upravlja prema sopstvenim zakonima. Sve što možemo da učinimo je da se trudimo da prođemo najbolje što možemo. Problem sa ovim gledištem sastoji se u tome što Boga sagledava kao nekog ko je ograničen zakonima svemira na isti način kao i mi. Ovaj svet ima ograničeno, a ne neograničeno trajanje. Ovaj svet je sve što postoji.

7. Teodiceja protesta

Prema ovom gledištu, postojanje patnje znači ili da Bog ne postoji, ili da On greši zato što je dopušta. Međutim, čak ni to ne objašnjava sve. Ako nema Boga, ili ako On greši, odakle potiče naš osećaj za moral, naša povređenost kada se suočimo sa tolikom patnjom?

Želeo bih da predložim još jednu teodiceju – Jovovu teodiceju. Problem patnje je tako težak da ne iznenađuje mnogo što nam Knjiga o Jovu ne daje jednostavan i direktan odgovor. U njoj možemo videti elemente različitih pristupa teodiceji o kojima Rajs raspravlja. Na primer, Bog i đavo na početku razgovaraju. Zatim, tu je način na koji Jovovi prijatelji reaguju na njegovu patnju, i način na koji se Jov bori sa Bogom zahtevajući objašnjenje.

Na kraju, Jov ipak uviđa da je Bog mnogo moćniji nego što je uopšte mogao da zamisli, i da nas On nikad neće napustiti. »Ali znam da je živ moj Iskupitelj, i na posledak da će stati nad prahom. I ako se ova koža moja i raščini, opet ću u tijelu svom vidjeti Boga. Ja isti vidjeću Ga, i oči moje gledaće Ga, a ne druge. A bubrega mojih nestaje u meni!« (O Jovu 19,25-27).

Sve ostalo je pitanje vere i poverenja. Kao što je Pavle to izrazio: »Sad vidimo kao kroz staklo u zagonetki, a onda ćemo licem k licu; sad poznajem nešto, a onda ću poznati kao što sam poznat« (1. Korinćanima 13,12). Kada se konačno budemo sreli sa svojim Iskupiteljem, moći ćemo lično da Mu postavimo pitanja koja nas sada zbunjuju.

ODGOVORITE

1. Na koji način ste vi propatili i kako ste izašli na kraj s tim? Šta ili ko vam je najviše pomogao?
2. Razgovarajte o različitim pristupima teodiceji, o njihovim jakim i slabim stranama. Na koji način vam svaki od njih može pomoći?

Roj King, Braknel, Engleska

* Richard Rice, *Suffering and the Search for Meaning*, IVP Academic, 2015.

Na kraju knjige koja govori o njemu Jov dolazi do spoznaje da nije u stanju da razume Božje namere. »Ko je to što zamračuje savjet nerazumno? Zato kažem da nisam razumjeva; čudesno je to za me, te ne mogu znati« (O Jovu 42,3). Slično tome i Elen Vajt u mnogim svojim spisima razmišlja o Božjim nedokučivim tajnama. Iako u Bibliji ima mnogo toga što ne možemo da objasnimo, Bog nam je otkrio svoj karakter u svojoj reči, kao i u Isusovoj ličnosti.

»Ni ljudi najvećeg intelekta ne mogu da razumeju tajne Jehove kakve su otkrivene u prirodi. Božansko nadahnuće postavlja mnoga pitanja na koja ni najveći naučnici ne mogu da odgovore. Ta pitanja nisu postavljena pod pretpostavkom da smo mi u stanju da na njih odgovorimo, već da bi skrenula našu pažnju na duboke Božje tajne i da bi čovek spoznao da je njegova mudrost ograničena, da u običnim, svakodnevnim životnim pojavama ima tajni koje ograničeni um ne može da razume, da Božji sud i Njegove namere prevazilaze našu sposobnost poimanja, da nam je Njegova mudrost nedokučiva. Čak i kada se otkriva čoveku, On to čini zaogrnut neprozirnim oblakom tajni.«¹

»Svuda se suočavamo sa čudima koja prevazilaze moć našeg shvatanja.«

»Božja reč, kao i karakter njenog božanskog Pisca, iznosi tajne koje ograničena bića nikada ne mogu potpuno da shvate. Pojava greha na svetu, Hristovo utelovljenje, novorođenje, vaskrsenje i mnoge druge istine koje iznosi Biblija, predstavljaju preduboke tajne da bi ljudski um mogao da ih objasni i u potpunosti shvati. Međutim, nemamo nikakvog razloga da, samo zato što ne razumemo tajne Njegovog proviđenja, sumnjamo u Božju reč. U carstvu prirode stalno smo okruženi tajnama koje ne možemo da doku-

čimo. Najneznatniji oblici života predstavljaju problem koji ni najmudriji filozofi ne mogu da objasne. Svuda se suočavamo sa čudima koja prevazilaze moć našeg shvatanja. Zar se onda možemo iznenaditi, kad utvrdimo da u duhovnom svetu postoje tajne koje ne možemo dokučiti? Teškoće se nalaze u slabosti i skučenosti ljudskog uma. Bog nam je u Svetom pismu dao dovoljno dokaza o svom božanskom karakteru i mi ne treba da sumnjamo u Njegovu reč zato što ne možemo da shvatimo sve tajne Njegovog proviđenja.«²

ODGOVORITE

1. Da li je pogrešno izraziti sumnju kada ne razumete Božje delovanje? Objasnite svoj odgovor.
2. Da li u Bibliji ima dovoljno dokaza o Božjem karakteru na kojima možemo da zasnivamo našu veru?

Erika Hol, Binfield, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. The General Conference Bulletin, February 18, 1897.

2. *Put Hristu*, str. 106, 107 orig.

POČETAK MUDROSTI

DOKAZ (0 Jovu 19,25-27; 28,28; Priče Solomonove 9,10)

Ut

U Hendlovom Mesiji nijedna arija sigurno ne uzdiže toliko kao ona pod nazivom »Znam da je živ moj Iskupitelj«. Jovove reči povezane su sa rečima apostola Pavla da bismo bolje razumeli tekst iz Knjige o Jovu, što nas ostavlja u uverenju da je Jov verovao i u Isusa i u vaskrsenje. Ali, šta je Jov zapravo mislio kad je govorio o »iskupitelju«?

Na drevnom Bliskom istoku, »iskupitelj« (go'el) bio je neko ko je na sebe preuzimao odgovornost da obezbedi nasleđe porodice, ili da bude osvetnik ili branilac nekoga ko je umro ili se nalazi u nevolji. To je »iskupitelj« u koga se Jov uzdi. Priča ne podrazumeva nijednog ljudskog rođaka koji bi delovao u Jovovo ime i proglašio njegovu nevinost ili zamenio njegovu izgublenu decu. Umesto toga, Jov ima Iskupitelja koji je svemoćan i svaznajući – Boga lično.

»Bog može da bude istovremeno sudija i iskupitelj.«¹ Zapazite da Jov očekuje da se sretne sa Bogom licem k licu – »u tijelu svom«. Džerald Vilson ukazuje da se Jov, ukoliko bi očekivao vaskrsenje i susret sa Bogom u nekom životu posle smrti, ne bi izražavao o smrti u negativnim terminima koji se javljaju kasnije u knjizi. Osim toga, Jov pominje zagrobni život u 6. stihu 26. poglavlja, nazivajući ga »šeol«. Prema jevrejskom načinu razmišljanja karakterističnom za taj period (6. vek pre Hrista ili ranije), šeol je bio mesto na kom prebivaju mrtvi, a ne oni koji su u fizičkom smislu vraćeni u život.

Jov smatra Boga za svemoguću biće koje je odgovorno za zlo isto kao i za dobro. Pošto se raspravljao sa svojim prijateljima i gnevio na Boga zbog strašne patnje koju je doživeo, Jovu je konačno dopušteno da vidi Boga². On sada zaista sluša Boga i ponizno priznaje Njegovu veličanstvenost kao Stvoritelja jednog sveta koji je mnogo živopisniji i čudesniji nego što je Jov pre toga shvatao. Njegovo novo poštovanje prema Bogu zaista je »početak mudrosti«.

Isus nije vidljivo prisutan u priči o Jovu. Međutim, Hristos je »otelovljenje Božje mudrosti«³, pa prema tome, i živi Iskupitelj svih nas.

ODGOVORITE

1. Smatrate li da je uvek važno da vratite ugled svom imenu ako ste nepravedno optuženi za nešto? Objasnite svoj odgovor.
2. Zašto bi Bog odbio da odgovori na sva naša pitanja?

Margaret Arbaki Paterson, Braknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Gerald H. Wilson, *New International Biblical Commentary: Job* (Hendrickson, 2007).
2. Kathryn Schifferdecker, *Out of the Whirlwind: Creation Theology in the Book of Job* (Harvard University Press, 2008).
3. Tremper Longman III, 'Preaching Wisdom', in 'He Began with Moses...': *Preaching the Old Testament Today*, edited by Grenville J. R. Kent, Paul J. Kissling and Laurence A. Turner (InterVarsity Press, 2010).

Svako ima trenutke kada mu ide dobro i kada mu ide loše. Kao što nas Solomon podseća u Propovedniku 3,1.4: »Svemu ima vrijeme... Vrijeme plaču i vrijeme smijehu; vrijeme ridanju i vrijeme igranju«. Kako mi kao hrišćani treba da se postavimo prema životnim usponima i padovima?

Godine 1895, engleski pesnik Radjard Kipling napisao je čuvenu poemu Ako posvetivši je svom sinu koji će kasnije, u svojoj osamnaestoj godini, poginuti u Prvom svetskom ratu. Kipling je svoju poemu zasnovao na liku Ser Leandera Stara Džejmisona, vođe neuspelog Džejmisonovog pohoda protiv Bura u Južnoj Africi. Za vojskovođe kakav je bio Džejmison, uspeh ili neuspeh nose posledice od presudne važnosti. Pobjeda u bici donela bi mu čast i slavu. Neuspeh, kao u Džejmisonovom slučaju, značio je ostati upamćen kao gubitnik.

Ono čemu se Kipling najviše divio kod Džejmisona bila je njegova sposobnost da se nosi sa pritiskom a da ne postane arogantan zbog uspeha, ili poražen neuspehom. U svojoj poemi, Kipling zamišlja situacije sa kojima će njegov sin možda morati da se suoči. Kada stvari krenu loše, shvatiće možda da su ga prijatelji izneverili i da ga okrivljuju za ono što se desilo. Možda će dovesti u pitanje njegove odluke, izmišljati priče o njemu, izvrtati istinu, čak ga i zamrzeti. Možda će videti kako se njegovi snovi i ideali ruše. »Ako možeš da gledaš svoje životno delo srušeno u prah...« Možda će čak i izgubiti sve što ima kockajući se sa svojim drugovima vojnicima.

Ili može otići u drugu krajnost, postati heroj, govoriti pred masama, hodati sa carevima, okružen prijateljima koji ga vole.

Savet koji Kipling daje svom sinu je da uvek ostane veran sebi šta god da se dogodi. »Ako možeš da pogledaš u oči Pobjedi i Porazu i da, nepokolebljiv, uteraš i jedno i drugo u laž... Tada je ceo svet tvoj i sve što je u njemu...«*

Interesantno je da su prva dva stiha te poeme zapisana na zidu kod ulaza za igrače na stadionu teniskog kluba Vimblon u Engleskoj. Za sportiste kao i za vojskovođe, pobjeda ili poraz mogu imati veoma ozbiljne posledice sa kojima je teško nositi se.

Neka bi Bog učinio da i dobra i loša vremena preživimo ne gubeći iz vida ono što On želi da budemo.

ODGOVORITE

1. Setite se vremena kada ste bili uspešni. Na koji način vas je to promenilo?
2. Setite se trenutka kad ste doživeli neuspeh u nečemu. Kako ste reagovali?
3. Kako savet iz Kiplingove poeme utiče na način na koji reagujete na uspeh ili neuspeh drugih ljudi?

* Rudyard Kipling, *If*, (1895), accessed September 22, 2015, from www.poetry foundation.org.

JOVOV HEPIEND

MIŠLJENJE (O Jovu 19,25; 42,10-16; Jakov 4,13-16)

Če

Svi volimo srećne završetke, a Knjiga o Jovu nam izgleda upravo to i nudi. »Gospod povrati što bješe uzeto Jovu pošto se pomoli za prijatelje svoje; i umnoži Gospod Jovu dvojinom sve što bješe imao... I poslije poživje Jov sto i četrdeset godina, i vidje sinove i unuke do četvrtoga koljena« (O Jovu 42,10.16).

Ali, nakon svega što je Jov propatio, taj završetak deluje pomalo preterano i zbu-njujuće. Mi se borimo da prihvatimo ideju da su njegove nove žene i deca mogli jedno-stavno da zamene one koje je izgubio. Ili da »14.000 ovaca, 6.000 kamila, 1.000 jarmo-va volova, i 1.000 magarica predstavljaju sreću (O Jovu 42,12). Takav završetak, zapra-vo, pomalo podseća na »evanđelje prosperiteta«, ideju koja je nastala tokom 1950-ih u Sjedinjenim Državama, i prema kojoj je bogatstvo znak Božjeg blagoslova. Ako imamo veru u Boga, On će nam dati sigurnost i blagostanje.

To takođe podseća i na one alternativne završetke na koje ponekad nailazimo u knjigama i filmovima. Jedan od njih, onaj kakav autor želi da napiše, uklapa se u ono što znamo o likovima i zapletu. To je završetak u skladu sa životnom realnošću. Drugi je onakav kakav publika želi – da se sve dobro završi i da svi žive srećno i zadovoljno do kraja života.

Jedan od najčuvenijih alternativnih završetaka pojavio se u romanu Velika očeki-vanja viktorijanskog pisca Čarlsa Dikensa. Roman govori o dvoje problematičnih mla-dih ljudi, Pipu i Esteli. U prvoj Dikensovoj verziji oni ne ostaju zajedno. Estela se udaje za nekog drugog, a Pip ostaje sam. Međutim, Dikensovi čitaoci su se toliko bunili da je on prepravio završetak da bi ispalo kao da su se oni ipak venčali.

Za mene, pravi završetak Knjige o Jovu je njegov izvanredan odgovor Bogu u ko-jem on kaže:

»Ušima slušah o Tebi, a sada Te oko moje vidi. Zato poričem, i kajem se u prahu i pepelu« (O Jovu 42,5.6). Tek tada je Jov razumeo da su Božja sila i Njegovi planovi mnogo veći nego što je on uopšte mogao da zamisli. Jovova vera, okušana u nevolji, postala je dublja i iskrenija.

Postoji izreka koja glasi: »Sve će biti dobro na kraju. Ako nije dobro, onda nije kraj.«*

Hvala Bogu, biće to pravi hepiend kada se On bude vratio na zemlju i kada bude-mo mogli da Ga vidimo licem k licu, isto kao i Jov.

ODGOVORITE

1. Šta znate o evanđelju prosperiteta? U kakvom je ono odnosu sa idejom o spasenju delima?
2. Kada postoji alternativni završetak, koji se vama više dopada – onaj koji odgovara realnom životu ili bajkoviti hepiend?

Elizabet Rouds, Somerset, Engleska

* Izgleda da je ovaj citat popularan već generacijama jer se pripisuje nekolicini ljudi, uključujući pevače Džona Lenona i Eda Širena, a pojavljuje se i u filmu The Best Exotic Marigold Hotel.

ZAKLJUČAK

Razmislite o sledećoj anegdoti koja je objavljena pre više od 100 godina:

»Nebrušeni dijamant zapomaže pod udarcima brusaca: 'Zadovoljan sam! Ostavi me na miru!'

Međutim, zanatlija, nastavljajući da udara, kaže: 'Od tebe će postati nešto sjajno'. 'Ali svaki udarac', odgovara nebrušeni kamen, 'cepa moje srce.'

'Da, ali to će umnogome uvećati tvoju vrednost i slavu.'

'Ne razumem', kaže kamen, dok udarci pljušte jedan za drugim, »zašto moram toliko da patim?«

'Čekaj', kaže brusac. 'Šta ja činim ti sad ne znaš, ali ćeš posle doznati.'

I tako je nastao 'kohinur', dijamant koji blista u monarhovoju kruni.« – Dejvid Džejms Barel, *Religija budućnosti*.*

Jov je okušao kao u ognju, ali je na kraju, kao što smo videli ove sedmice, iz svega toga izašao blistajući.

RAZMOTRITE

- Čitajte članak Maksa Lukada »Where Do I Go For Strength« (»Gde da potražim snagu«), (<https://maxlucado.com/read/topical/where-do-i-go-for-strength/>). Razgovarajte u razredu kako biste vi reagovali na Božje ispitivanje. Da li biste prepoznali Boga u oluji?
- Napravite marker za knjige sa nekom izrekom koja će vas (ili nekog drugog) podsetiti na Božju prisutnost u teškim vremenima. Koje biblijske tekstove biste koristili? Zašto?
- Prepišite stihove iz Knjige o Jovu predviđene za proučavanje tokom ove sedmice, ali u obliku novinskih članaka ili vesti za radio. Kako biste izneli Jovovu priču? Šta biste naglasili?
- Komponujte pesmu hvale – da, pravu pesmu! – o tome kako vas je Bog izbavio nakon nekog iskušenja.
- Upotrebite kompjuter (ako imate), ili olovku i papir da biste napravili »mem« ili mali poster sa tekstom i slikom koji izražava ključnu temu iz ove pouke.
- Napravite kolaž od pobedničkih fotografija kao malu izložbu nade. Onesite ga u neki starački dom, ili bolnicu.

POVEŽITE

O Jovu 42

Kathryn M. Schifferdecker, »Commentary on Job 42:1–6, 10–17«, https://www.workingpreacher.org/preaching.aspx?commentary_id=1455.

Elen G. Vajt, *Maranata*, »Nema mesta hvalisanju«, čitanje za 15. avgust.

John Piper, »How Should I Read the Book of Job?« <http://www.desiringgod.org/interviews/how-should-i-read-the-book-of-job>.

Mark A. Kelner, *Salt Lejk Siti, Juta, SAD*

* David James Burrell, *The Religion of the Future*.

Pouka 12

Od 10. do 16. decembra 2016.



Jovov Otkupitelj

*»On bolesti naše nosi i nemoći naše uze na se,
a mi mišljismo da je ranjen, da Ga Bog bije i muči.«
(Isaija 53,4)*

Umorni ste – emotivno, fizički i mentalno. Mesecima ste vezani za bolesnički krevet. Prikačeni ste na monitore, primate infuziju, slušate zvuk aparata. Ustajanje iz kreveta pričinjava vam takav bol da morate koristiti ... avaj!... lopatu za vršenje nužde. Porodica vam nije više u životu. Posao vam je propao.

Ne bi bilo tako mučno kad bi vas neko razumeo, kad bi vas neko podržao. Ali to niko ne čini. Najbolji prijatelj vam govori: »Prekini te žice koje te održavaju u životu. Ne vredi više!« Vaš cimer sa koledža neprestano vas ispituje čime ste to zaslužili. Vaš prijatelj iz crkve kaže vam da će vam Bog pomoći ako budete dobri i poštteni. Pastor vas hvali što ste hrabрили sve one koji su prolazili kroz poteškoće, ali vas grdi što nemate pozitivan stav dok prolazite kroz sopstvena iskušenja. Prijatelj kome ste bili učitelj kad je bio dete sada stoji kraj vas, ističući svoju mudrost, govoreći da ga je Duh pokrenuo da govori, i da vi upravo trpите kaznu! Dva puta ste stariji od njega, i pouzdano znate da on nije slobodan od greha.

Napolju bensi oluja, upravo odražavajući vašu muku.

Vežbali ste i zdravo se hranili od kad znate za sebe. Čitanje Biblije i molitva su vaša svakodnevna navika. Uživate u časovima dubokog razmišljanja. Radosno odvajate desetak, dajete siromašnima, rado primate strance, volite svoje neprijatelje, okrećete drugi obraz i delite traktate. Sve ste radili ispravno – radosno, usrdno i ne žaleći se.

Sestra vam je upravo ponovo uzela krv, ni manje ni više nego u tri jutru. Na programu ste za dalja ispitivanja i testove. Umorni ste. Nemate više snage da vapite Bogu za pomoć. Napolju bensi oluja, upravo odražavajući vašu muku.

A onda nešto čujete. Glas koji se jasno razaznaje iznad oluje. »Gdje si ti bio kad Ja osnivah Zemlju? Kaži, ako si razuman. Ko joj je odredio mjere, znaš li, ili ko je rastegao uže preko nje? Na čemu su podnožja njezina uglavljena, ili ko joj je metnuo kamen ugaoni? Kad pjevahu zajedno zvijezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu« (Job 38,4-7).

Ležite tu, zadivljeni i sa osećajem dubokog strahopoštovanja što će vam se Onaj koji sve to čini lično obratiti. Konačno, glas utihne a vaša ponizna reakcija predstavlja priznanje da niste dobro razumevali.

Onda vas On otkupljuje. Ponovo postajete zdravi i celi. On udvostručuje ono što ste nekada imali. Prijatelji vam se izvinjavaju. Vaša porodica se širi.

Vaš Otkupitelj vas spasava.

Kristi Rič, Venači, Vašington, SAD

VERA SA PREDUMIŠLJAJEM: JOVOV ODGOVOR NA OTKUPITELJEV PLAN SPASENJA Ne

DOKAZ (Efescima 1,7)

Knjiga o Jovu je predivna poetska čežnja ljudskog srca. Čuvena je ona opaska Viktora Igoa: »Kad bi sutra bila uništena čitava književnost, i kad bi mi bilo dopušteno da zadržim samo jedno delo, ja bih sačuvao Knjigu o Jovu.«¹ Hrišćanska tradicija datiruje tu knjigu kao najstariju u mudrosnoj biblijskoj literaturi. Njen autor je verovatno Mojsije, ali to nije apsolutni dokaz.

Knjiga je prožeta konceptom teodicije – idejom o božanskoj pravdi i zlu. Mi često ovako formuliramo teodiciju: Ako je Bog dobar, zašto onda ima toliko zla na ovom svetu? Na prvi pogled, odgovor može biti nedokučiv. Jov se bori dok doživljava kosmološku raspravu između Boga i sotone. On deluje kao pion u sredini. Ipak, uprkos bolu, patnji i gubitku, Jov veruje da će ga njegov Iskupitelj (Jov 19,25) odbraniti.

Bog je spreman da pomogne.

Reč upotrebljena za »Otkupitelja« u Jov 19,25 glasi ga'al, što znači »vratiti u posed plaćanjem« ili »ponovo kupiti ono što je izgubljeno«.² Značenje podrazumeva unapred planirano vlasništvo ili raniju nameru spasavanja u sadašnjosti ili budućnosti. Jov je znao da je Bog na njegovoj strani ma kakve bile njegove trenutne okolnosti. Možda je baš zato Jov imao tako nepokolebivu veru.

Jovov primer može predstavljati veliko ohrabrenje za nas danas, baš kao što je to bio za Efežane u Pavlovim danima (Efescima 1,7). Otkupljenje biva Isusovom krvlju. Štaviše, kada se borimo kao Jov, možemo znati da nismo sami. Bog je spreman da pomogne. On nam daruje milost i blagodat baš kad su nam najpotrebniji (Jevrejima 4,15, 16). Možda ne razumemo uvek zašto patimo. Ali ovo dobro znamo: »Jer je ovo dobro i prijatno pred Spasiteljem našijem Bogom, koji hoće da se svi ljudi spasu, i da dođu u poznanje istine« (1. Timotiju 2,3,4).

Naš Otkupitelj je isplanirao naše spasenje. Jov je prepoznao tu istinu i bio preplavljen zahvalnošću. Ta zahvalnost iznedrila je veliku veru koja sve do danas nastavlja da nadahnjuje milione ljudi.

ODGOVORITE

1. Koje vas današnje situacije navode da dovodite u pitanje pomoć svog Otkupitelja?
2. Pročitajte Jevrejima 4,14–16. Da li vas hrabri to što znate da je u času vaše najteže borbe Isus, vaš Otkupitelj, voljan i u stanju da vam ponudi blagodat i milost koje su vam potrebne?

Endru Raduli, Bilings, Montana, SAD

1. Executable Outlines, http://executableoutlines.com/job/job_sg.pdf.

2. Gaining a sense of the Hebrew meaning of redeem (gā'al), accessed October 12, 2015, <http://helpmewithbiblestudy.org/2JesusChrist/AtonementRuthRedeem.aspx>.

Prirodne posledice (Priče Solomonove 1,31; 22,8; Jov 4,8)

«Marljivo učite kako biste dobili dobre ocene.»

«Vežbanjem se dostiže savršenstvo.»

«Potrebne su vam dobre ocene da biste dobili pristojan posao i mogli da izdržavate svoju porodicu.»

Mnogi od nas su često slušali takav savet da je to prosto prešlo u dosadu. On podrazumeva da ćete, ukoliko sada vredno radite, kasnije biti nagrađeni. Atletičari svakodnevno treniraju satima radi mogućnosti da svoju zemlju predstavljaju na Olimpijadi. Roditelji rade više poslova da bi njihova deca mogla imati bolji život od njih.

Međutim, postoji još jedna dimenzija kao uzrok fatalnih nesreća koje svakodnevno zapažamo. Koja je to druga dimenzija – nevidljiva ali se svakodnevno oseća – koju biste morali pokušati da izbegnete?

Život nije fer (Jov 10,1–8; 19,7–14)

Jovov život bio je ispravan. Vredno je radio i požnjeo plodove svog rada; sem toga, imao je porodicu dostojnu poštovanja. Živeo je svoj san i sledio Boga što je najbolje mogao. A onda mu se život promenio. Izgubio je voljenu decu, bogatstvo i zdravlje. Nesreće su se javljale poput eksplozije i brzo se smenjivale. »Zašto baš meni to da se desi? Ja ti služim. Bio sam veran u pogledu prihoda i vremena koje si mi dao. Zar mi je to nagrada? Nisam zaslužio da se prema meni tako postupa!«

Šta se događa kad se Bog ne uklopi u naše okvire? Šta se dešava kad On ne igra po pravilima društva u kome živimo? Šta se događa kad mislimo da On ne čuje kako vapimo za pomoć?

Kad nas šiba oluja, teško je videti bilo šta drugo sem sopstvenih problema. No, postoji još jedna dimenzija koju često zanemarujemo, naročito kad se borimo u kosmičkoj bici između Hrista i sotone.

Potčinjavanje do pobeđe (Jov 19,25–27; Marko 8,31; Luka 24,7; Galatima 2,21)

Jesmo li mi zbilja žrtve te velike borbe? Ili imamo neku stratešku ulogu koju treba da odigramo u njoj? Odgovor je potvrđan. Strateški položaj koji treba da zauzmemo jeste predanje. »Ali znam da je živ moj Iskupitelj« (Jov 19,25). Reč »otkupitelj« odnosi se na »rođaka otkupitelja«. Upravo je to bio Voz kada se oženio Rutom da bi nastavio Nojemininu lozu za sve naraštaje. Šta je Ruta trebalo da čini kako bi bila »otkupljena«? U suštini ništa, sem da potčini svoju volju i kaže: »Kuda god ti ideš, idem i ja; i gdje se god ti nastaniš, nastaniću se i ja; tvoj je narod moj narod, i tvoj je Bog moj Bog« (O Rutu 1,16).

Zanimljivo je da u Jovu 19,25 Jov tvrdi da je njegov Otkupitelj, njegov Rođak, živ, a ipak u stihu 14 kaže: »Bližnji /rođaci, engl. prev./ moji ostaviše me, i znanci moji zaboraviše me.« Prosto je uživao u samosažaljenju i, većina od nas bi rekla, s valjanom razlogom. Kad ne vidimo »tu dimenziju«, lako je krivicu baciti na nekog drugog, čak i na Boga.

Biti otkupljen – to je slično sledećem scenariju:

Doktor kaže: »Imate kancer.«

Vi odgovarate: »Uh! Postoji li nešto što mogu da učinim?«

Doktor glasno govori: »Treba smesta da se operišete!«

Mogli biste da reagujete ovako: »Pa, ne volim baš mnogo noževe, pogotovo kad su upereni u mene.« Ili pak: »Nemam vremena za operaciju!«

Međutim, ako ste stvarno ozbiljni u svojoj želji da ozdravite, verovatno ćete uzvknuti: »Doco, secite i otvorite me! Želim da živim!«

Pred kraj 19. poglavlja, Jov postaje sasvim ozbiljan. On u suštini veli: »Ne znam sve odgovore. Ali verom znam da je Bog živ i da se nalazi na svom prestolu. Neću se oslanjati na svoja osećanja. Pouzdaću se umesto toga u Boga. On vidi jednu bezgraničnu dimenziju koju je ne mogu da vidim.«

Jedna varijanta citata Martina Lutera najbolje o tom govori: »Osećanja dođu i odu, osećanja su varljiva; moja nada je zasnovana na Božjoj reči, nema ničeg vrednijeg čemu treba verovati.“¹ Pokušajte da to pretočite u pesmu koja se lako pamti kako biste uvek imali na umu da nije reč o tome šta se vama sviđa, nego o veri.

Tokom poslednja 24 časa svog života Isus je proreкао da će Ga verske vođe odbaciti, uhapsiti, ispitivati Ga na sudu i ubiti (Marko 8,31). Ovo baš ne liči na Otkupitelja u koga biste želeli da se pouzdate. Međutim, Hristos se ne drži naših očekivanja. Kad su Ga zli ljudi vukli po sudovima, Njegovi učenici udaljili su se od Njega. Izgledalo je da će se Njegova misija završiti potpunim krahom. Srećom, mi znamo priču o spasenju u verujemo u to. Pobjeda je trijumfovala usred prividnog poraza kad je posle tri dana Hristos izašao živ iz groba.

»Znam da je živ moj Iskupitelj!« Čak i ako to ne vidite, verom znate da je On živ. Pošto je Hristos pobedio grob, znamo bez ikakve sumnje da ćemo i mi pobediti koliko se pouzdamo u Njega.

»Zato što je On živ,/ mogu se suočiti sa sutrašnjicom,/ Zato što je On živ, nestaje svaki strah; / Zato što znam da On u svojoj ruci drži budućnost, / život je vredan življenja, / samo zato što je On živ.“²

ODGOVORITE

1. Kada ste osetili da Bog nije fer prema vama?
2. U kojim ste oblastima svog života morali da se oslonite na veru umesto na svoja osećanja?
3. Da li je vreme da dopustite Bogu da bude vaš Otkupitelj u svakoj oblasti vašeg života? Koje oblasti želite da Mu predate danas?

Džonatan Gerasi, Jelounajf, Severoistočne teritorije, Kanada

-
1. Original quote at <http://www.prayingthegospels.com/martin-luther-quotes-2/short-quotes-martin-luther/>
 2. Bill and Gloria Gaither, «Because He Lives,” <https://www.google.com/?trackid=sp-006#q=lyrics+because+he+lives>.

Priča o Jovu, patrijarhu iz Uza, priča je o svakom od nas. Mi ne znamo uvek razloge nesreće u svom životu. Ali, možda i ne moramo da znamo »Zašto«, već radije da imamo istrajnu veru da ćemo videti Onoga koji to zna.

»U iskustvu svih nas naiđu trenuci dubokog razočarenja i potpune obeshrabrenosti – dani kada nam tuga padne u deo, i kada je teško verovati da je Bog i dalje ljubazni dobročinitelj svoje zemaljske dece; dani kada nevolje rastržu dušu, kada smrt izgleda bolja od života... Kad bismo u takvim momentima duhovnim očima

mogli da razaznamo smisao Božjeg providenja, videli bismo anđele kako se bore da nas spasu od nas samih, nastojeći da postave naša stopala na temelj čvršći od večnih brda, i našim bićem prostrujala bi nova vera, nov život.«¹

Imajte vere u Boga. On zna šta vam je potrebno. On ima svu moć.

»Iz dubina obeshrabrenja i krajnjeg beznađa Jov se uzdigao do visina potpunog poverenja u milost i spasonosnu silu Božju. Pobedonosno je izjavio: 'Da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj... On će mi biti spasenje'. 'Znam da je živ moj Iskupitelj!«²

»Za one koji su obeshrabreni postoji siguran lek – vera, molitva, rad. Vera i aktivnost doneće sigurnost i satisfakciju koje će se uvećavati iz dana u dan. Jeste li u iskušenju da se predate osećanju uznemirenosti i mračnim slutnjama ili potpunom beznađu? U najmračnijim danima, kad sve deluje zastrašujuće, ne bojte se. Imajte vere u Boga. On zna šta vam je potrebno. On ima svu moć. Njegova beskrajna ljubav i saosećanje nikada ne posustaju. Ne plašite se da On neće ispuniti svoje obećanje. On je večna istina. On nikada neće promeniti zavet koji je načinio sa onima koji Ga vole. I On će svojim vernim slugama podariti efikasnost koja im je potrebna.«³

»Patrijarh Jov, gledajući izdaleka na vreme Hristovog drugog dolaska, rekao je: 'Ja isti vidjeću ga, i oči moje gledaće ga, a ne drugi' (Jov 19,27 i dalje). Svojim vernim sledbenicima Hristos je bio svakodnevni drug i bliski prijatelj. Oni su živeli u neposrednom dodiru, u stalnoj zajednici s Njim. Nad njima se pokazala slava Božja. U njima se odražavala svetlost poznanja slave Božje u licu Isusa Hrista. Sada se oni raduju obasjani blistavim zracima slave Cara u Njegovom veličanstvu.«⁴

ODGOVORITE

1. Kako možete biti u »neprestanoj zajednici sa Bogom«?
2. Kako možete upotrebiti »veru, molitvu i rad« da biste se izborili sa životnim razočarenjima i obeshrabrenjima?

Tvila Gerasi, Belgrade, Montana, SAD

BOG PO LJUDSKOJ MERI?

PRIMENA (Jov 10; Isaija 53; Matej 4,1, 2; Luka 19,10; Jevrejima 4,14–16)

Sr

Jovova usredsređenost na sopstvenu patnju zajedno sa savetima onih oko njega, savladali su ga do te mere da je stao da se žali na »jad« svoje duše (Jov 10,1). On nije shvatio da se to vodi borba za njegov život. I nama je teško da razumemo da se zle sile bore za našu dušu (Efescima 6,12). Usredsređivanje na sebe navodi nas da odguramo Boga. Dakle, kako bi trebalo da se odnosimo prema Njemu?

Prihvatite da je Njegov karakter ljubav. Ovde je ključna reč »prihvatiti«. Proučavanjem Njegovi ljubavi i milosti steći ćete dublje razumevanje. Takođe treba da znmo da nam On daje mir koji prevazilazi moć našeg poimanja.

Provodite vreme upoznavajući Ga. Neophodno je duboko proučavanje Biblije, ali ne zaustavite se samo na tome. Recite Mu svoje tuge i svoje radosti. Tražite od Njega da vam pomogne da nađete potrebna rešenja. On čezne da bude uključen u vaš život.

Budite zahvalni. Nastojte da vam srce bude radosno a duh ispunjen zahvalnošću. Razmotrite svoje probleme u svetlu večnosti.

Shvatite Njegovu ljudsku prirodu. Isus je osećao glad, tugu i iscrpljenost posle dugog dana. Bio je kušan u svim oblastima života. A ipak, nije sagrešio. On ostaje naš Zastupnik i naš Otkupitelj.

Radujte se malim stvarima. Bog koji je postavio temelje naše planete, takođe je stvorio školjke sa dve ljuštore, ostrige, dagnje da bi obrazovale divne bisere. Njemu ništa nije beznačajno.

Budite tihi. Slušajte Njegov glas. Isključite sve elektronske uređaje. Pronađite trenutke tišine i zamolite Ga da razgovara sa vama. Zahvalite Mu za mnoge Njegove blagoslove.

Okružite se pravim ljudima. Jovovi prijatelji nisu baš bili saosećajni. Supruga ga je podsticala da prokune Boga i umre. Uticaj supružnika traje čitav život, stoga mudro birajte svog životnog druga.

Budite pravo društvo za druge. Zapazite kako u Jovu 42,8 Bog traži od Jova da posreduje za svoje prijatelje.

Uzdajte se u Boga. On koji odeva ljljane i hrani ptice planira i za vas sjajan život.

ODGOVORITE

1. Kad vidite kako ljudi prolaze kroz iskušenja, kako im možete pokazati da je Bog lični Bog?
2. Kako se odnosite prema onima koji oko vas pate?
3. Koliko je važno pronaći pravog supružnika, i biti pravi prijatelj i supružnik koji podržava?
4. Kako vam to pomaže da razumete Boga kad znate da je i On, kao ljudsko biće, isto tako patio?

Lizbet Giri, Bozeman, Montana, SAD

Učimo o ciljevima još od detinjstva. »Šta želiš da budeš kad odrasteš?« Kasnije: »Šta misliš, koji će ti biti glavni predmet na studijama?« Tako to ide u životu i karijeri – postavljanje ciljeva i nastojanje da se oni dostignu. Međutim, koliko često razmišljamo o svojim duhovnim ciljevima?

Jov je imao takve ciljeve. On je znao početnu tačku, ko mu je Stvoritelj i da će jednog dana videti svog Stvoritelja. Pre njegove velike nevolje, život mu nije bio statičan; naprotiv, s obzirom na sve što je posedovao, mora da je bio veoma poslovan čovek. Nije mu bilo dato nikakvo upozorenje ni mesec, ni nedelju dana unapred da će ga snaći iskušenje. Nesreća se sručila potpuno neočekivano. I sasvim jasno,

Biblija nam daje jasna uputstva o tome kako da srećno živimo.

uprkos očiglednom žaljenju zbog gubitka, Jov se čvrsto držao svog cilja da vidi svog Otkupitelja. Prijatelji su mu davali iskrene – mada pogrešne – savete, ali je Jov, čak i pri potpunom gubitku ostao veran Bogu. On nije imao pojma da će kasnije uslediti blagoslovi. On je jednostavno ostao veran jedinom cilju koji mu je stvarno nešto značio: da vidi svog Stvoritelja i Otkupitelja.

Ono što se desilo Jovu izgleda nefer kad se posmatra prema ljudskim merilima. Taj pravedni čovek pretrpeo je strahovit gubitak, ne samo bogatstva nego i porodice. Čak su i njegova žena i prijatelji – premda je trebalo da ga podrže – izrazili mišljenje da je to što mu se događa posledica njegovih greha. Savetovali su ga da odustane od Boga i umre. Ipak, kroz sve to, Jov je tražio načina da što bolje posluži Bogu, i pažljivo je slušao kad je Bog progovorio. Bog ga je na kraju uveliko nagradio.

Ovde na zemlji nije sve kako spolja izgleda. Bezbroj bića posmatra kako se karakter Božji odražava u životu hrišćana. I mi smo i te kako srećni što smo svedoci Njegove sile, veličanstva, ljubavi prema ljudima, uključujući tu naše prijatelje, naše najmilije i one s kojima radimo.

Ovo me podseća na vreme kada je Hristos podnosio agoniju na zemlji, agoniju jasno još goru od Jovovih iskušenja. Ipak, on je verovao da će njegov nebeski Otac prihvatiti Njegovu žrtvu za nas. Upravimo svoj pogled na našeg nebeskog Oca. Imajmo poverenja da će nas On osloboditi svojom svemoćnom rukom.

ODGOVORITE

Razmislite o različitim ljudima u priči o Jovu. Kako biste se osećali da ste njegova žena, njegovi prijatelj ili sam Jov? Kako te misli mogu uticati na vas kada se vi ili drugi ljudi koje poznajete suočite sa patnjom?

Džeremi Videman, Bozeman, Montana, SAD

ZAKLJUČAK

Priča o Jovu je savršeni primer priče o trijumfu nad velikom nesrećom. Posle gubitka svoje porodice, bogatstva i većine prijatelja, Jov se i dalje uzdao u Boga iako je veliko pitaje »Zašto?« ostalo bez odgovora u njegovom životu. Mada je Jov prošao kroz svoje krajnje mučno iskustvo hvaleći Boga što ga je izbavio, skoro potpuna proizvodnost njegove patnje obespokojila bi i najrevnosnijeg vernika. Postoji nešto duboko u nama, ljudskim bićima, što se silno buni protiv nepravdi u životu. Niko ne razume tu muku bolje od Sina Božjeg, koji je ubijen zbog lažnih optužbi, premda nije učinio ni jedan jedini greh. Ali, pošto je On pobedio, pobeđićemo i mi.

RAZMOTRITE

- Razmislite o najtežem izazovu s kojim ste se suočili u svom životu. Da li vas je Bog vodio u tom trenutku? Napišite Bogu pismo izražavajući zahvalnost što vas je izbavio iz iskušenja.
- Porazgovarajte s nekim starijim građaninom o poteškoćama s kojima su se on ili ona suočili u životu. Zamolite ih za dozvolu da snimate taj intervju o »Životnim poukama« i da ga podelite sa svojim prijateljima. Zatim, zamolite svog gosta da navede tri stvari koje je naučio/naučila prilikom savladavanja teškoća u životu. Ponovite dvadeset treći psalam svojim rečima. Upotrebite misli Psalmiste kao vodič da biste govorili o tome kako vas je Bog štitio i brinuo o vama tokom celog vašeg života.
- Zamolite nekoliko prijatelja ili poznanika da poređaju sledeće načine na koje se ljudi uglavnom nose sa životnim teškoćama na skali od 1 (najčešće u tu svrhu korišćene strategije) do 5 (najmanje korišćene). Strategije koje se koriste u suočavanju sa izazovima: A. Uzimanje hrane; B. Poricanje onoga što se dogodilo; C. Razgovor sa porodicom i prijateljima; D. Molitva; E. Udaranje u zid.
- Provedite izvesno vreme u prirodnom rezervatu ili nacionalnom parku, radije na nekom mirnom mestu. Slušajte snimljene zvuke iz prirode – ptice, veverice, vetar u drveću, cveće koje cveta. Razmišljajte o opomeni koja se nalazi u Matej 6,31-33.
- Uporedite po sličnosti i razlici Jovovo stradanje sa stradanjem ostalih proroka u Svetom Pismu. Na primer, o čemu bi Jov i Jeremija mogli razgovarati kad se sretnu na nebu? Šta bi Osija kazao Iliji o tome da je od njega traženo da učini teške stvari i da strada zbog njih? Koje biste razgovore na nebu prislušivali?

POVEŽITE

Jovan, poglavlja 14-17. Isus priprema svoje učenike za život iskušenja i obećava im Svetog Duha.

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, pogl. 22, «Utamničenje i smrt Jovanova».

Timothy J. Golden, *Jeremiah: The Prophet of Crisis* (Pacific Press®, 2015).

Dvejn Esmond, Gejtersburg, Merilend, SAD

Pouka 13

Od 17. do 23. decembra 2015.



Jovov karakter

*»Vidiš li da vjera pomože djelima njegovijem,
a kroz djela savrši se vjera.«*

(Jakov 2,22)

»Kada je malo poznati nekadašnji južni guverner po imenu Džimi Karter odlučio da se kandiduje za predsednika, napisao je knjigu »Zašto ne i najbolji?« kao sredstvo da obavesti glasače ko je i kako shvata vrednosti. Naslov potiče od pitanja koje mu je postavio Admiral Rikouver prilikom intervjua za posao, pošto je diplomirao na Pomorskoj akademiji. »Jeste li učinili najbolje što možete?« pitao je Rikouver. Karter je najpre odgovorio »Da, gospodine«, ali pošto je razmislio. rekao je: »Ne, gospodine, nisam uvek učinio najbolje što sam mogao.« Opisujući godinama kasnije tu scenu, Karter piše: »Postavio mi je i poslednje pitanje koje nikad neću zaboraviti – niti na njega odgovoriti: »Zašto ne?«

Bog očekuje od nas da steknemo i očuvamo izvrstan karakter kako bismo bili bez mane. Sudeći po današnjem društvu, mnogi hrišćani se bore da održe hristolikost u svom karakteru. Skoro da ne prođe dan a da ne čujemo o crkvenim vođama koje se bore za vlast, o darovima koji se koriste za lični dobitak, ili o članovima koji se dele po etničkom ili socijalnom statusu. Svakoga dana, sama suština izvrsnosti iščezava, počev od crkvenog nivoa pa do onog ličnog.

Kao u poruci datoj crkvi u Laodikeji, Bog nas poznaje i želi da učinimo najbolje što možemo kako bismo to postigli u dve dimenzije: (1) kako se odnosim prema Bogu, i (2) kako se odnosim prema braći i sestrama hrišćanima. Hrišćanska izvrsnost podrazumeva da činimo najbolje što možemo, ali bez takmičenja sa bilo kim. Naš je cilj da ostanemo u skladu sa Božjim uputstvima datim u Bibliji. Biblija nas upozorava da se ne smemo skrivati pod plaštom hrišćanstva da bismo zadovoljili svoje lične interese i dospeli do samouzdanja.

U istoriji biblijskih svetih ljudi, jedna osoba se ističe u mnoštvu drugih. Jovov život je istinski odraz onoga što znači posedovati moralnu izvrsnost. Uprkos svim nevoljama kroz koje je prošao, Jov se borio da postigne izvrsnost karaktera odlučivši da ostane veran Bogu. Kad propustimo da težimo izvrsnosti, ostavljeni smo bez posebnog pravca koji bismo sledili zato što nismo ni vrući ni hladni

(Otkrivenje 3,15). Na kraju, Bog nas prima u svoje carstvo. Sve dok smo živi, trebalo bi da se borimo za ostvarenje izvrsnosti. »Sve što ti dođe na ruku da činiš, čini po mogućnosti svojoj, jer nema rada ni mišljenja ni znanja ni mudrosti u grobu u koji ideš« (Propovednik 9,10).

Ove sedmice zadržaćemo se u svom proučavanju na Jovovom stilu života i karakteru, što je za nas isto tako bitno kao i za ljude Jovovog vremena.

Džoan Omato, Kisii, Kenija

* «Why Not the Best?», accessed October 15, 2015, <http://estore.archives.gov/Carter/ProductInfo.aspx?productid=C1011>.

Jovove lične osobine (Jov 1,1; 8)

Knjiga o Jovu jedna je od najstarijih biblijskih knjiga. Unutar njenih stranica nalaze se pouke za sve naraštaje. Biblija opisuje Jova kao pravednog čoveka, besprekornog, ispravnog i bogobojažnog. On je prinosiso žrtve za svoje grehe baš kao i svaki drugi patrijarh njegovog doba (1. Mojsijeva 8,20–22; 22,1–19). Međutim, Biblija izveštava da je Jov bio besprekoran, jer niko nije mogao da pronađe grešku u njegovom životu. »To ne znači da je Jov bio bezgrešan, nego besprekoran, a tu postoji ogromna razlika. Greh je nešto vertikalno, a besprekornost ima horizontalan smisao... Dok je Jov živeo pod budnim okom svojih drugara, niko nije mogao da ga optuži za moralno posrnuće. Njegova reputacija bila je besprekorna.«¹

Ovo na mnogo načina govori i nama. Iako živimo u grešnom svetu, moguće je da održimo čistotu i ostanemo besprekorni. Mi ne smemo dozvoliti da nas odnesu talasi moralne dekadencije u našoj društvenoj zajednici, već bi trebalo da ostanemo čvrsti u svojoj veri kako bismo primili konačnu nagradu – večni život.

Jov u svojoj društvenoj zajednici (Jov 29,1)

Postoji oštar kontrast u Jovovom životu pre i posle nesreće. On odražava kvalitet svog ranijeg života i seća se nekoliko stvari: poverenja koje je imao u Božju zaštitu i brigu, uživanja Božje naklonosti, života u zajednici sa Božjom Reči, i sigurnosti u Božje prisustvo u njegovom životu. To su najznačajniji kvaliteti za kojima bi trebalo da čezne svako Božje dete.

Kad je Bog prisutan u nečijem domu, On ga može pretvoriti u zamak ili palatu iako je to možda samo koliba.

Jov je ugodno živeo sa svojom porodicom, u svetovnom bogatstvu koje je posedovao. Međutim, bogatstvo i uspešne porodice mogu nestati, ali najvažnije je kako se uzdići iznad nastale situacije. A kad je Bog prisutan u nečijem domu, On ga može pretvoriti u zamak ili palatu iako je to možda samo koliba. Kad Sveti Duh prosvetli vaš um, i kad vi hodate u svetlosti Božje ljubavi, Bog može udvostručiti vašu udobnost i dati vam trajnu silu kako biste nadvladali i najteže trenutke. Isus je to potvrdio govoreći svojim učenicima: »Ištite najprije carstva Božijega, i pravde Njegove, i ovo će vam se sve dodati« (Matej 6,33). Jov se, uprkos svemu što je posedovao i visokom položaju u društvu, ipak potčinjavao Bogu u svakom pogledu.

Božji večni cilj ogleda se u Njegovoj deci (Efescima 3,10)

Kad je pisao crkvi u Efesu, Pavle je bio svestan izazova s kojima su se oni suočavali pri rešavanju uobičajenih svakodnevnih problema. Ta poruka je bila bitna za razumevanje Božjeg večnog cilja u pogledu njih i kao crkve i kao pojedinaca. Na isti način, bilo je značajno da Jov razume Božji cilj za njegov život. Upravo kad je pomislio kako sve ide sjajno, pogodila ga je nesreća. Bila je to najbolja prilika

da Jov shvati kako Bog radi u svojoj beskrajnoj mudrosti i na tajanstvene načine. Isto tako, kad mi tražimo rešenje za svoje poljuljane brakove, kad pokušavamo da ispravno vaspitamo svoju decu, kad brinemo kako da platimo račune, i savladamo iskušenje, bitno je da se usredsredimo na Božji večni cilj za naš život.

Što se tiče Jova, kad mu je za izvesno vreme uskraćena udobnost, on se ipak čvrsto držao Boga. Mi takođe treba da prepoznamo kako se naš život uklapa u Božji sveukupni cilj za Njegovu crkvu. To nam može pomoći da razvijemo snažan karakter za savlađivanje izazova koje nam život nameće. Kad je reč o hrišćanima, Božji večni cilj dostiže vrhunac u Hristu zato što je On glava crkve (Efescima 5,23). Celokupna istorija u Bibliji okreće se oko Isusa Hrista i Božje ljubavi. Stari zavet ukazuje na Hrista. Novi zavet Ga otkriva. Kad Hristos bude drugi put došao u sili i slavi kao Sin Božji, On će ispuniti sveukupnu istoriju.

Više o Jovovom karakteru (Jov 31,24–35)

Lako se može deseiti da se bogati pouzdaju u svoje bogatstvo, i Jov je to dobro znao. Međutim, iako je bio jedan od najbogatijih ljudi u svojoj društvenoj zajednici, Jov je isticao da nikad nije polagao nadu u svoje bogatstvo niti se uzdao u nje-ga. Takođe je rekao da njegovo bogatstvo nije bilo izvor njegove radosti. Ponekad mislimo da bogatstvo može rešiti naše probleme, ali Jovov život predstavlja jedinstveno odstupanje od takve opcije. Karakter koji razvijamo i sposobnost da se oslanjamo na Boga u svakom trenutku određuju kako ćemo reagovati na svoje probleme.

Jov je bio pravedan, gostoljubiv i skroman čovek koji je uvek nastojao da čini ono što Bog želi. »Mi znamo (i Bog zna) da Jov nije bio potpuno bez greha; a ipak ga je Bog nazvao besprekornim. To znači da bez obzira kolike bile njegove pogreške, sve optužbe protiv njega bile su odbačene. Apsolutno se nikakva krivica nije vezivala za njega, zato što ga je sam onaj koji ga je povredio proglasio nedužnim.»²

ODGOVORITE

1. Kako nam Jovov karakter pomaže da ostanemo bez mane iako živimo u jednom grešnom svetu?
2. Kako bi trebalo da reagujemo kad izgubimo ono najdragocenije što posedujemo?
3. Šta možemo naučiti iz toga kako se Jov nosio sa svojom nesrećom, i koje su ga karakterne crte osposobile da ostane čvrst?

Meri Brenda Akot, Kisii, Kenija

1. <http://biblehub.com/commentaries/guzik/job/1.htm>
2. <http://biblehub.com/commentaries/guzik/job/1.htm>

Kad hoćete da iznajmite molera dostojnog poverenja, vi gledate izveštaj o njegovim prethodnim radovima. Kad želimo da živimo hrišćanskim načinom života, gledamo na uzore iz prošlosti. Jov je živio u istom svetu i kome mi živimo, prošao kroz čitav niz iskušenja, i izgubio sve što je posedovao. Međutim, on se čvrsto držao svoje vere do kraja. Mi se možemo poučiti iz Jovovog primera i živeti takvim načinom života koji pokazuje da smo Božji ostatak.

»Oni ga pobijediše krvlju Jagnjetovom i riječju svjedočanstva svojega, i ne mariše za život svoj do same smrti« (Otkrivenje 12,11). Na isti način, mi možemo živeti kao Božji ostatak, samo ako poznamo svoj Izvor sile i mudrosti i ako Ga se čvrsto držimo. Jov opisuje Boga kao najvažniji izvor mudrosti (Jov 28,23), na koji se on oslanjao čak i u najgorim okolnostima.

»Kad gledamo u božansko ogledalo, zakon Božji, vidimo ogromnu grešnost greha, i sopstveno izgubljeno stanje kao prestupnika. Ali pokajanjem i verom mi bivamo opravdani pred Bogom, a božanskom blagodaću smo osposobljeni da pokažemo poslušnost prema Njegovim zapovestima.«¹

Karakter jednog hrišćanina pokazuje se u njegovom / ili njenom / svakodnevnom životu.

»Karakter jednog hrišćanina pokazuje se u njegovom svakodnevnom životu. Hristos je rekao: 'Tako svako drvo dobro rodove dobre rađa, a zlo drvo rodove zle rađa' (Matej 7,17). Naš Spasitelj upoređuje sebe sa čokotom, a svoje sledbenike sa lozama. On jasno kaže da svi oni koji bi hteli da

budu Njegovi učenici moraju donositi rod; a onda im je ukazao kako mogu postati rodne loze. 'Budite u Meni i Ja ću u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na čokotu, tako i vi ako u Meni ne budete' (Jovan 15,4).«²

»Apostol Pavle opisuje rod koji hrišćanin treba da donosi. On kaže da je taj rod 'u svakoj dobroti i pravdi i istini' (Efescima 5,9). I ponovo: 'Rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vjera, krotost, uzdržanje' (Galatima 5,22.23). Ti dragoceni rodovi su samo principi Božjeg zakona ostvareni u životu.«³

»Zakon Božji je jedino istinsko merilo moralnog savršenstva. Taj zakon bio je praktično pokazan na primeru Hristovog života. On sam kaže o sebi: 'Ja održah zapovijesti Oca svojega' (Jovan 15,10). Ništa manje od takve poslušnosti neće zadovoljiti zahteve Božje Reči.«⁴

ODGOVORITE

1. Kako je Jov pokazao, svojim životom, rodove Duha zabeležene u Galatima 5,22. 23?
2. Šta možemo naučiti iz Jovovog kvaliteta krotosti, koji može da pomogne i nama danas?

Dzozef Omato, Kisii, Kenija

1. Ellen G. White, *The Sanctified Life: Christian Character*, p. 81.

2. Ibid.

3. Ibid.

4. Ibid.

DOKAZ O HRIŠĆANSKOM KARAKTERU

DOKAZ (2. Petrova 1,5–7)

Ut

Biblija navodi veru kao jednu od karakternih osobina koju bi trebalo da poseduje svaki hrišćanin. Bez nje ne možemo ugoditi Bogu (Jevrejima 11,6). Otkrivena reč Božja štiti našu veru, a naša vera se testira preko iskušenja koja Bog dopušta da naiđu u našem životu. U Jovovom slučaju, njegova vera u Boga bila je izložena probi, ali je on nadvladao iskušenje i izašao kao pobednik. Kako je on postigao pobedu?

Jov je otvorio svoje unutrašnje biće veri u Onoga koji zna kraj od samog početka. Poznavanje Boga i vera u Njega donosi blagodat i mir u naš život, tako da smo u stanju da savladamo iskušenja sa kojima se suočavamo u ovom svetu. Sam Bog je posvedočio da je Jov bio dobar, pravedan, bogobožan i da se uklanja od zla (Jov 1,1). Te osobine ne bi bile moguće bez vere u Boga.

Kao hrišćani današnjeg vremena, mi potrebujemo veru koja će nas osposobiti da se potčinimo Bogu, bez obzira na preovlađujuće okolnosti. Mi možemo izgubiti posao, voljenu osobu, ili podnositi ogromne gubitke. Međutim, ono šta smo kod Boga daleko je značajnije. »Sam naš Gospod je objekat i izvor naše vere; Hristos je ta-kođe primer za našu veru.«¹

Vrlina koju Petar ovde pominje ima mnogo sinonima u raznim prevodima Biblije. Neki prevodi je nazivaju moralna izvrsnost (NASB), moralni karakter (Williams), i plemeniti karakter (Weymouth). No, bez obzira na prevod, glavna misao koju ovde valja dokučiti jeste da Bog želi da odražavamo karakter prema obrascu koji je On dao u Hristovom životu. Što se tiče Jova, njegovi postupci svedočili su o njegovoj veri, što je rezultiralo i plemenitim i odlučnim karakterom. Jov sam kaže za sebe:

»U pravdu se oblačih i ona mi bijaše odijelo, kao plašt i kao vijenac bijaše mi sud moj« (Job 29,14).

Mada je teško dopasti se svakom na ovoj zemlji, Bog nam je dao sposobnost i mogućnost da održavamo izvestan nivo dobrote koji odslikava Njegovu volju. Upravo to možemo nastojati da postignemo. »Bog je otkrio svoju prirodu, svoju božansku silu i slavu grešnim ljudima, ali su oni odbili da Ga proslave. Umesto da obožavaju Boga svog Stvoritelja, oni su obožavali ono što je stvoreno. Umesto da veruju u istinu, verovali su laž. Kao posledica njihovih greha, Bog ih je predao iskvarenom umu, da ne mogu pojmiti istinu.«²

Sledeći Jovov primer, koji je do kraja sačuvalao čist hrišćanski karakter, mi možemo naučiti da se sve vreme oslanjamo na Boga i tražimo Njegovu božansku blagodat i intervenciju.

ODGOVORITE

1. Koji je rezultat nedostatka vere u Boga?
2. Posle vere i dobrote, šta biste još dodali listi kvaliteta hrišćanskog karaktera?

Piter Mačoka, Rongo Taun, Kenija

1. Characteristics of a Growing Christian, taken from <https://bible.org/seriespage/3-pursuit-christian-character-2-peter-15-7>
2. Ibid.

Prva Petrova utvrđuje identitet hrišćana i izdvaja ih od ostalih ljudi. Kad postanemo hrišćani, mi stičemo novi identitet (Galatima 6,15). Jov je čuvao svoj identitet čoveka koji se bojao Boga i uklanjao od zla. Kao hrišćani, mi moramo neke stvari zadržati u srcu, a neke izbaciti iz srca. Biblija potvrđuje da se Jov uzdržavao od nekih stvari kako bi sačuvao svoj identitet Božjeg izabranika.

Očuvanje našeg identiteta iziskuje smelost, život molitve i predanje, sve dok ispravno postupamo. Naš uzor je Jov koji je kazao: »Ako sam i mogao plašiti veliko mnoštvo, ipak od najmanjega u domu bijaše me strah; zato mučah i ne odlažah od vrata« (Jov 31,34).

Kao hrišćani, mi moramo neke stvari zadržati u srcu, a neke izbaciti iz srca.

Evo nekih značajnih misli koje valja da imamo pred sobom da nam pomognu u očuvanju našeg hrišćanskog identiteta:

Mi smo izabrani rod. Mada ova izjava ima više korporativni smisao zato što se Petar obraća crkvi, ona se spušta do pojedinačnog nivoa. Bog nas je izabrao; mi nismo ništa učinili da zaradimo taj status. Međutim, moramo da ostanemo verni Božjoj nameri za nas.

Mi smo Božja svojina. Pošto nas izabere, Bog želi da ostanemo Njegova svojina. Jov je obratio pažnju na poziv da ostane Njegov sluga (Jov 1,8). Kao hrišćani, mi smo nešto posebno u Njegovim očima – mi smo Njegovo nasleđe. Bog je voljan da večnost provodi sa nama (2. Korinćanima 6,16). On nas štiti u svakoj situaciji u kojoj se možemo zadesiti.

Mi smo sveti. Kad nas Bog izabere, i mi postanemo Njegova svojina, mi više ne pripadamo svetu. Bog kaže povodom Jova: »Jesi li vidio slugu mojega Jova... koji se boji Boga i uklanja se oda zla« (Job 1,8).

Mi smo carsko sveštenstvo, što podrazumeva da imamo neposredan pristup Bogu. Kao hrišćani, mi to činimo prihvatanjem Hrista kao ličnog Spasitelja. Bog je već obezbedio Posrednika, a to je Isus Hristos. Preko Njega, u stanju smo da hodamo uporedo sa Bogom.

U svetlu ovih misli, Jov je znao zašto postoji. Njegov život zavisio je od Boga. Njegove reči pružale su ohrabrenje umornima; njegova stopala nisu hitala na grešne staze. Drugim rečima, Jov je uzdizao reč Božju kao »žičak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj« (Psalam 119,105).

ODGOVORITE

1. Čega se sećate u vezi sa Jovom, što vam pokazuje da je on bio svet?
2. Kako možemo zadržati svoj hrišćanski identitet a da ne povređujemo druge?
3. Koju prednost imamo za očuvanje našeg hrišćanskog identiteta koju Jov nije imao?

Alis Maćoka, Rongo Taun, Kenija

TRODIMENZIONALNO VOĐSTVO KOJE PODRAZUMEVA SLUŽENJE

MIŠLJENJE (Matej 20,28)

Če

Hrišćani treba da nauče iz Hristovog života kako da budu vođe koje služe. Obrazac Njegovog poučavanja i uloge koju je imao vodeći druge Bogu trebalo bi i danas da deluje na naše odluke. Vođstvo koje podrazumeva služenje jedan je od građevinskih blokova koji su obrazovali temelj Jovovog života. Uz sve bogatstvo i napredak koje je uživao, Jov se neprestano trudio da potrebe drugih stavlja ispred svojih.

»Ako nijesam htio doći na sud sa slugom svojim ili sa sluškinjom svojom, kad bi se tužili na mene... Ako sam odbio siromasima želju njihovu, i oči udovici zamutio...« (Jov 31,13.16).

Jov nije tako postupao zato što je želeo lično zadovoljstvo. Umesto toga, on je znao da svoj život i sredstva koristi za službu Bogu u čemu god je to mogao. On je već znao da je Bog izvor svega što je posedovao (Jov 28,12. 13. 23). Nasuprot Hristovom obrascu vođstva koje podrazumeva služenje, mi smo danas svedoci skupa organizacionih i komunikacijskih veština usmerenih ka poboljšanju bogoslužnja ili teoloških izlaganja. Mnogi ljudi su danas napustili Hristov primer vođstva koje podrazumeva služenje.

Jovov život upućuje nas u dobrom pravcu kad je reč o vođi kao sluzi. Kako onda možemo oponašati Jovov primer i biti vođe-sluge, ma gde se nalazili? Na osnovu Jovovog primera, Hristovih učenja i Njegovog života možemo zaključiti da je vođa-sluga, iz hrišćanske perspektive, onaj koji:

Živi hristocentričnim životom: to što ste dobrovoljno Hristov sluga osposobljava vas da služite drugima ne osuđujući ih.

Predano služi drugima: umesto da se usredsređuje na lične potrebe, više brine o potrebama drugih i pomaže im da bolje upoznaju i razumeju Boga.

Vodi svojim primerom: ono što kažete i ono što činite trebalo bi da bude u skladu. Kad propustite da u praksi pokažete ono što propovedate, vodite druge pogrešnim putem.

Ukratko, «Isus je prineo sopstveni život na žrtvu po Božjoj volji (Luka 22,42), i dobrovoljno žrtvovao svoj život u službi za druge (Jovan 10,30). On je došao da služi (Matej 20,28) iako je bio Božji Sin i time bio moćniji od bilo kog drugog vođe u svetu.»*

ODGOVORITE

1. Kako možemo biti vođe koje služe, a da se ne osećamo nižim od drugih?
2. Koju osobinu ili osobine treba da preuzmemo od Jova da bismo bili vođe-sluge?

Džon Bosko, Rongo Taun, Kenija

* Thorsten Grahn, «Jesus: The Role Model for Christian Leadership», accessed November 2, 2015, <http://christian-leadership.org/jesus-the-role-model-for-christian-leaders>.

ZAKLJUČAK

Iz proučavanja o Jovovom životu saznali smo da Jov nije samo verovao u Boga i svoje verovanje potkrepljivao teološki i emocionalno. Njegov život je blistavo otkrivao njegovu veru – i to ne samo ljudima koji su imali preimućstvo da budu u dodiru s njim, nego čak i anđelima. Bog je proverio da li je to sotona dobro zapazio! U stvari, Jov je činio sve ispravno a onda je odjednom sve krenulo naopako. Kad Jov iznosi svoj slučaj pred Bogom da bi dobio odgovor, on ne igra ulogu poražene žrtve. On je svoju stvar direktno izneo Bogu, ne ukazujući koliko je molitvenih sastanaka organizovao, koliko je biblijskih časova održao, ili kako je pripremao i držao propovedi ili objavljivao jevanđelje od vrata do vrata. On je zapravo govorio o čestitosti svog života, načinu na koji je postupao sa radnicima, odanosti i ljubavi koje je ispoljavao prema svojoj ženi i porodici, siromašnima i svojoj široj društvenoj zajednici. Čak ni u najgorim uslovima nisu ga pokobile sitničave, trivijalne fraze njegovih prijatelja, nego je svoju žalbu uputio direktno Bogu, ubeđen da je Bog veran i da će ga stoga čuti i odgovoriti mu.

RAZMOTRITE

- Navedite svaku od Jovovih karakteristika koje nalazimo u Jovu 1,1, 8; 29,8–22; 31,1–23.
- Čitajte Isusovo upozorenje u Matej 7,22–27 i uporedite te crte religioznih ljudi sa životom kojim je živio Jov.
- Upotrebite boje ili pastele da biste napravili crtež/umetnički prikaz glavnog stiha pouke za ovu sedmicu (Jakov 2,22), ili stiha Efescima 3,10, i postavite ga na takvo mesto gde će vam stalno biti na očima kad održavate svoja lična bogoslužnja.
- Razmišljajte o meri vere kojom živite; o tome kako ispoljavate svoje verovanje i odnos sa Bogom. Koje aktivnosti, način života i izbor odnosa smatrate izrazom svoje vere u Boga?
- Objasnite slobodnim iznošenjem ideja u svom subotnoškolskom razredu kako biste mogli prikazati Božju ljubav drugima tokom jednog normalnog dana ili sedmice. Potražite načine da iznenadite druge svojom plemenitošću, sa ciljem da se njihova srca otvore za vaše svedočanstvo o Božjoj ljubavi.
- Zatražite od Boga da vam pomogne da smislite nove načine u službi Njemu, koji prikazuju delovanje Njegove blagodati u sekularnom svetu, kako bi Njegova slava zablislala u celom svemiru.

POVEŽITE

Jevrejima 4,16

Dwain N. Esmond . . . *As I Follow Christ: 20 Essentials Every Leader Should Know* (Review and Herald®, 2013).

Džin Kelner, Solt Lejk Siti, Juta, SAD

Pouka 14

Od 24. do 30 decembra 2016.



Neke pouke iz Knjige o Jovu

*»Gle, blaženim nazivamo one koji pretrplješe.
Trpljenje Jovovo čuste, i posljedak Gospodnji vidjeste:
Jer je Gospod milostiv i smiluje se.«*

(Jakov 5,11)

Dok sam rastao, prosto sam se srodio sa »Horom Aleluja« iz Hendlovog »Mesije« – najpre kao slušalac, a zatim kao muzičar u horu i orkestru svoje srednje škole. Bez obzira da li sam slušao ili bio jedan od izvođača, uvek sam bio ponesen lepotom i nadom koje sam nalazio i u melodiji i u rečima. Ipak, tek pošto sam prisustvo-
vao profesionalnom izvođenju »Mesije«, silno sam zavoleo čitav niz deonica zasnovanih na proročanstvima o Hristovom rođenju, životu, službi, smrti, vaskrsenju i Njegovoj konačnoj pobedi nad grehom na kraju vremena.

Posebno mi se dopala deonica »Znam da je živ moj Iskupitelj« uzeta iz Jova 19,25. 26: »Znam da je živ moj Iskupitelj, i na posledjak da će stati nad prahom. I ako se ova koža moja i raščini, opet ću u tijelu svom vidjeti Boga«. Taj odlomak ukratko prikazuje veru i istrajnost koje je Jov ispoljio kada je izgubio sve – svoje bogatstvo, porodicu i zdravlje. Gubitak samo jednog od pobrojanog mnoge od nas bi naveo da »prokunemo Boga«, kao što je žena preklinjala Jova da učini. Ipak u Jovu 1,22 se kaže: »Uza sve to ne sagriješi Jov, niti reče bezumlja za Boga« .

Kao Jov, i mi se možemo držati obećanja: mada đavo uništava, Bog nas obnavlja.

Iako je postavljao pitanja zašto su ga snašle te nevolje, Jov nikada nije izgubio poverenje u svog Stvoritelja i Iskupitelja, niti u konačnu odbranu Božjeg naroda na kraju vremena. Tako je on pokazao Hristov karakter i bio simbol Hrista – još jednog pravednog, nevinog stradalnika.

Ova jedinstvena knjiga otvara pogled na veliku borbu između dobra i zla koja se ispoljava kroz naše stradanje na zemlji. Đavo je stvaran i lukav protivnik, koji često koristi i naše najbliže da bi nas obeshrabrio. U slučaju Jova – čoveka opisanog kao »dobrog i pravednog« – njegovi bronamerni, ali ne baš mudri prijatelji govorili su mu da su njegove nevolje kazna za njegove grehe. Međutim, usled čovekovog pada, mi stalno imamo probleme na zemlji. Jov nas ipak podseća da Bog, premda katkad povlači svoju zaštitu nad nama kako bi pročistio naš karakter, nikada ne nalazi zadovoljstvo u našim patnjama. Postoji oštri kontrast između Boga ljubavi i milosti i sotonine zlonamernosti. Kao što nas Jovan 10,10 podseća: »Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; Ja dođoh da imaju život i izobilje«. Kao Jov, i mi se možemo držati obećanja: mada đavo uništava, Bog nas obnavlja.

Kristel Agboka, Toronto, Ontario, Kanada

UZDANJE U BOGA U OLUJI

DOKAZ (Jov 1,1; 2,3; 5,8; 13,15; Filibljanima 3,10; 1. Petrova 4,12–11)

Ne

Niko ne voli da strada. Ipak Biblija govori o ispoljavanju radosti usred očajanja, spokoja usred haosa i mira iznad oluje. Knjiga o Jovu upravo ilustruje tu temu. Jov je smatran pravednikom, a ipak njegova priča govori o neizrecivoj patnji. Opšte mišljenje Jevreja toga doba bila je da patnja predstavlja rezultat grešnih postupaka. Međutim, mi čitamo da je Jov bio osoba »dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla« (Jov 1,1). Dakle, nasuprot popularnom verovanju tog vremena, Jov nije stradao zbog svojih greha. U stvari, mi stičemo utisak da su Jovova iskušenja bila njegova istinska nagrada (Jov 2,3; 1. Petrova 4,12–16).

Knjiga o Jovu podeljena je u tri dela: (1) Jovov dijalog s prijateljima, (2) njegovi govori, i (3) Božja intervencija. Međutim, pre no što je počelo Jovovo stradanje, mi se upoznajemo sa sotonom. On se pojavljuje nepozvan i upućuje Bogu izazov da iskuša Jova (Jov 1,6).

U svom žestokom progonu, sotona se okomio na prve ljude na zemlji. Kao rezultat, patnja je postala neizbežna. Ipak, kao vernici, mi možemo reagovati na patnju kao Jov: »Da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj« (Jov 13,15). U nekoliko drugih prilika, Jov je smelo izrazio svoje poverenje u Boga. Videti Jov 5,8; 19,25; 23,10–14.

Bog možda ne poziva vas ili mene da stradamo kao Jov. Međutim, mi dobro znamo da ćemo za vreme svog boravka na zemlji morati da prođemo kroz brojna iskušenja. Kad naiđemo na poteškoće, trebalo bi da se setimo da je Bog sa nama, da se u stradanju još tešnje povezujemo sa svojim Učiteljem u »zajednicu Njegovih muka« (Filibljanima 3,10). Takođe, iskušenja kroz koja prolazimo čine nas poniznim, jer smo pri tom navedeni da se setimo kako ne možemo razumeti Božje puteve (Jov 11,7; Isaija 55,8).

Često o iskušenju mislimo kao o ne tako važnom zaustavljanju na putu ka bitnijem odredištu, ali se nikad ne zadržimo da dublje razmislimo šta to naš nebeski Učitelj možda želi da usadi u nas. Imajmo na umu da upravo u vreme kušanja treba da imamo vere u Boga koji se već pokazao kao veran. Takođe, ne zaboravimo da je On obećao da će biti sa nama u oluji i da će nam dati snagu i podršku.

ODGOVORITE

1. Šta možemo naučiti od Jova, Pavla i Isusa o tome kako da odgovorimo na životne izazove?
2. Kako vam je Bog pomogao da savladate iskušenja? Da li ste osetili Njegovu vernost u svom životu?
3. Zašto je bitno imati vere u Boga na našem hrišćanskom putu, pogotovo kad prolazimo kroz životne oluje?

Aleksandra Iboah, Ontario, Kanada

Logos (Jov 1,12; Matej 4,1–11; Rimljanima 5,3–5; 1. Korinćanima 2,9; 10,13; 2. Korinćanima 4,16–18; Jevrejima 4,16; Jakov 5,11; 1. Petrova 5,8; Otkrivenje 21,1–4.)

Kad govorimo o patnji, često pomišljamo na Jova. Danas ćemo naći vremena da dublje zađemo u neke pouke koje nalazimo u Knjizi o Jovu i na drugim mestima u Svetom pismu, a koje nam mogu pomoći u sopstvenim svakodnevnim borbama i životnim nevoljama.

Bog ne želi da mi patimo (Jov 1,12; Matej 4,1–11; 1. Petrova 5,8)

U početku, Bog je stvorio ljude da žive s Njim u raju. Pošto svi osećamo da patnja nije trebalo da bude naša sudbina, mi se borimo protiv nje kad god je iskusi-mo. Međutim, jeste li zapazili da bez obzira koliko ste puta doživeli patnju, nikada se niste na nju sasvim navikli?

Nešto što stvarno moramo imati na umu kad se suočavamo sa raznim izazovi-ma jeste činjenica da je patnja posledica greha. Treba isto tako da imamo na umu da Bog može upotrebiti našu patnju da razvije naš karakter i da nam pruži vredne pouke. Mi suviše često zaboravljamo ko nam je stvarni neprijatelj. Odveć često so-tona nas kuša da okrivimo Boga za borbe u kojima smo se našli. Međutim, Mi se za-ista borimo protiv patnje zato što Božja namera za nas nikada nije bila da patimo.

Prva Petrova 5,8 kaže nam da je đavo poput »gladnog lava koji riče da uplaši i ščepa svoj plen – što je prikladna slika đavola koji je, preko progona, nastojao da zaplaši hrišćane i tako ih prisili na otpad.«¹

Karakter se formira kroz nevolje (Rimljanima 5,3–5; 2. Korinćanima 4,16–18; Jakov 5,11)

Jov je razvio u sebi izdržljivost, karakternu crtu koja se visoko ceni kod jednog hrišćanina. Nemojmo misliti da je Jov i u jednom trenutku pogledao unazad na svoj život i počeo da sažaljeva sebe. Ja verujem da je on odvojio vreme da duboko raz-mišlja i nauči pouke koje mu je Bog dao.

Uz Božju pomoć, Jov je čeznuo da razvije svoj karakter. I tako, kad je naišla ve-lika nevolja, on se nije okrenuo protiv Boga. U stvari, kad ga je žena podsticala da prokune Boga, on ju je ukorio rečima: »Dobro smo primali od Boga, a zla zar neće-mo primiti?« (Jov 2,10).

Budući da je Jov shvatio patnju, odlučio je da iz te grozne situacije izvuče on o najbolje. Odlučio je, uz Božju pomoć, da bude najbolja moguća verzija sebe, shva-tivši da je karakter jedino što mu je ostalo.

»Malo je ljudi bilo pozvano da dokažu svoju vernost pod tako mučnim okol-nostima. Očigledno, pisac poslanice [Jakov] smatra Jova istorijskom, a ne alegorij-skom, ličnošću.«²

Na nama je da odlučimo kakav će nam biti karakter. Bog nam dopušta da iza-beremo ko smo i kakvu sliku želimo da ponudimo onima oko nas. Sledeći put kad se budete borili s nečim, uz molitvu potražite pouku koju Bog hoće da vam uputi.

Zapazite kako vas On oblikuje da biste postali kao dijamant. Dijamant u početku deluje kao običan kamen, ali zahvaljujući toploti i pritisku, i isecanju, dijamant dobija veliku vrednost. Mi smo svi podvrgnuti procesu zahvaljujući kome postajemo dijamant. Ipak, mi upravo mrzimo taj deo nastajanja dijamanta. Naučimo da volimo celo putovanje, a ne samo odredište.

Čak i u patnji Bog nas voli i upravlja situacijom (1. Korinćanima 10,13; Jevrejima 4,16)

Više od bilo čega, Bog želi da nam pomogne u trenucima borbe. Želja Mu je da nas drži u svom naručju ljubavi i da nas uteši kad smo ožalošćeni. On želi da bude Onaj kome ćemo se obraćati za podršku i ohrabrenje. U Jevrejima 4,16, Bog nas poziva da priđemo Njegovom prestolu kada nam je to potrebno.

Za koliko ste careva čuli da su pozivali svoje podanike da smelo pristupe njihovom prestolu kad god im je bilo potrebno carevo prisustvo? Čak je i Jestiri, carevoj supruzi, bila neophodna dozvola da dođe pred njegov presto! Naš Otac nam kaže da neće dopustiti da budemo kušani više nego što možemo podneti i da će On pronaći put da se spasemo iskušenja (1. Korinćanima 10,13). Bog ne želi da gleda kako patimo. On sve kontroliše. On ima divan plan da okonča svaku patnju u ovom životu i da nas vrati u raj koji je postojao pre nego što se greh pojavio u našem svetu.

Nebo je dovoljno jeftino (1. Korinćanima 2,9; Otkrivenje 21,1–4)

Jeste li ikada kupili nešto tako predivno da biste to platili čak i više od onoga što ste dali? Isus se upravo tako oseća kad smo mi u pitanju. On je platio najveću moguću cenu! Ostavio je nebo i došao na našu grešnu planetu. A onda je umro smrću koju smo mi zaslužili, tako da mi ne moramo umreti!

Ako uzmemo u obzir sve što je Isus učinio za nas i da Mu to nikada ne možemo vratiti, naš put u nebo biće dosta jeftin. Kad budemo videli Isusa i mesto koje je On pripremio za nas, zaboravićemo sve kroz šta smo ovde prošli. Ja verujem da je Jov shvatio da ovaj svet nije njegov dom, i da je on tu samo prolaznik.

Mi se mnogo češće usredsređujemo na borbe s kojima se suočavamo ovde, a nedovoljno na naš nebeski dom. Kao hrišćani, mi imamo tako divnu nadu. Prema tome, posmatrjmo svoje bitke iz druge perspektive. Usredsredimo se na svoj prekrasan dom gde ćemo boraviti sa Isusom.

Mikele Soleiro, Edmonton, Alberta, Kanada

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 587.

2. *Ibid.*, vol. 5, 539.

»Božji izabrani svedoci u svim vekovima izlagali su se klevetama i progonstvima zbog istine. Josif je bio oklevetan i progonjen zato što je želeo da sačuva svoju vrlinu i svoje poštenje. David, izabrani Božji glasnik, bežao je pred svojim neprijateljima kao progonjena divljač. Danilo je bio bačen u lavovsku jamu, zato što je bio veran podanik neba. Jov je izgubio sve svoje zemaljsko imanje i bio tako izmučen bolestima da su ga odbacili rođaci i prijatelji, ali sačuvaio je svoje poštenje. Jeremija nije dozvolio da ga odvrate da izgovori reči koji mu je Bog dao da kaže, a njegovo svedočanstvo tako je razgnevalo cara i knezove da su ga bacili u odvratnu jamu. Stefan je bio kamenovan zato što je propovedao Hrista, i to raspetoga. Pavle je dopao tamnice, bio je izbijen štapom, kamenovan i konačno pogubljen zato što je bio veran Božji vjesnik poslan neznabošcima. Jovan je bio proteran na ostrvo Patmos »za reč Božiju i za svedočanstvo Isusa Hrista«.

U sva vremena sotona je progonio pripadnike Božjeg naroda.

Ovi primeri ljudske čvrstine svedoče o verodostojnosti Božjih obećanja – o Njegovoj stalnoj prisutnosti i blagodati koja nas održava. Oni svedoče

o sili vere koja se odupire silama ovoga sveta. Delo vere je oslanjanje na Boga u najmračnijim trenucima, i svesti da je bez obzira na iskušenja i snažne oluje, naš nebeski Otac za krmom. Samo oči vere mogu gledati kroz vreme i pravilno oceniti vrednost večnoga blaga...

U sva vremena sotona je progonio pripadnike Božjeg naroda. Mučio ih je i ubijao, ali oni su, umirući, postajali pobednici. Svedočili su o sili Nekoga ko je moćniji od sotone. Pokvareni ljudi mogu mučiti i ubijati telo, ali ne mogu nauditi životu koji je sakriven sa Hristom u Bogu. Protivnici mogu ljude zatvoriti u tamničke zidine, ali ne mogu okovati njihov duh.

U nevoljama i progonstvima Božja slava – Njegov karakter – otkriva se u Njegovim izabranicima. Oni koji veruju u Hrista i koje svet mrzi i progona, vaspitavaju se i disciplinuju u Hristovoj školi. Na zemlji hode uskim putem; čiste se u peći nevolje... Pošto su postali učesnici u Hristovim patnjama, mogu da gledaju unapred, preko tame u slavu i kažu: 'Mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja će nam se javiti' (Rimljanima 8,18).*

ODGOVORITE

Kako možete iskoristi trenutne okolnosti da biste bili svedok za Boga?

Britany Venus Hadson, Brompton, Ontario, Kanada

* Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 575. 576. orig.

Perspektiva je svevažna. To je razlika između očaja i nade. Prepoznavanje da su iskušenja s kojima se suočavamo na zemlji privremena i relativna, i da nam sve ide na dobro, daje nam dovoljno razloga da se pouzdamo u Boga. Zlo koje đavo name-rava da nam učini, Bog koristi za naše dobro (1. Mojsijeva 50,20). Naša uloga je, kao što vidimo kod Jova, da se pouzdamo u Njega. Navešćemo neke strategije koje će nam pomoći da se držimo ispravne perspektive.

Ponovo upoznajte Božji karakter. Ponovo se upoznajte sa Bogom i prisetite se kakav je Njegov karakter. Njega su mnogo krivili, i pripisivali mnogo ružnog. Ali Jov nije krivio Boga za svoj bol. On nije krivio Boga zato što je znao da njegova bolest i njegov gubitak nisu Božja greška. Jov je s poverenjem gledao na Božji karakter i znao da će mu svaki bol poslužiti na dobro.

Odmorite se i opustite. Kad poznajete Božji karakter, nema potrebe da budete uznemireni ili zabrinuti. Ne morate se pitati šta da radite, ili koliko ćete dugo morati da se vrtite u krugu. Možete se odmoriti i opustiti u Njegovom prisustvu, uživajući u miru koji nadilazi naše poimanje (Filibljanima 4,6. 7).

Svatite i prihvatite. Na kraju Knjige o Jovu, Bog otkriva donekle svoju veliku silu da bi podsetio Jova da on ne zna sve – niti mora da zna. Sve što mu je potrebno jesu vera i pouzdanje u moćnog, nepromenljivog Boga punog ljubavi. Mi takođe moramo prihvatiti činjenicu da ne znamo sve, da nikada nećemo u potpunosti razumeti Božju nameru u onome što dopušta da nam se dogodi. Kao što je Sokrat rekao: konačno, jedina stvar koju znamo jeste da ništa ne znamo!* To je u redu, zato što mi služimo Bogu koji »zna put moj/naš« (Jov 23,10). Mi ne moramo da znamo ili razumemo zašto je tako. Verovatno to ne bismo razumeli ni kad bi nam neko objasnio. Sve što treba da znamo jeste da Isus vodi u svemu. Ta istina bi trebalo i mora da bude dovoljna da se pouzdamo u Njega.

ODGOVORITE

1. Koji su neki od atributa Božjeg karaktera u kojima možemo naći utehu kad je naša vera pod pritiskom?
2. Navedite pitanja na koja hoćete da vam se odmah odgovori. Da li vas ta pitanja, ili činjenica da imate takva pitanja, sprečavaju da služite Bogu ili da se pouzdate u Njega? Zašto da, ili zašto ne? Da li su vam potrebni odgovori da biste sledili Boga? Da li vam On daje dovoljno razloga da verujete u Njega čak i ako ne odgovara na vaša pitanja?

Simon Semjuels, Montreal, Kanada

* I Know That I Know Nothing, accessed September 29, 2015, https://en.wikipedia.org/wiki/I_know_that_I_know_nothing.

Svako može da posvedoči da život uključuje iskušenja. Zato se i vodi rat za svaku dušu. Lepota hodanja sa Hristom ogleda se u tome što imamo sigurnost da postoji neki viši cilj u svakoj mučnoj situaciji kroz koju prolazimo.

Bog je Adamu i Evi dao sve što je bilo dobro. Nažalost, kad su Adam i Eva uzeli zabranjeni plod, greh je ušao u svet. Bog nikada nije nameravao da mi budemo odvojeni od Njegove ljubavi i prisustva, niti je On planirao propast, tugu i nesreću koje vidimo danas. Međutim sotona je uspeo da prevari Evu lukavim rečima da im je Bog nešto uskratilo kada im je kazao: »Nećete vi umrijeti; nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo« (1. Mojsijeva 3,4.5).

U Knjizi o Jovu nalazimo veliku nadu.

Međutim, istina je da Bog »ne uskraćuje nijednoga dobra« »onima koji hode u bezazlenosti« (Psalam 84,11). Svaka Božja reč je istinita, zato što »Bog nije čovjek da laže« (4. Mojsijeva 23,19). U stvari, Biblija tvrdi da On ne može lagati (Titu 1,2). Dakle, postaje jasno da ne treba Njega kriviti za sve nesreće koje se dešavaju od čovekovog pada. Bog je »pravedan... u svijem putovima svojim« (Psalam 145,17) i svakome od nas dao je slobodu izbora. A da bi ta mogućnost izbora bila fer, neophodno je da mi sagledamo posledice i dobra i zla. Baš zato Bog nije zaustavio sotonino delovanje. Čak i u takvoj situaciji, veoma ohrabruje saznanje da On svaku mučnu okolnost može pretvoriti u blagoslov, ako poput Jova izdržimo do kraja.

U Knjizi o Jovu nalazimo veliku nadu. Uprkos ogromnim poteškoćama s kojima se suočavao, on je ostao odan Bogau. Znao je da je Bog dobar. Shvatio je da na kraju sve, uključujući tu i nesreću i patnju, »onima koji ljube Boga... ide na dobro« (Rimljanima 8,28).

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači saznanje da Bog sve tako usmerava da to bude za vaše dobro? Kako vam to može pomoći da buduća iskušenja dočekate sa poverenjem u Boga?
2. Kako možete pomoći onima koji dovode u pitanje Božju dobrotu?

Dženifer Ališa Alvarado, Toronto, Ontario, Kanada

ZAKLJUČAK

Nešto što možemo poneti iz Knjige o Jovu jeste činjenica da smo mi u stanju da razumemo patnju u ovom svetu, ali ne tako što ćemo je jednostavno posmatrati i ishitreno donositi zaključke. Jovova priča otkriva ono što je bilo skriveno od njega, i razrešava tajnu nevidljivih sila koje se bore za nas i protiv nas. Ona obelodanjuje zlonamernost sotone, Božju vernost, razloge za podnošenje patnje, i silu Božju da obnovi ono što je oštećeno, a da pri tom ne prekrši sopstvena pravila. Mi poznavamo svoju ulogu u velikoj borbi i, sledstveno tome, Božjom silom možemo izdržati i pobediti.

RAZMOTRITE

- Komponujte pesmu pošto odslušate Hendlovog *Mesiju* u celini. Iako možda mislite da ne možete dodati ništa novo poruci o Isusu, molite se za otkrivenje o Spasitelju u nekoj pesmi za naše vreme.
- Naslikajte scenu iz Jovovog života koja najbolje rezimira vaš vizuelni utisak o njegovoj priči. Koji prizor naročito obuzima vašu maštu? Još jedan korak koji valja preduzeti: potražite neku kompaniju koja se bavi slagalicama da iskoristi vašu sliku, kako biste zatim tu slagalicu podelili sa drugima.
- Kreirajte interaktivnu veb stranicu služeći se tekstom iz Jova 1 i 2,1-10, koja omogućuje da određena osoba unese svoje ime (i eventualno okolnosti) umesto podataka o Jovu. Tako ljudi mogu prilagoditi priču i čitati je kao da se dogodila upravo njima.
- Posetite nekoga ove sedmice (ili čim budete mogli) ko je prošao kroz neki tragični događaj u svom životu. Vežbajte se da se ne usredsredite na ulogu greha i velike borbe u toj tragediji, nego, umesto toga, na ljubav i podršku koja je čoveku potrebna.
- Istražite mogućnosti koje će vam pomoći da s puno takta objasnite biblijsko gledište o patnji nekome ko krivi Boga za svu patnju na ovom svetu.

POVEŽITE

Nathan Brown, *I Hope* (Signs Publishing, 2014).

Jimmy Phillips, «Coming to Grips with Suffering,” *Adventist Review*, July 12, 2013, <http://www.adventistreview.org/2013-1519-p15>.

Oswald Chambers, «Partake of His Suffering,” *Relevant*, <http://www.relevantmagazine.com/god/deeper-walk/blog/175-partake-of-his-suffering>.

Tim Lale, *Silver Spring, Merilend, SAD*

OKTOBAR

OD VASKRSENJA I DALJE

Hristovom smrću završena je služba u Hramu

1. S Matej 27,51. Hristovom smrću završena je služba u Hramu

Uvek postoji svetlost usred tame

2. N Matej 27,58-60. Ljudi treba da stoje hrabro za Hrista
3. P Matej 28,2. Uvek postoji svetlost usred tame
4. U Luka 24,6.7. »Ustade Gospod!«
5. S Matej 28,4. Svedočenje stražara koji su čuvali grob
6. Č Matej 27,52.53. »Prvina« pobeđe nad smrću
7. P Otkrivenje 3,21. Isus će nam dati silu da pobedimo
8. S Psalam 24,7. Pitanje Božje vrhovne vlasti je rešeno

Božji zakon je odbranjen

9. N Jovan 3,16. »Griješ je bezakonje...«
10. P Jovan 19,30. Velika borba pogađa sav stvoreni svet
11. U Psalam 119,34. Božji zakon je odbranjen
12. S 1. Petrova 2,24. Božji Sin je poneo rane umesto nas
13. Č Psalam 24,9. Svečani doček Hrista na Nebu
14. P Luka 24,49. Obećanje božanske sile
15. S Luka 24,13.14. Dva učenika – od očajanja do nade

Sveti Duh kao Utešitelj

16. N Luka 24,27. Učenici upoznaju Hristov identitet
17. P Luka 24,30.31. Isus se otkriva učenicima
18. U Luka 24,35.36. »Zaista ustade Gospod!«
19. S Luka 24,45. Isus »otvara um« svojim sledbenicima
20. Č Jovan 15,26. Sveti Duh kao Utešitelj
21. P Dela 1,8. Obećanje Svetog Duha: »Primićete silu!«
22. S Dela 2,17. Sila koja je uzdrmala svet

Opasno je odbijati pozive na pokajanje

23. N Dela 4,1-3. Protivljenje verskih vođa
24. P Dela 5,29. »Većma se treba Bogu pokoravati...«
25. U Dela 5,39. Opasno je odbijati pozive na pokajanje
26. S Jakov 5,7. Sveti Duh će u naše vreme ponovo doći
27. Č Dela 7,57.58. Stefan, prvi hrišćanski mučenik
28. P Dela 8,27-29. Jevandelista Filip
29. S Dela 9,4.5. Savle postaje Pavle, apostol neznažica

On neće odustati

30. N 1. Timotiju 4,12. Timotije, ugledni mladić
31. P Otkrivenje 1,1. Jovan, ljubljeni učenik, pisac Otkrivenja

NOVEMBAR

BUDUĆNOST PRIKAZANA U KNJIZI OTKRIVENJA

Božja poruka Njegovom narodu

1. U Otkrivenje 2,10. Božja poruka Njegovom narodu
2. S Otkrivenje 1,3. Otkrivenje – knjiga za proučavanje
3. Č Otkrivenje 1,9. Isusovo svedočanstvo i Božja večna ljubav
4. P Otkrivenje 5,5.6. Opisan je Hristov rad na našem otkupljenju
5. S Luka 21,25.26. Gledanje u budućnost

Biti veran do smrti

6. N Matej 7,14. Odgovorni smo za datu svetlost
7. P Jovan 3,19. Opasna ravnodušnost prema svetlosti
8. U Jevrejima 11,36. Progonstvo u prvim vekovima
9. S Otkrivenje 2,20. Sotonini sledbenici kvare ranu Crkvu
10. Č Matej 25,1.2. Dve grupe među Hristovim sledbenicima
11. P 2. Timotiju 3,12. Oni će progoniti i vas
12. S Otkrivenje 1,19. Načela reformacije treba i danas držati

Bog otkriva svoje tajne

13. N Psalam 19,13. Uočiti razliku između vere i drskosti
14. P Psalam 91,4. Biti veran do smrti
15. U Psalam 121,1.2. Isusovi sledbenici i odlučujuća borba
16. S Danilo 2,28. Bog otkriva svoje tajne
17. Č 1. Solunjanima 5,5. Bog nas poziva da budemo deca videla
18. P Dela 19,36. Ništa ne činite ishitreno
19. S Priče 13,10. Izbegavajte nadmetanje, podržavajte slogu

Dobri i zli anđeli su uvek prisutni

20. N Jovan 7,17. Treba da poznajemo i primenjujemo istinu
21. P Jovan 5,39. Ljude treba učiti da pretražuju Pismo
22. U Efescima 6,12. Dobri i zli anđeli su uvek prisutni
23. S Danilo 10,14. Uporedno proučavanje Danila i Otkrivenja
24. Č Danilo 12,4. Knjiga proroka Danila je opečaćena
25. P Rimljanima 8,35. Početak podsmevanju adventistima
26. S 2. Korinćanima 4,8.9. Svedočenje Viljema Milera

Držite se istine utelovljene u Isusu

27. N Otkrivenje 14,6.7. Tri anđeoske poruke – poziv ka Božjoj reči
28. P Isaija 58,12. Božjem zakonu nije potrebna izmena
29. U Otkrivenje 10,2. Anđeo objavljuje poslednju Božju poruku
30. S Otkrivenje 10,10.11. Držite se istine utelovljene u Isusu

DECEMBAR POSLEDNJI DAN

Istražujte Pismo i potvrdite istinu

1. Č 2. Timotiju 2,15. Istražujte Pismo i potvrdite istinu
2. P Matej 24,36. Ne treba određivati Drugi Hristov dolazak
3. S Otkrivenje 10,5.6. »Vremena već neće biti«

Ko su Božji dragulji?

4. N Titu 2,14.15. Pozvani smo da se odvojimo od sveta
5. P Matej 24,42-44. Svakog dana živimo tako kao da je poslednji
6. U Isaija 21,12. Nije vreme za nagodbu
7. S Matej 25,32.33. Neki će prihvatiti pobunu pre nego poslušnost
8. Č Malahija 3,17. Ko su Božji dragulji?
9. P Isaija 58,1. Naš posao je objavljivanje tri anđeoske poruke
10. S Jezekilj 36,26. »I daću vam novo srce«

Stanimo na Hristovu stranu

11. N Matej 5,14. Božji narod ne treba da se krije
12. P Matej 24,3. »Kad će to biti?«
13. U Rimljanima 8,18. Mi smo Hristovi vojnici
14. S Jezekilj 20,19.20. Subota je Božji pečat
15. Č Efescima 6,10. Ko veruje u istinu jačaće u Gospodu
16. P 1. Petrova 1,12. Prošlost i naše vreme u Bibliji
17. S Matej 24,13.14. Uputite poslednju poruku upozorenja svetu

Razlikovanje istine od zablude

18. N Danilo 12,10. Staza poslušnosti je put ka svetosti
19. P Matej 11,28.29. Stanimo na Hristovu stranu
20. U 1. Korinćanima 3,9. Mi smo Božji saradnici
21. S Matej 15,9. Naša poruka se nikad neće promeniti
22. Č 2. Petrova 1,16. Budite pažljivi prema »novoj svetlosti«
23. P Matej 7,21. I verovati i tvoriti Očevu volju
24. S 1. Solunjanima 1,5. Razlikovanje istine od zablude

Istinita religija

25. N O Jestiri 3,13. Smrtna presuda Božjem narodu
26. P 2. Petrova 1,20.21. Otkrivenja potiču od Isusa Hrista
27. U Isaija 26,7. Bog će odgovoriti na molitve
28. S Jevrejima 2,10. Hristos kuca na vrata srca...
29. Č 4. Mojsijeva 13,33. Nalazimo se na granici Obećane zemlje
30. P Jovan 14,26. Istinita religija
31. S Otkrivenje 21,4. Bog je ljubav

ČITANJE BIBLIJE REDOM

| Oktoбар | Novemбар | Decemбар |
|-------------------------|------------------------|------------------------------|
| 1. Amos 1-3 | 1. Luka 7-8 | 1. 1. Korinćanima 10-12 |
| 2. " 4-6 | 2. " 9-11 | 2. " 13-16 |
| 3. " 7-9 | 3. " 12-14 | 3. 2. Korinćanima 1-5 |
| 4. Avdija i Jona 1-4 | 4. " 15-17 | 4. " 6-9 |
| 5. Mihej 1-4 | 5. " 18-20 | 5. " 10-13 |
| 6. " 5-7 | 6. " 21-22 | 6. Galatima 1-3 |
| 7. Naum 1-3 | 7. " 23-24 | 7. " 4-6 |
| 8. Avakum 1-3 | 8. Jovan 1-3 | 8. Efescima 1-6 |
| 9. Sofonija 1-3 | 9. " 4-6 | 9. Filibljanima 1-4 |
| 10. Agej 1-2 | 10. " 7-9 | 10. Kološanima 1-4 |
| 11. Zaharija 1-3 | 11. " 10-12 | 11. 1. Solunjanima 1-5 |
| 12. " 4-6 | 12. " 13-15 | 12. 2. Solunjanima 1-3 |
| 13. " 7-10 | 13. " 16-18 | 13. 1. Timotiju 1-6 |
| 14. " 11-14 | 14. " 19-21 | 14. 2. Timotiju 1-4 |
| 15. Malahija 1-4 | 15. Dela 1-3 | 15. Titu i Filimonu 1-3 |
| 16. Matej 1-5 | 16. " 4-6 | 16. Jevrejima 1-5 |
| 17. " 6-8 | 17. " 7-9 | 17. " 6-9 |
| 18. " 9-11 | 18. " 10-12 | 18. " 10-13 |
| 19. " 12-13 | 19. " 13-15 | 19. Jakov 1-5 |
| 20. " 14-15 | 20. " 16-18 | 20. 1. Petrova 1-5 |
| 21. " 16-17 | 21. " 19-23 | 21. 2. Petrova 1-3 |
| 22. " 18-20 | 22. " 24-26 | 22. 1. Jovanova 1-3 |
| 23. " 21-25 | 23. " 27-28 | 23. " 4-5 |
| 24. " 26-28 | 24. Rimljanima 1-3 | 24. 2. i 3. Jovanova |
| 25. Marko 1-3 | 25. " 4-6 | 25. Judina poslanica |
| 26. " 4-6 | 26. " 7-9 | 26. Otkrivenje 1-4 |
| 27. " 7-9 | 27. " 10-12 | 27. " 5-9 |
| 28. " 10-13 | 28. " 13-16 | 28. " 10-13 |
| 29. " 14-16 | 29. 1. Korinćanima 1-5 | 29. " 14-16 |
| 30. Luka 1-3 | 30. " 6-9 | 30. " 17-19 |
| 31. " 4-6 | | 31. " 20-22 |

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktobar

1. Psalam 79.
2. Psalam 80.
3. Psalam 81.
4. Psalam 82.
5. Psalam 83.
6. Psalam 84.
7. Psalam 85.
8. Psalam 86.
9. Psalam 87.
10. Psalam 88
11. Psalam 89,1-13.
12. Psalam 89,14-26.
13. Psalam 89,27-39.
14. Psalam 89,40-52.
15. Psalam 90.
16. Psalam 91.
17. Psalam 92.
18. Psalam 93.
19. Psalam 94.
20. Psalam 95.
21. Psalam 96.
22. Psalam 97.
23. Psalam 98.
24. Psalam 99.
25. Psalam 100.
26. Psalam 101.
27. Psalam 102,1-14.
28. Psalam 102,15-28.
29. Psalam 103.
30. Psalam 104,1-18.
31. Psalam 104,19-35.

Novembar

1. Psalam 105,1-15.
2. Psalam 105,16-31.
3. Psalam 105,32-45.
4. Psalam 106,1-16.
5. Psalam 106,17-32.
6. Psalam 106,33-48.
7. Psalam 107,1-21.
8. Psalam 107,22-43.
9. Psalam 108.
10. Psalam 109,1-16.
11. Psalam 109,17-31.
12. Psalam 110.
13. Psalam 111.
14. Psalam 112.
15. Psalam 113.
16. Psalam 114.
17. Psalam 115.
18. Psalam 116.
19. Psalam 117.
20. Psalam 118,1-14.
21. Psalam 118,15-29.
22. Psalam 119,1-14.
23. Psalam 119,15-29.
24. Psalam 119,30-43.
25. Psalam 119,44-56.
26. Psalam 119,57-90.
27. Psalam 119,91-117.
28. Psalam 119,118-143.
29. Psalam 119,144-176.
30. Psalam 120.

Decembar

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.
31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2016. GODINE

| MESTO | DATUM | | | |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|-------|-------|-------|
| | 7. | 14. | 21. | 28. |
| Kladovo, Negotin | 17:59 | 17:47 | 17:35 | 17:24 |
| Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot | 18:01 | 17:49 | 17:37 | 17:26 |
| Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš | 18:03 | 17:51 | 17:39 | 17:28 |
| Subotica , Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo , Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje , Radoviš, Strumica | 18:05 | 17:53 | 17:41 | 17:30 |
| Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija | 18:07 | 17:55 | 17:43 | 17:32 |
| Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles | 18:09 | 17:57 | 17:45 | 17:34 |
| Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep | 18:11 | 17:59 | 17:47 | 17:36 |
| Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj | 18:13 | 18:01 | 17:49 | 17:38 |
| Virovitica, Podravska Slatina, Slavenska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Dobož, Pljevlja, Kolašin | 18:15 | 18:03 | 17:51 | 17:40 |
| Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica | 18:17 | 18:05 | 17:53 | 17:42 |
| Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj | 18:19 | 18:07 | 17:55 | 17:44 |
| Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika | 18:21 | 18:09 | 17:57 | 17:46 |
| Dravograd, Mežice, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet | 18:23 | 18:11 | 17:59 | 17:48 |
| Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula | 18:25 | 18:13 | 18:01 | 17:50 |
| Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru | 18:27 | 18:15 | 18:03 | 17:52 |
| Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis | 18:29 | 18:17 | 18:05 | 17:54 |
| Koper, Lošinj | 18:31 | 18:19 | 18:07 | 17:56 |
| Rovinj, Pula | 18:33 | 18:21 | 18:09 | 17:58 |

Zimsko računanje vremena počinje 30. oktobra 2016. godine.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2016. GODINE

| MESTO | DATUM | | | |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|-------|-------|-------|
| | 4. | 11. | 18. | 25. |
| Kladovo, Negotin | 16:14 | 16:06 | 15:59 | 15:54 |
| Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot | 16:16 | 16:08 | 16:01 | 15:56 |
| Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš | 16:18 | 16:10 | 16:03 | 15:58 |
| Subotica , Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo , Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje , Radoviš, Strumica | 16:20 | 16:12 | 16:05 | 16:00 |
| Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija | 16:22 | 16:14 | 16:07 | 16:02 |
| Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles | 16:24 | 16:16 | 16:09 | 16:04 |
| Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep | 16:26 | 16:18 | 16:11 | 16:06 |
| Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj | 16:28 | 16:20 | 16:13 | 16:08 |
| Virovitica, Podravska Slatina, Slavenska Požega, Slavonški Brod, Derвента , Doboј, Pljevlja, Kolašin | 16:30 | 16:22 | 16:15 | 16:10 |
| Murska Sobotа, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica | 16:32 | 16:24 | 16:17 | 16:12 |
| Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj | 16:34 | 16:26 | 16:19 | 16:14 |
| Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika | 16:36 | 16:28 | 16:21 | 16:16 |
| Dravograd, Mežice, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet | 16:38 | 16:30 | 16:23 | 16:18 |
| Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula | 16:40 | 16:32 | 16:25 | 16:20 |
| Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru | 16:42 | 16:34 | 16:27 | 16:22 |
| Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis | 16:44 | 16:36 | 16:29 | 16:24 |
| Koper, Lošinj | 16:46 | 16:38 | 16:31 | 16:26 |
| Rovinj, Pula | 16:48 | 16:40 | 16:33 | 16:28 |

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2016. GODINE

| MESTO | DATUM | | | | |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|-------|-------|-------|-------|
| | 2. | 9. | 16. | 23. | 30. |
| Kladovo, Negotin | 15:50 | 15:49 | 15:50 | 15:53 | 15:58 |
| Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot | 15:52 | 15:51 | 15:52 | 15:55 | 16:00 |
| Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš | 15:54 | 15:53 | 15:54 | 15:57 | 16:02 |
| Subotica , Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo , Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje , Radoviš, Strumica | 15:56 | 15:55 | 15:56 | 15:59 | 16:04 |
| Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija | 15:58 | 15:57 | 15:58 | 16:01 | 16:06 |
| Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles | 16:00 | 15:59 | 16:00 | 16:03 | 16:08 |
| Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep | 16:02 | 16:01 | 16:02 | 16:05 | 16:10 |
| Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj | 16:04 | 16:03 | 16:04 | 16:07 | 16:12 |
| Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Dobož, Pljevlja, Kolašin | 16:06 | 16:05 | 16:06 | 16:09 | 16:14 |
| Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica | 16:08 | 16:07 | 16:08 | 16:11 | 16:16 |
| Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj | 16:10 | 16:09 | 16:10 | 16:13 | 16:18 |
| Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika | 16:12 | 16:11 | 16:12 | 16:15 | 16:20 |
| Dravograd, Mežice, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet | 16:14 | 16:13 | 16:14 | 16:17 | 16:22 |
| Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula | 16:16 | 16:15 | 16:16 | 16:19 | 16:24 |
| Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru | 16:18 | 16:17 | 16:18 | 16:21 | 16:26 |
| Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis | 16:20 | 16:19 | 16:20 | 16:23 | 16:28 |
| Koper, Lošinj | 16:22 | 16:21 | 16:22 | 16:25 | 16:30 |
| Rovinj, Pula | 16:24 | 16:23 | 16:24 | 16:27 | 16:32 |

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena

INTEREVROPSKA DIVIZIJA

